

Posteriorum

¶ Dubitaret forte aliquis quare faciens scire speculari vel faciens scire cognoscere propter quod vel oio vel in pluribus erit per primam figuram. **¶** Dicendum quod in demonstrationibus est causa per se quod per causam per accidens non est demonstratio quod nec per tale causam aggenerat sciam. in se autem includit de omni ergo talis causa est vniuersalis. illud quod demonstratur propter quod demonstrat vel demonstrare autem aliquid vel est dupli. vel affirmatiue vel negatiue. prima ergo figura vel demonstrat propter quod. i. propositionem habentem per se causam et propositionem vniuersalem quantum ad vltimam affirmatiuam vel in pluribus quantum ad vtriusque videlicet quantum ad affirmatiuas et negatiuas. nam per primam figuram potest concludi vtriusque videlicet affirmatiua et negatiua. in secunda autem negatiua tantum. in tertia quidem nulla est vltima. prima ergo figura vel omnes complectitur et omnes vniuersales concludit quantum ad affirmatiuas vel in maiori parte quod concludit et affirmatiuas et negatiuas que sunt multo plures quam negatiue tantum. vel possumus aliter respondere quod per quod dicitur in 2. elencorum semper in non facere intelligit facere et oio in negatione demonstratio. i. affirmatio. intellectus. n. vltimus vel intellectus negatiuus siue intellectus priuatiuus vel quod aliquid sit indistinctum a se et distinctum ab alio et non sit aliud presupponit intellectum entis et intellectus positiuus. reddere ergo causam negatiue semper presupponit redditiones cause affirmatiue. vel multum quod idigemus reddere causam affirmatiue. vel raro autem negatiue id quia sicut rectum est iudex sui et obliquum. et sic per rectum intelligimus rectum et obliquum ita affirmatio est iudex sui et negatio est per affirmatio. ne intelligimus affirmatiue et negationem. affirmatio autem multum facit ad scire negatio autem vel par. et quod vltima affirmatiua per solam primam figuram concludit negatiua vniuersalis per primam et secundam bene dictum est quod frequenter et in pluribus fillus faciens nos scire speculari. i. cognoscere propter quod maxime per hanc figuram. i. per primam. **¶** Deinde cum dicit. (Postea ipse). adducit tertiam rationem ex parte ipsius diffinitionis. nam demonstratio habet per se preparationem ad diffinitionem. nam vel supradictum est diffinitio vel demonstratio principium vel demonstratio conclusio vltima tota demonstratio proprie dicitur. cum ergo diffinitio predicet vltimam affirmatiue quod et solam primam figuram concludit. vltima affirmatiua sola prima figura potissime est utilis ad demonstrationem et sola ipsa potissime facit scire. id est ait quod (postea). i. post rationes assignatas est hec etiam ratio ad oppositum quia (ipse quod dicitur quod dicitur). i. diffinitionis (sciam venari per solam hanc primam figuram est possibile) nam in media. n. figura non fit fillus cathegoricus. i. affirmatiuus (scilicet sciam ipse quod dicitur est affirmationis est) nam diffinitio affirmatiue predicat (in vltima) figura. i. in tertia (fit quod dicitur) su. conclusio affirmatiua (scilicet non vltima) omnes enim conclusiones tertie figure sunt particulares (scilicet quod quid est). i. ipsa diffinitio (vniuersalius est). i. vltima predicat (bonum. non est animal bipes quod dicitur). i. particulariter scilicet vniuersaliter **¶** Notandum autem vniuersalis rationis huius in hoc consistere quod quia demonstrator semper vltimam diffinitionem et maxime in demonstratione potissima cum diffinitio predicet vltimam affirmatiue predicat de boie cum in tertia figura non sit conclusio vltima in secunda nulla affirmatiua sciam diffinitionis quod potissime pertinet ad demonstrationem potissime per primam figuram fieri habet **¶** Notandum quod hec ratio tertia differt a ratione secunda sicut speciale differt a generali. arguebat. n. ratio secunda quod quod demonstratio accipit ipsum propter quod. i. ipsam causam per se que maxime accipit affirmatiue et vltimam id sola prima figura est maxime utilis ad scire. quod in sola prima concludit vltima affirmatiua hec autem ratio tertia arguit ex causa per se magis specialiter. nam demonstratio accipit causam per se et tale causam per se cuiusmodi

est diffinitio. cum ergo diffinitio predicet vltimam affirmatiue sola prima figura facit maxime ad scire quod in sola ipsa concludit vltima affirmatiua. **¶** Dubitaret forte aliquis quod videtur ratio potissima concludi diffinitionem imo concludit passio de subiecto vel diffinitio passionis. vel si ira est passio irati et si diffinitio est accessus sanguinis circa cor propter appetitum doloris in huius concludit per hoc medium quod est appetere dolorem in contrario ira de irato tanquam per se passio de subiecto. vel concluditur habere accessum sanguinis circa cor de ipso irato tanquam diffinitio per se passio de ipso subiecto. nam cuiusque competit diffinitio et diffinitio. cuiusque competit bene iram competit et habere accessum sanguinis. in demonstratione ergo potissima semper diffinitio est medium non tamen semper conclusio. cum ergo medium sumatur in premissis non in conclusionem ratio potissime arguit quod premissa in demonstratione sunt vltima affirmatiue non autem arguit quod conclusio. **¶** Tertia figura potest habere ambas premissas vltima affirmatiuas sciam diffinitionis poterit bene per tertiam figuram et non per solam primam. **¶** Dicendum quod ratio facta dedimus quantum ad hoc quod demonstratio dicitur sciam diffinitionis. i. habita per diffinitionem. nam vel dicebat semper in demonstratione potissima diffinitio est medium. nam per diffinitionem dicentem propter quod passio nis concludit passio de subiecto. et hec est sciam. igitur sciam diffinitionis. i. per diffinitionem aggenerata habet tam premissas vniuersales quam etiam conclusionem. nam si diffinitio dicitur propter quod passionis competit vltimam subiecto vel assumuntur premissa oio quod et ipsa passio competit vltimam subiecto vel concludit conclusio. sciam igitur diffinitionis aggenerat per fillum habentem vltima premissas et conclusionem vltimam. et quod bene fillus est in sola prima figura ideo sola prima figura maxime facit ad scire **¶** Deinde cum dicit. (Amplius hoc) adducit quartam rationem sumptam ex parte ipsius figurarum. o. (Amplius). i. amplior ratio (hec). i. prima figura (nihil indiget illis). i. secunda et tertia (ille autem) su. secunda et tertia indiget prima. ideo subdit quod (per hanc). i. per primam figuram (demonstrant et augmentant) su. secunda et tertia figura (quousque veniat ad immediata) Tunc est quod supplenda ratio quod cum figura illa magis faciat ad scire quod non indiget figuris aliis prima figura que non indiget nec secunda nec tertia magis faciet ad scire quam secunda et tertia que indiget prima. **¶** Dubitaret forte aliquis quod secunda et tertia figura indiget prima quod augmentant et deplanant per illam quousque veniat ad immediata. **¶** Dicendum quod hoc quod hic dicitur verum est multum ter et verum est formaliter. ipsa. n. forma sillogistica in secunda et tertia figura augmentat et deplanat per primam figuram quousque veniat ad immediata. et ipsa etiam magis predictarum figurarum habet sic augmentari et deplanari per primam. venire. n. ad immediata hoc est soluere aliquid in sua vltima principia vel non resset vltimam querere propter quod. principia autem in que resoluitur forma sillogistica sunt dicit de omni et dicit de nullo. vel dicitur in li. po. hec autem principia non planant secunda et tertia figuram nisi resoluantur in primam. secunda autem figura resoluitur in primam per deplanationem. deplanando enim medium. i. subyiciendo ipsum resoluitur secunda figura vbi semper medium predicat in prima. vbi medium in vna subyicit in altera predicat. tertia autem figura resoluitur in primam propter augmentationem. oio. n. in tertia medium augmentare. i. dilatare et facere ipsum predicari si debeat resolui in primam. hoc ergo modo secunda et tertia veniunt ad immediata. i. resoluuntur in principia per batiata forma sillogistica. quod deplanant et augmentant per primam. 2. modo verificat hoc non solum quantum ad formam sed etiam quantum ad materiam. nam si secunda et tertia figura accipiant propositiones

Liber

mediatas ille ppōnes mediate nō deueniēt ad imedia-
tas nisi dēpēnt & augmētent p primā figurā vtruta sī
accipēt i scda vl i tertia figura ois hō est corpus cū iter
hoiez & corpus multa sint media non deuenimus ad i-
mediata descēdendo a corpe ad hoīem vel ascēdēdo
ab hoīe ad corpus nisi p primā figurā. nā scda figura sp
accipit supra. qz sp accipit mediū qd pdicatur de vtraqz
extremitate. tertia aut sp accipit infra. qz semp accipit
mediū qd subycit. sola aut pma accipit mediū vt me-
diū. qz sola ipsa accipit mediū iterytranqz extremitatē.
sola ergo ipsa poterit reduci ad imediata demplādo. i.
descēdēdo accipiēdo aliqd spālius vel augmentādo. i.
ascēdēdo & accipiēdo cōius mediū & latius vt si ē hec
imediata. hō est corpus. qz corpus nō imediate pdicat
de hoīe nec hō imediate subycit corpori. imo sūt mlta
media fm pdicamētale lineā iter hoiez & corpus si hec
ppositio debeat reduci ad imediata hoc erit duplr vel
qz talis reductio erit q aliqd imediate pdicet de hoīe
de quo imediate nō pdicat corpus. vel q aliqd imedia-
te subyciat corpori cui imediate nō subycit hō. pmū si
et dēpēndo & descēdēdo. semp. n. accipiet descēdēdo
inter corpus & hoiez donec deueniat ad aliquid qd ime-
diate pdicat de hoīe. z^m aut fiet ascēdēdo & augmētā-
do. si. n. semp accipiat ascēdēdo iter hoīem & corpus
ad vltimū deueniet ad aliqd qd imediate subycietur
corpi. Deinde cū dicit. (Manifestum est igit.) epilo-
gat circa determinata dicēs q (manifestum est igit q
pma figura est maxime pziū). i. maxime est a ppetate
scie. i. maxime facit ad scire. Tūc seqt illa pars. (Si-
cut at esse.) Qz fecerat mentionē de ppositione imedia-
ta affirmatiua qz p dēpēntionē & augmētationē & acci-
piēdo inter subm & pdicatū affirmatiua reducit ad ime-
diatā. ne ergo aliqs crederet q nō esset dare negatiua
imediata sicut est dare affirmatiua oñdit q est dare ne-
gatiua imediata sicut & affirmatiua. Circa qd duo facit
qz pmo pponit quod itendit. z^o exequit de intento ibi.
(Cū igit aliud. a. qdē) dicit ergo (sicut. a. eē in. b. cōtigit
indiuidualiter) & imediate. q. d. q sicut est dare q. a. sit
in. b. & pdicet de. b. & sit ppositio affirmatiua imediata
(sic & cōcedit non eē) su. a. in. b. & remoueri. a. a. b. indiu-
dualr & facere ppōnē imediatā & negatiua. & exponit se-
qd appellat indiuidualr. d. (dico aut indiuidualr esse)
. i. ppōnē affirmatiua imediatā (aut nō eē). i. ppōnē ne-
gatiua imediatā. eo q nō est eoz mediū. qñ. s. nō est da-
re mediū ad iserēdū pdicatū de subiecto siue illa pō
sit affirmatiua siue negatiua dē eē imediata. Dubita-
ret forte aliqs vtz i ppōnē negatiua sit dare medium.
Dicēdū q mediū pōt accipi duplr vel fm ordinē pdica-
ti vel fm ordinē silli. vel alr pōt distingui & i idē redit q
duplr est mediū qz est mediū qd est iter pdicatū & sub-
iectū. & est mediū qd nō est iter subiectū & pdicatū s; in-
ter pdicatū de subiecto iserē pdicatū de subiecto. me-
diū aut fm ordinē pdicati siue mediū iter pdicatum &
subiectū nō hz nisi ppō affirmatiua. nā nō accipit aliqd
iter aliqua duo nisi illa sint adiuicē ordinata. & nisi vnū
illoz sit supra aliud. i. ppositioe aut negatiua si sit vera
nec pdicatū est supra subiectū nec infra s; est eēneū ab
eo. talis ergo ppō nō hz mediū iter pdicatū & subiectū
s; pōt hēre mediū qd iserē & cōcludit remotio pdicati
ad subiectū. vt hic. nullus hō ē qstas. hz p medio sub-
stātiā p quā hec ppositio cōcludit. nā si nulla substātia
est qstas & ois hō est substātia cōcludit q nullus hō sit
qstas. Deinde cū dicit (Cū igit) Exequit de intento.
Circa qd duo facit qz primo oñdit quō hz esse ppositio

Primus

negatiua. z^o quō imediata ibi (s; nō neutra) Circa pma
duo facit qz pmo dicit quot mōis hz fieri ppositio ne-
gatiua mediata. z^o exequit de quolibet illoz modoz
ibi (sit. n. a.) Dicit ergo (Cū igit aut. a. qdē). i. aut pdica-
tū (aut. b.) .i. subiectū (sit i toto quodā). i. hz aliqd pdi-
catū supra se (aut & ambo). i. tā pdicatū qz subiectū hz
aliqd genus supra se (nō cōtigit. a.) .i. pdicatū (non esse
in. b.) .i. remota a subiecto (pmū). i. imediate. ppositio
ergo negatiua pōt esse nō imediata triplr. vel oz pdica-
tū hz aliqd genus supra se. vel qz subiectū hz huīus ge-
nus supra se vel qz ābo tā pdicatū qz subm hnt supra se
genus. Deinde cū dicit (Sit. n. a.) exequit de oibus his
modis. Circa quod tria facit. quia primo facit quod di-
ctū est. z^o quoddā quod supposuerat declarat. 3° epilo-
gat circa determinata. scda ibi (Qd at ptingit) tertia ibi
(Manifestū est at igit) Circa pmo tria facit hz qz de
tribus modis exequit. nā primo exequit de pōne ne-
gatiua mediata qñ pdicatū hz genus supra se. z^o qñ sub-
iectū. 3° qñ vtrūqz. scda ibi (sit aut) tertia ibi (eodē
autē modo) Dicit (Sit. n. a.) .i. predicatum (in toto. c.)
. i. in aliquo genere (si. b.) .i. subiectū (non est in toto. c.)
. i. nō est in illo gñe qd pōt ptingere bñ (pōt. n. a.) .i. pdica-
tū (esse in quodā toto. c.) .i. in quodā gñe (sed. b.) .i. subz
(nō eē i b.) .i. i illo gñe (quod si hoc mō ptingat silis erit)
. i. sillogicabilē su. p mediū. c. q nō sit. a. in. b. vbi gra si p-
ponatur talis ppositio. nulla quātitas ē hō. qz pdicatū
. a. i. hō est in gñe quodā quod est. c. i. quod est suba. quia
subm. b. i. qstas nō est in. c. i. in suba. sillogicabilē p. c. i. p
subam q nō sit. a. in. b. i. q qstas non sit hō. iō ait (q si
. n. in oi. a. est qdē. c.) .i. si eē. a. est. c. hoc est si ois hō ē sub-
stātia (i nullo aut. b. est. c.) .i. si nulla qstas est substātia
(i nullo. b. est. a.) .i. nulla qstas est hō. factus est q sillo-
gismus in z^o scde q. a. remoueat. a. b. i. q qstas non sit
hō (p mediū. c.) .i. p subaz. Deinde cū dicit. (Sitr at ē)
determinat de z^o mō qñ subm est in aliquo gñe. vtruta
si pponat talis ppositio. nulla linea est suba. ideo ait q
(sitr aut est & si. b.) .i. si subz vtruta linea (ē in qdā toto)
. i. in quodā gñe. vtruta in toto. d. qd est in gñe qd est qz
tātas q significet p. d. (d. eni) .i. qstas (in oi. b. est) .i. in
oi linea (.a. aut) .i. suba (erit in nullo. b.) .i. cōcludit nō eē
in. b. (p sillum) su. p mediū. d. i. p quātitatē. fiet. n. talis
silis. nullū. d. est. a. nulla quātitas est suba. oē. b. est. d. i.
ois linea est quātitas. ergo nullū. b. est. a. i. nulla linea
est suba. Deinde cū dicit. (Eodē autē mō) determinat
de ppositioe negatiua mediata qñ vtraqz. i. tā pdicatū
qz subz sūt in aliq gñe. d. (Eodē aut mō demstabit) su. a.
non esse in. b. (& si vtraqz) .i. si tā pdicatū qz subm sūt (in
toto quodā) .i. in aliquo gñe vt si pponat talis ppositio
nulla linea est hō. qz tā linea qz hō sunt i aliquo gñe po-
terit p quodlibet illoz generū iserri hec ppositio nega-
tiua. iserē. n. p subaz in z^o secūde sic. ois hō est suba. nul-
la linea ē suba. ergo nulla linea est hō. iserē hec pposi-
tio p quātitatē & fiet sillogismus in z^o pme sic. nulla qz-
titas est hō. ois linea est qstas. ergo nulla linea est hō.
eodē mō fieret iste sillogismus in pmo secūde si puer-
ret maior. Deinde cū dicit (Quod aut cōtingat) quod
dā quod supposuerat declarat. dixerat. n. q poterat eē
. a. i. pdicatum i quodā toto. i. i aliquo genere. i. quo non
erat. b. i. subz & eōuerso. quod declarat ex coordinatio-
ne pdicamento. d. (Qd aut cōtingat. b.) .i. subiectū (nō
eē in quodā toto cū. a.) .i. i eodē toto cū. a. (aut iterū) su.
q non contingat esse. a. su. (in quo est. b. manifestus est
ex coordinationibus quecūqz) su. coordinatiōes (nō cō-
mutantur adinuicē) cuiusmōi sunt coordinatiōes p

Posteriorum

uerforū pdicamētōrū et pponit se in terminis dicēs (si .n. nihil horū q̄ sunt in c. d.) .i. i aliq̄ coordinatione p̄dica-
 camentali. v̄puta si nihil horū que sūt hō corpus su b̄a
 (de nullo pdicaf que sunt in .b. e. f.) v̄puta si accipiat li-
 nea p̄tinuū q̄ritas q̄ sunt in aliqua coordinatōe pdica-
 mētali (.a. aut) .i. pdicatū v̄puta si hō (sit in toto .p.) .i.
 in aliquo pdicamēto qd̄ significat p. p. v̄puta in pdica-
 mēto substātie (.p. coordinatōe ex̄nti) .i. ex̄nti tali co-
 ordinatōe pdicamētali q̄ significat p. p. (manifestū est
 qm̄ .b.) .i. qm̄ linea q̄ significat p. b. (nō erit in .p.) .i. nō
 erit in pdicamēto substātie qd̄ significatū est p. p. (co-
 mutant .n. coordinatōes) pdicamentoz. et subdit q̄
 (sitr aut est et si .b.) .i. si subiectū (est i toto quodā) .i. est
 i aliquo pdicamēto vel i aliq̄ genere. poterit .n. b. i. sub-
 iectū eē i aliquo genere siue in aliquo pdicamēto i quo
 non erit .a. i. pdicatū. ¶ Notandū aut q̄ idē appellauit
 a. c. d. et .p. nā p. a. c. d. itelligit coordinatōne pdicamēta
 lē. v̄puta hō .corpus. substātia. et p. p. itelligit eadē coor-
 dinatōne pdicamētālē. qz ergo diuerforū generū et nō
 subalternatim positoz diuerse sunt spēs et d̄rie et qz q̄
 sunt in diuerfis coordinatōibus pdicamētālibus nō
 pdicatur eēntialr de se iuicē .a. et .b. i. pdicatū et subm̄ ac-
 cipi i diuerfis coordinatōibus et hoc mō vnū illozū erit
 i quodā toto .i. in quodā gñe vel i qdā pdicamēto i quo
 non erit aliud et cōuerso. ¶ Deinde cum dicit. (Si vero
 neutrū) determinat de p̄pōne negatiua imediata. Cir-
 ca qd̄ duo fac qz p̄mo pponit qd̄ itēdit. 2. pbat ppositū
 ibi. (si .n. erit mediū) dicit ergo q̄ (si vero neutrū) .i. si
 nec .a. nec .b. siue si nec pdicatū nec subm̄ (sit i nullo to-
 to) .i. i nullo gñe (nō est aut .a. in .b.) .i. si .a. remoueat .a.
 b. (necesse est idiuidualr nō lesse) .i. nece est idiuidualr
 remoueri. ¶ Deinde eū dicit. (Si enim erit mediū) p-
 bat qd̄ dixerat dicēs (Si .n. erit mediū) su. ad pbandū
 qz .a. remoueat .a. b. (necesse est altez ipsoz) .vz. aut .a.
 aut .b. (eē i quodā toto) .i. esse i aliquo gñe. nā (aut .n. in
 p̄ma figura aut in media erit fillus) v̄lis .n. negatiua p
 p̄mā vel sc̄dam figurā p̄t deludi nō aut p̄ tertiā (sigdē
 igif i p̄ma figura fiat fillus .b. i toto quodā) su. erit .i. o3
 q̄ subm̄ sit i aliquo toto vel i aliquo gñe (nā hāc .n. ppo-
 sitionē) .i. minorē (o3 affirmatiua esse. si vero i media)
 su. fiat fillus (q̄cūq̄ p̄tigit) .i. q̄libet p̄t esse affirmatiua
 tā minor q̄ maior (ad v̄tranq̄ .n.) .i. ad q̄cūq̄ (posito
 puatiuo sit fillus) p̄t .n. sc̄da figura h̄re maiorem affir-
 matiuā et minorē negatiua et cōuerso. hēbit ergo sc̄da
 figura aliq̄ p̄positionē affirmatiua. ideo subdit q̄ (cū
 v̄traq̄ negatiua sit nō erit) su. fillus. Si ergo sc̄da figu-
 ra de necitate assumit aliq̄ p̄positionē affirmatiuam
 q̄cūq̄ sit illa o3 q̄ aliqua extremitatū siue maior siue
 minor sit i aliquo gñe. oportebit ergo vel .a. vel .b. esse i
 genere. si ergo nec .a. nec .b. sit i genere non poterit sillo-
 gari nullū .b. erit .a. p̄ aliq̄ figurā. ¶ Notādū aut q̄ si
 nec .b. nec .a. sunt i aliquo genere ista crit imediata. nul-
 lū .b. est .a. qz nō poterit accipi aliq̄ mediū ad p̄cluden-
 dū nullū .b. eē .a. nā si fiat fillus i p̄ma figura illud me-
 diū pdicabit de .b. qz i p̄ma figura nece est semp̄ mino-
 rē eē affirmatiua. ergo aliqd̄ pdicabit de .b. ergo .b. erit
 i aliquo gñe. si aut fiat fillus i sc̄da illud mediū aut pdi-
 cabit de .a. et tūc .a. erit i aliquo gñe. aut pdicabit de .b. et
 tūc .b. erit i gñe. o3 .n. etiā i sc̄da figura aliq̄ p̄missa eē
 affirmatiua l̄z nō sit significare q̄ sit illa tñ o3 aliq̄ esse
 affirmatiua q̄cūq̄ sit illa illud qd̄ accipiet mediū ad
 cōcludendū in sc̄da figura nullū .b. est .a. o3 q̄ vel pdicet
 de .a. vel pdicet de .b. ḡ aliqd̄ pdicabit de aliquo illoz
 et aliq̄d illoz de necitate erit in gñe. si igitur nullum

illozū sit i gñe erit p̄pō imediata. qz non poterit accipi
 mediū nec poterit fieri fillus ad concludendum illud
 ¶ Dubitaret forte aliq̄ q̄re oporteat vel pdicatū vel
 subm̄ esse i gñe si debeat iueniri mediū ad p̄bandū q̄
 vnū nō sit aliud. Dicēdū q̄ ens imediate descendit i ipa
 pdicamenta. non .n. sit descēsus ab ente in subas sicut a
 gñe in spēm q̄ fiat descēsus p̄ differentia. vt pbat in 3.
 meta. ipa .n. diuersa pdicamēta nō sūt nisi diuersi modi
 eēndi ipsius entl. nihil enī addit̄ enti ad p̄trahēdū ens
 ad aliq̄ pdicamētū s̄z pdicamētū aliud et aliō est aliud
 et aliud modus essei entis ita q̄ seipsis pdicamenta fa-
 ciunt diuersitatē entis. et qz q̄cūq̄ differūt vel differūt
 seipsis vel differunt p̄ aliquā d̄raz. p̄s. q̄ ea que differūt
 seipsis nō h̄nt mediū ad p̄bandū eoz d̄ram et maxime
 loquendo de medio qd̄ facit scire vel de medio aggene-
 rante sciam simplr. nā tale mediū o3 esse cās. si ergo ali-
 qua differūt seipsis illa nō habent aliquā cās alia sue
 differētie. nō ergo erit mediū aliud ab ipsis qd̄ possit cō-
 cludere vnum nō esse aliud. si autē illa que ponunt̄ dif-
 ferre quozū vnū nō est aliud o3 q̄ differāt p̄ aliquā dif-
 ferentiā. s̄z que differunt p̄ d̄raz sūt in gñe. iō potissimū
 mediū ad p̄bandū eoz d̄ram est assumere genus pro
 medio. et maxime si illa nō sint i eodem genere. o3 ergo
 vel ambo vel alterū esse in genere que nō faciūt p̄posi-
 tionē negatiua imediata. si aut neutrū sit i gñe et vnum
 nō sit aliud faciēt p̄pōne negatiua idiuidualr et imedia-
 tā. ¶ Deinde cū dicit. (Manifestū est igif) epilogat cir-
 ca determinata .d. (Manifestum est igif q̄ contingit et
 aliud in alio non esse idiuidualiter) .i. q̄ cōtingit ali-
 quam p̄positionem negatiua esse imediatam (et quā-
 do contingit et quomodo contingit diximus.)

Ignorantia autem est. ¶ Cū itē

hoc libro sit dare artē et modū quō p̄tigit scire
 simplr. ideo postq̄ distixit demonstratōne qz a demon-
 stratōe p̄pter qd̄ vt eligeret sibi demonstratōne q̄ ma-
 xime facit scire et postea p̄parauit figuras sillozū adiu-
 cē vt doceret nos p̄ quā figurā cōtingat magis scire. In
 parte ista determinat de sillo ignorātie ne decepti p̄ ta-
 lem filluz deficiamus a simplr scire. Circa qd̄ tria facit
 qz p̄mo distiguit et separat ignorātia dispōnis ab igno-
 rantia negationis. 2. distiguit diuersos modos ipsius
 ignorātie s̄m dispōnem. 3. dat d̄riam iter illos modos.
 sc̄da ibi (hec aut in his) tertia ibi (simplr qdem igif)
 Dicit q̄ (ignorantia aut nō s̄m negationē s̄z s̄m disposi-
 tionē dicta est deceptio que p̄ fillum facta est) .i. q̄ p̄ sil-
 logismū p̄t fieri. q. d. q̄ cū duplex sit ignorantia vna ne-
 gationis alia dispositionis. ignorātia aut dispositionis
 differt ab ignorātia negationis. qz h̄ ignorantia est de-
 ceptio facta .i. possibilis fieri p̄ fillum. s̄z ignorantia ne-
 gationis nō est talis deceptio nec sic facta. ¶ Dubitaret
 forte aliq̄ quot differētiās dat hic p̄hs iter v̄traq̄ igno-
 rantia. Dicendū q̄ in duobus dat differentia inter v̄trā
 qz ignorantia. negationis. s̄z dispositiōis. nā ille d̄ h̄re
 ignorantia negatōis qui nihil scit de re nec h̄nt nec p̄v-
 ue sicut rusticus h̄z ignorantia negatōis de geometria.
 ille vero h̄z ignorantia dispositiōis qui habet aliqua
 vocabula artis. nescit tamen ea eo modo quo debet vt
 scit qd̄ est diameter et quid symeter tamē male cōbinat
 ista duo. quia credit q̄ diameter sit symeter coste. iste
 sic ignorās in duobus differt a p̄mo ignorāte. p̄mo qz
 iste est deceptus. ille nō ē deceptus. 2. qz ista deceptio
 p̄t fieri p̄ sillogismū. sed ignorantia s̄z negationes nō
 p̄t fieri p̄ sillogismū cū habēs talē ignorātia nihil sciat

Liber

de eo cuius h³ ignorantiā. signāter ergo loquit p^hs cū dicit q^d ignorātia h³ dispōnem est deceptio et est p^h silluz scā. i. polis fieri. nō. n. debemus exponere q^d talis ignorātia sit per sillogismū facta q^d nūq^m fiat sine sil^o. nā vt infra dicit aliqⁿ simplr^r abscq^z sillogismo habet talis ignorātia. s³ dicit esse p^h sillūm facta. i. possibilis fieri in quo differt ab ignorātia fm negatione q^d nunq^m fit per sillogismū. vnde hec ignorātia dispositionis p^hpe est vocata error. ¶ Deide cū dicit (De autē) distinguit diuersos modos ignorātie huius. d. q^d (hec autē). i. ignorantia fm dispositionē (in his que sunt p^hmo). i. in p^hpositōibus immediatis (aut) su. in his (q^d nō sūt p^hmo d^hgit duplr. aut cū simplr^r accipiat esse). i. affirmatiuā falsā. (aut nō eē). i. negatiuā falsā (aut cū accipiat op^hionē) falsā (p^h sill³) ¶ Dubitaret forte aliq^s quot modos ignorātie distinguit hic p^hs. Dicendū q^d in his paucis verbis p^hs dedit intelligere esse octo modos ignorātie fm dispositiones: nā ista ignorantia vel habet de p^hpositionibus p^hmis et immediatis vel de secūdis et mediatis et quodlibet istoz pōt esse q^uttuor modis q^z huius ignorātia vel erit de affirmatōe q^z credit eē q^d nō est. vel de negatione q^z credit nō eē quod est. ¶ Rursus vel huius deceptio erit simplr^r accepta vel huius falsa op^hio erit p^h sillūm cāta. octo ergo erunt deceptions. nā si aliqd diuidit p^hmo in duo mēbra et quodlibet illoz duoz diuidit in duo si adhuc quodlibet diuidit i duo de necitate erūt octo. talē ergo modū seruauit p^hs. nā ignorantia dispositiōis p^hmo diuisit in duo. d. q^d talis ignorātia pōt fieri in his que sunt p^hmo et in his que nō sunt p^hmo. ¶ Rursus q^dlibet istoz diuisit in duo innuēs q^d tā in his que sunt p^hmo q^d in his q^d nō sūt p^hmo pōt fieri deceptio p^h eē et per nō eē. 3° adhuc quodlibet diuisit in duo innuēs q^d tā i his que sunt p^hmo q^d i his que non sunt p^hmo tā i p^hpositōibus affirmatiuis q^d negatiuis potest fieri deceptio vel simplr^r accepta vel pōt fieri talis falsa op^hio p^h sillūm causata. ¶ Notandus q^d sicut duplex est hitus cognitiuus. v³. intellectūs et scia ita duplex est modus ignorādi. vnus qui opponit itellectui. vt cui^s quis errat circa p^hponēs p^hmas et immediatas. et alius q^d opponit scievt cū q^s errat circa d^hclones et p^hpositōes mediatas. iō signāter ait q^d i his que sunt p^hmo et i his que nō sunt p^hmo pōt accidere ignorātia et deceptio. ¶ Dubitaret forte aliq^s adhuc vtrū i his que sunt p^hmo possit accidere ignorantia et deceptio. et videt q^d nō. nāz talia que sunt p^hncipia et que sunt p^hzima et immediata sunt sicut locus iante in domo quam nullus ignorat vt vult commētator supra 2° meta. ergo circa talia non potest error accidere. ¶ Præterea dicit in l^{ra} q^d in talibus pōt accidere deceptio p^h sillūm. Lōtra ad p^hncipia nō est rō vt d^h i 6° ethicoz. p^h rōez igit^r vel p^h silluz non pōt circa p^hncipia accidere deceptio. Dicendū q^d p^hncipia sunt nota i solo lumine itellectiue agētis statim cū offeruntur itellectui itellectus assentit eis. ideo p^hncipia oino p^hma nullus negat directe et corde. pōt aut^m q^s negare ore vel indirecte. nā indirecte vno mō negantur talia p^hncipia qⁿ cū extranea significatōe negātur. vel nō recte app^hendit significatū eoz sicut Deracitus negabat. de quolibet affirmatio. q^z creditit q^d res eēt i tanto fluxu q^d cū diceret aliqd affirmatiue statim p^hpter fluxibilitatem rei posset dici negatiue. nō ergo directe negauit v^hitatē p^hncipij. q^z hoc ipso q^d p^hpter fluxibilitatem rei dicebat statim posse negari q^d p^hus fuerat affirmatū non ponebat d^hdictoria verificari sil. alio modo negātur p^hncipia indirecte qⁿ nō negātur i se et p^hncipial^r s³ negātur negatis alijs et ex d^hnti. hoc mō q^ucūq^z dicit aliqd falsū ponit

Primus

d^hdictoria verificari simul q^z ponit nō eē q^d est vel esse q^d nō est. dicamus ergo q^d p^hncipia q^d dā d^hnt simplr^r p^hma que nullo mō possunt p^hbari p^h p^hza in aliqua scia et h³ sunt dignitates et cōes animi conceptiones et talia p^hnt negari ore et nō corde. vel si negātur corde hoc est idire crevel q^z negātur nō plene itellecta significatōe termini noz. ideo dicebat supra q^d p^hncipia cognoscimus i n^hq^ztrū terminos cognoscimus. cognita. n. significatōe terminoz statiz p^hncipijs assentimus s³ nō itellecta terminorū significatōe non est icōueniēs p^hncipia negare. p^hncipia ergo si negātur corde hoc est idirecte vel cū extranea significatōe vel est idirecte q^z nō negātur i se s³ negantur p^hncipiata vel d^hclones q^zbus negatis d^hs est q^d negētur p^hncipia. nā si d^hclō nō est nec p^hmissē sunt. falsū enim ex veris cōcludi nō pōt. p^hz ergo quō pōt accidere deceptio circa p^hncipia simplr^r p^hma que vocamus cōes animi conceptōes s³ si nō sunt simplr^r p^hma s³ sint p^hma i aliqua scia tūc non est icōueniēs q^d que sunt p^hma i vna scia p^hbētur i alia vt de p^hcto ad p^hctū rectā lineā ducere est p^hncipiū i geometria. p^hbat t^h hoc in 6° p^hhicozū. circa ea igit^r que sunt sic p^hma nō est icōueniēs deceptio n^h accidere. Q^d vero v^hterius q^zrebat vtrū possit accidere error circa p^hncipia p^h rationē. Dicendū q^d sicut p^hncipia nō possunt simplr^r p^hbari. ita nō possunt simplr^r ipzobari. nā sicut nihil est notius p^hncipijs i sua veritate sic nihil est notius oppositis p^hncipioz i sua falsitate. sicut .n. p^hncipia nihil habent verius ita eozū opposita nihil falsius. q^z cūq^z. n. rōne vel sillo cogit negare aliq^z veritatem hoc est q^z p^h rationē aliq^z quā fingit itra se vel quā alius sibi facit ducit ad aliqd icōueniēs. opozteret igit^r q^d eēt maius icōueniens illud ad q^d ducit q^d sit negare p^hncipia. q^d eē nō pōt. imo simplr^r p^hncipia p^hbari nō p^hnt nec ipzobari. s³ nō est icōueniēs ea p^hbare huic vel etiā ipzobare. hoc ergo mō pōt aliq^s negare p^hncipia p^h rōez q^z h³ aliq^z rōez quā nescit soluere. p^hpter quā negat aliq^z manifestā v^hitatē sicut multi p^hozū negauerūt motū nesciētes soluere rōez illā q^d si eēt dare motū q^d eēt dare vacuū. nā corpus motū vt arguebant o^z q^d recipiat vel i pleno vel i vacuo. i pleno non. q^z tūc eēt duo corpoza i eodē. ergo i vacuo. nesciētes igit^r q^d dā p^hbi hāc rōez soluere negauerūt motū ne ponerēt vacuū nō aduertētes q^d hec rō nihil arguit de motu circulari nec etiā p^hbat de motu recto q^z pōt mediū cedere corpozi mobili ita q^d nec erit dare vacuū nec erit dare duo corpoza i eodē simplr^r. q^d p^hncipia nec p^hbat nec ipzobant. s³ huic nō est icōueniēs ea p^hbari vel ipzobari. p^hpter q^d nō est icōueniēs q^d si aliq^s rōne aliqua p^huasus neget aliqd p^hncipiū vel aliquā quantūcūq^z manifestam veritatem. ¶ Deide dicit. (Simplr^r q^d eē igit^r) postq^z distixit eē dupli eē deceptōem vna simplr^r. alia p^h sill³. dat d^has iter deceptōez hanc et illā. Circa q^d duo facit. q^z p^hmo facit q^d d^hcm est. 2° determinat de vnaquaq^z tali deceptiōe ibi (non sit. n. a.) Dicit ergo q^d (simplicis q^d eē igit^r opionis simplex est deceptio sed que est p^h sillogismū plures). q. d. hanc eē d^ham iter ignorātiā simplicē et p^h sillogismuz q^z ignorātia simplex simplr^r sit. i. vno mō. v³. cū q^d eē nulla rōne p^huasus negat aliquā veritatem vel opinat aliquā falsitatem. s³ ignorātia p^h sillogismū fit multis modis. q^z multi p^hnt fieri sillogismi et multe rōnes d^hcludentes aliquā falsitatem. ¶ Notādū aut^m q^d simplex ignorātia non p^h sillogismū facta pōt eē et dispositionis et negatiōis. nā et aliq^s sciens i aliqua scia potest h^hre aliq^z ignorantiam nō p^h sillogismū sed q^z simplr^r adheret alicui falsitati. et ignorātia aut negatiōis q^d sit simplex et sine sillo nō h³

Posteriorum

ubium. ¶ Deinde cum dicit. (Non sic enim. a.) exeg-
tur de vtraq; ignorātia. ideo duo facit qz pmo exegatur
de ignorātia z etiā de deceptōe p fillum. z. de ignoran-
tia z de deceptōe simplici z potissime de deceptōe sim-
plicis negatōis ibi. (manifestū autē sigs sensus) Circa p-
mū duo facit. quia pmo determinat de hō deceptōe
put p sillogismū hō fieri in ppositiōibus idiuuidis et
immediatis. z. put hō eē i pponibus mediatis ibi. (Ibis
aut q sit nō idiuua) pma i duas. qz pmo pbat qz potest
accidere ignorātia p fillum circa ppositiōes idiuuas. z.
exequit de modis talis ignorātie oñdens quot modis
pōt ignorātia talis accidere ibi. (ctigit qdē) Dicit qz qz
(nō sic. n. a. i. nullo. b. idiuuua) vtrputa qz nulla suba
est q̄ritas (igit si sillogicef eē. a. in. b.) i. si pbet p sillo-
gismū oēs subam esse q̄ritatē (accipiēs mediū. c.) vtrpu-
ta q̄ritatē (deceptus erit p sillogismū) Formet ergo sic
sillogismus. omne. c. est. a. i. ois q̄litas est q̄ritas. omne
b. est. c. i. ois substātia est qualitas. ergo omne. b. est. a. i.
ois suba est q̄ritas. ¶ Deinde cū dicit. (Cōtigit qdē igit)
oñdit quot modis potest accidere talis deceptio z talis
ignorātia circa pponēs idiuuvas. Propter qd sciēdū
qz ppositio idiuuua est duplex. affirmatiua. z. negatiua.
decipi ergo p filluz circa tales pponēs z cludere eaz
oppositū erit duplf. vel qz concludit affirmatiua falsa
copposita negatiue immediate vere. vel qz ecōuerso. vt qz
cōcludit negatiua falsa opposita affirmatiue immediate
Duo ergo facit fm qz de his duobus exequit ibi. (q̄ ve-
ro est ipsius nō eē). Propter p̄mū sciendū qz falsum nō
pōt cludi nisi p falsū. cludere ergo affirmatiuā falsā
oppositā negatiue vere cludet p̄missas falsas. vel p̄
ergo erit p ambas falsas vel p alterā tm. duo ergo facit
qz pmo p̄tinuat se ad dicēda. z. exegatur de itēto ibi. (si
enī. a.) Cōtinuat ergo se pmo ad dicēda. d. qz. (contigit
qdē igit vtraq; pponēs eē falsas) p quas su. cōcludit
affirmatiua falsa opposita negatiue vere immediate (Cō-
tigit aut alterā tm) i. cōtigit hoc idē fieri p alterā p̄mis-
sā falsā. ¶ Deinde cū dicit (Qd si. n. a.) exequit de itēto.
Circa qd duo facit. qz p̄mo facit quō pōt talis affirma-
tiua cludi p vtraq; p̄missā falsā. z. quō p alterā tantū
ibi. (s; alterā) pma i duas. qz p̄ oñdit quō talis affirmati-
ua pōt cōcludi p ambas p̄missas falsas totalr. z. quō p
ābas falsas i pte ibi. (pōt at. c.) dic ergo qz. (si. n. a.) i. ma-
ior extremitas siue si predicatū (nec erit in nullo. c.) i. in
nullo medio (nec. c.) i. nullū mediū (i nullo. b.) i. i nulla
minor extremitate (accepta at fuit vtraq; ecōtrario) i.
accipiant vtraq; affirmatiue (vtraq; false erunt) sup. z
clufio falsa. ¶ Notādū aut qz p. a. z. b. itelligit p̄dicatū
z subiectū siue itelligit maiore z minore immediate. per
.c. itelligit mediū p qd debeat fieri clufio. vtrputa si p
.a. itelligat quātitas p. b. suba. p. c. qualitas qz nullū isto-
ruz est in aliquo ipozuz; si accipiant oēs ppositiōes affir-
matiue erunt ābe p̄missē totalr false z cludet affirma-
tiua falsā. Formabit. n. sic fillus. ois q̄litas ē q̄ritas. ois
suba ē q̄litas. q̄ ois suba ē q̄ritas. hic. n. sunt ābe p̄missē
false totalr z cludent affirmatiuā falsā opposita nega-
tiue idiuue vere. nulla suba est quātitas. ¶ Deinde cū
dicit. (pōt aut. c.) oñdit quō pōt cōcludi talis affirmati-
ua falsa p ambas p̄missas falsas nō totalr. fm hoc ergo
nō mutabit nec. a. nec. b. siue nō mutabit subiectū z p̄di-
catū. itelligemus p. a. quātitatē. p. b. subam vt prius sed
mutabit. c. i. mutabit mediū. accipiet. n. tale. c. siue tale
mediū qd nec vlr erit sub. a. nec vlr p̄dicabit de. b. o. q̄
accipit tale mediū qd sit de differentys entis. c. s; sit p̄fe-
ctū z imperfectū aeris z potentia. talia. n. sunt in oi p̄dica-

meto. est. n. dare substātia i actu z i potētia p̄fectā z im-
p̄fectā. sic etiā repiunt iste i q̄ritate z qualitate. si ergo
accipiat aliqd istoꝝ p medio. vtrputa si accipiat ip̄se
ctū. tale. n. mediū nō vlr p̄tinet sub. a. i. sub q̄ritate. qz
nō omne imperfectū est q̄ritas. nec vlr p̄dicat de. b. i. de
substātia qz nō ois suba est ip̄fecta. ideo ait. qz. (poteft
at. c.) i. mediū vtrputa ip̄fectū (sic se h̄e ad. a. z ad. b.)
.i. ad q̄ritatē z ad substātiā. i. (qz nec sit sub. a.) i. sub
q̄ritatē vlr su. (nec vlr sit i. b.) i. i substātia. z subdit qz
(.b. qdē). i. substātia (est ipole eē i toto aliquo). q. d. qz
bñ pōt p̄tigere qz. c. i. ip̄fectū nō p̄dicef vlr de. b. i. de
suba. z nō sit genus ad ip̄m qz positū est qz. b. nō sit i ali-
quo toto. i. i aliquo ḡne. q̄re aut hoc positū est p̄z p illud
qd̄ dcm̄ est (qz dcm̄ est. b. nō eē i. a. p̄mum) quare nec. b.
nec. a. erūt i aliquo ḡne. i. i aliquo toto qz tūc nō facerēt
p̄ponē negatiua p̄mā z immediatam. illud ergo qd̄ acce-
ptū est p medio nō p̄dicabit de. b. i. de suba nec etiā de
hō medio o. qz vlr p̄dicef. a. ideo ait. qz. (a. autem non
necē est i eē vlr oibus q̄ sunt) vñ nō. n. necē est qz omne
ip̄fectū sit. a. ergo. c. i. ip̄fectū qd̄ acceptū est p me-
dio nec p̄dicat de. b. i. de suba nec vlr subicitur ip̄s. a. i.
q̄ritati (quare vtraq; p̄missē (false sunt) i parte nō to-
taliter. Formabit. n. sic fillus. omne ip̄fectū est q̄ri-
tas. ois suba est ip̄fecta. ergo ois suba ē q̄ritas. q̄libz
.n. baz p̄missaz est falsa i parte. nā aliqd̄ ip̄fectū est
q̄ritas aliqd̄ nō est q̄ritas. sic etiā aliqua suba est ip̄-
fecta aliqua nō ip̄fecta. ¶ Deinde cum dicit. (S; alter-
rā) oñdit quō pōt cōcludi affirmatiua falsa p alterā p̄-
missā falsā z alterā verā. Circa qd̄ duo facit. qz pmo fa-
cit qd̄ dcm̄ ē. z. remouet quasdā obiectōes q̄ p̄t ex ha-
bitis h̄e ortū ibi. (differt aut nihil) dicit ergo qz. (S; al-
terā p̄tigit verā accipe nō tñ q̄libet cōtigitē) i. idiffe-
rētē. q. d. qz hec p̄pō affirmatiua falsa. v. omne. b. est
a. i. ois suba est q̄ritas. vel quecūq; alia. p̄pō affirmati-
ua falsa opposita negatiue idiuue vere. talis aut p̄pō
pōt cōcludi p alterā p̄missaz verā. ita tñ qz. b. c. i. minor
sp̄ erit falsa. si aut erit aliqua p̄missa vera illa erit. a. c. i.
maior. ideo dicit qz. (q̄ est. a. c.) su. pōt eē vera (nā. b. c. p̄-
positio). i. minor (sp̄ erit falsa p̄pter id qz i nullo est. b.)
.i. p̄pter id qd̄ nō est i aliquo toto. ideo minor sp̄ erit fal-
sa (s; que est. a. c.) i. maior (pōt) su. eē vera. vt ergo i ter-
minis sp̄alibus fiat qd̄ hic dicit nō mutabimus nec. a.
nec. b. s; p. a. itelligemus q̄ritatem p. b. subaz. mutabi-
mus aut. c. i. mediū. accipiemus. n. aliqd̄ p medio qd̄
immediate sit sub q̄ritate. vtrputa numerus. nam q̄ritas
immediate diuidit i p̄tinuū z discretū. q̄ritas ergo ime-
diate p̄dicat de suba false qz sua opposita est immediate
vera. Rursus q̄ritas immediate p̄dicat de numero. sed
vere. a. ergo. i. q̄ritas i duobus est immediate. v. i. b. z in
.c. i. i suba z i numero. s; i vno negatiue z i alio affirmati-
ue. vel i vtroq; affirmatiue s; i vno false i alio vere. nā
ista est immediate falsa. ois suba ē q̄ritas. z ista immediate
vera. ois numerus est q̄ritas. si ergo idē. a. i. eadē q̄ri-
tas p̄dicat idiuuualr de. b. z de. c. i. de suba z de nume-
ro. ita tñ qz de vno p̄dicat false z de alio vere. vel ita tñ
qz de vno p̄dicat idiuuualr affirmatiue z de alio idiu-
uualr negatiue o. qz neutru sit i neutro. i. qz. b. nō sit in
c. nec ecōuerso. minor ergo q̄ est. b. c. sp̄ erit falsa. ideo
ait. qz. (si. a. ē idiuuualr i. b. z i. c.) i. i suba z i numero alr
tñ z alr. qz in vno affirmatiue in alio negatiue. vel si in
vtraq; dicat eē affirmatiue i vno erit idiuuualr false
i alio idiuuualr vere z qz sic est (cū. n. idē). i. cū eadem
q̄ritas (p̄dicef p̄mū) i. immediate de plibus. i. de. b. z de
c. siue de suba z de numero qz de vno p̄dicat idiuuua

liter vere de alio indiuidualr false (neutrū i neutro erit) .i. a. nō erit .i. b. i. suba nō erit numerus. ppō ergo. b. c. i. minor falsa erit. a. c. vero. i. maior erit vera sic se hñti- bus terminis. formabit enī sic sillogismus. oē. c. est. a. i. ois suba est q̄ritas. omne. b. est. c. igit ois suba est nume- rus. ergo oē. b. est. a. i. ois suba est quatitas. hic enī cōclu- dit affirmatiua falsa opposita negatiue indiuidue vere p̄ maiorē verā r̄ minorē falsā. ¶ Notandū autē q̄ alig ex- ponnt hoc dictuz p̄bi in terminis dicētes q̄ dz accipi .a. esse indiuidualiter in. b. r̄ in. c. sicut accipit genus esse indiuidualr i duabus sp̄ibus vt color i albedine r̄ nigre- dine fm quēmodū color erit ibi. a. i. maior extremitas albedo. b. i. minor. r̄ nigredo. c. i. mediuz. hēbit. n. fillus maiorē verā r̄ minorē falsā s̄z nō hēbit conclusionem falsā de qua p̄ncipalr hic intendit. vult. n. p̄hs ostēdere quō possit affirmatiua falsa cōcludi r̄ taliter falsa q̄ sit opposita negatiue indiuidue vere. ita tñ q̄ fiat cōclusio p̄ maiorē verā r̄ minorē falsā. oia aut̄ ista obseruātur in terminis. p̄us positis non aut̄ obseruāt in terminis z̄: positis. r̄ q̄ debeat sic exponit textus q̄. a. dz accipi in diuidualr in. b. r̄ in. c. nō aut̄ q̄ in ambobus sit affirma- tiue r̄ vere sicut est genus i duabus sp̄ibus. s̄z q̄ in vno sit indiuidualr false in alio indiuidualiter vere vel i vno indiuidualr nagatiue i alio indiuidualr affirmatiue. p̄z p̄ p̄metatozē Auerro. exponētē hanc litteram. Sed ē ad- uertēdū q̄ vbi nos hēmus. c. ipse h̄z. g. vñ ait. q̄ pole est q̄ sit maior vera r̄ minor falsa qm̄ possibile est vt sit. a. p̄bendens. g. r̄ negatum sit ab ipso. b. negatione p̄ma. ¶ Deinde cū dicit. (Differt aut̄ nihil) remouet quasdā obiectiōes que possent fieri circa p̄dcā. he aut̄ sunt due sc̄da ibi (ip̄ius qdē igit) p̄ma obiectio talis ē. posset .n. aliqs dubitare vt̄ hoc mō quo conclusa est affirma- tiua indiuidualiter falsa. i. imediate falsa possit cōcludi affirmatiua falsa nō indiuidua s̄z mediata. Ad qd̄ r̄idet q̄ differt aut̄ nihil neq̄: si nō indiuidualiter isit. sup̄abū- dat igit negatio sicut multotiēs est cōsuetudo p̄bi. q. d. q̄ ita bñ cōcludet affirmatiua falsa non indiuidua sicut indiuidua zita bñ p̄ p̄missas nō idiuas sicut p̄ idiuas. accipiebant. n. p̄mo tria generatiua q̄ritas r̄ qualitas. r̄ fiebant due p̄missae affirmatiue ididue false. r̄ p̄clude bāt affirmatiuā indiuiduā falsā. isto etiā mō possent ac- cipi tres sp̄es homo linea albedo. vt. ois albedo ē linea. ois homo est albedo. ergo ois hō est linea. hic aut̄ sunt ambe p̄missae false. r̄ sunt nō indiuidue. r̄ ergo est affirma- tiua falsa r̄ nō indiuidua. sic etiā discurredo p̄ oēs alios modos possent accipi p̄positiōes non indiuidue. vnde nihil differt si nō indiuidualiter accipiātur tales ppōes oibus. n. modis q̄bus cōclusū est subiectū ex falsis idi- uidualiter poterit cōcludi nō indiuidualiter. r̄ i p̄posito qm̄ accepta fuit q̄ritas i eē substātie indiuidualiter ne- gatiue r̄ numero indiuidualiter affirmatiue si loco sub- stātie accipiat homo a quo q̄ritas nō negat̄ imediate r̄ loco numeri accipiat denarius numerus de quo q̄ti- tas nō imediate p̄dicat̄ idē fiet qd̄ p̄us. non ergo refert accipe indiuidualr vel nō indiuidualr. ¶ Deide cū dicit. (Ip̄ius qdē igit) remouet sc̄dam obiectiōē. posset. n. aliqs dubitare hanc ignorantia siue hanc deceptionē put̄ q̄s p̄ sillogismū credit aliq̄: vlez affirmatiuā esse q̄ est falsa nō ex p̄plicauit i sc̄da figura. ad qd̄ respōdet q̄ solū p̄ma figura p̄cludit vlez affirmatiuā. iō ait. q̄ (de- ceptio qdem igit ip̄ius eē). i. decipi de ipso eē. i. de ipsa affirmatiua (p̄ istā). i. p̄ p̄mā (figuram) su. h̄z fieri q̄ (sic sit solū). i. p̄ p̄mam figurā sicut ostensum est. r̄ subdit q̄ (ip̄ius esse). i. ip̄ius affirmatiue v̄lis (nō erat fillus). i.

non poterat esse cōclusio sillogistica (in alia figura) su. q̄ i p̄ma. ¶ Notādū q̄ deceptio circa affirmatiuam de qua hic agit̄ est deceptio circa affirmatiuā oppositā ne- gatiue indiuidue. negatiua autem indiuidua est vlr̄ vera. ergo affirmatiua erit vniuersaliter falsa. r̄ q̄ nulla vni- uersalis affirmatiua concluditur i alia figura q̄ i p̄ma. ideo in sola p̄ma figura posuit exempla p̄hs.

¶ De vero est ipsi⁹ non. ¶ Post q̄ p̄hs

ostēdit quō accidat deceptio circa affirmatiuaz falsā oppositam negatiue indiuidue vere. In parte ista ostēdit quō accidat deceptio circa negatiuam falsam oppositā affirmatiue indiuidue vere. Circa qd̄ duo facit q̄z p̄mo narrat per quas figuras habet talis deceptio fieri. z̄: exegtur de qualibet illarum figuraz ibi (p̄mo ergo dicemus) Dicit ergo (Que vero est ip̄ius non eē) .i. deceptio que est ip̄ius negatiue su. false opposite af- firmatiue indiuidue vere (i p̄ma r̄ i media figura). i. in sc̄da figura (est). i. contigit talē deceptionē fieri. ¶ De- de cū dicit. (p̄mo ergo) exegit de vtraz figuraz r̄ p̄- mo quō fiat talis deceptio p̄ p̄mā figurā. z̄: p̄ sc̄daz ibi (s̄z i media figura) Circa p̄mū tria facit q̄z p̄mo cōtinu- at se ad dicēda. z̄: exegtur de intento. z̄: epilogat circa determinata. sc̄da ibi (contigit qdē) tertia ibi (manifestū est igit) Dicit ergo q̄ (p̄mū ergo dicemus quot modis i p̄ma figura sit). i. contigit su. talis deceptio (r̄ quō se hñti- bus p̄ponibit) habeat talis deceptio fieri. ¶ Deinde cū dicit (Contingit qdē igit) exequit de modis q̄bus h̄z fieri talis deceptio in p̄ma figura. Circa qd̄ duo facit. q̄z p̄mo ostēdit quō fiat talis deceptio ābabus p̄missis exñti- bus falsis. z̄: quō altera tñ ibi (cōtigit aut̄ altera) dicit ergo q̄ (Contingit qdē igit). i. p̄t cōtingere r̄ accidere ta- lis deceptio (vtriq̄ falsis). i. ābabus p̄missis exñtibz falsis (vt si. a. r̄ in. b. r̄ in. c. sit indiuidualr). i. imediate sic genus imediate p̄dicat de p̄ximis sp̄ibus sic color de al- bedine r̄ nigredine. ita q̄ p̄. a. itelligat color p̄. b. albedo p̄. c. nigredo (Si. n. accipiat. a. qdē in. c. nullo) vt si dicat nulla nigredo est color (c. autē) su. accipiat (in oi. b.). i. ois albedo est nigredo (false sunt p̄positiones). i. p̄missae r̄ conclo su. sequitur falsa. sequitur. n. q̄ nulla albedo sit color. ¶ Notādū autē q̄ cū hec. ois albedo est color sit vera r̄ imediata p̄sc̄q̄ns est q̄. nulla albedo est color sit imediata. ista ergo negatiua falsa indiuidua nulla albe- do est color concluditur ex duabus p̄missis falsis. v̄z. ex ista. nulla albedo est color. r̄ ex ista. ois albedo est nigre- do. ¶ Dubitaret forte aliqs vt̄ hec sit imediata ois al- bedo est color. r̄ videt̄ q̄ non. q̄z si ista eēt imediate vera negatiua eēt imediate falsa. s̄z nulla p̄positio ē imedia- ta nisi illa cuius subm̄ r̄ p̄dicatus non sunt in aliquo ge- nere. sic. n. arguebatur supra q̄ si. a. vel. b. vel. ābo eēt i aliquo gñe nō faciebant p̄positiōē imediate negatiuā cū ergo albedo sit in aliquo gñe r̄ sit in aliquo tota cum nullo alio poterit facere p̄positiōē negatiuā. Dicēdū q̄ albedo r̄ quodlibet aliud poterit p̄parari ad tria vel ad suū genus vel ad ea que sunt in eodē genere vel ad ea que sunt in eodē genere respectu sui generis. resp̄cū enī eoz̄ que sunt in suo genere p̄nt facere p̄positiōē ime- diatā ea que sunt in genere r̄ ea que sunt in toto. nā cum genus imediate descēdit i aliquas sp̄es illic sp̄es p̄para- te sunt ad genus affirmatiue faciunt p̄positiōē imē- diate verā negatiue imediate falsam. cōparate autem ille sp̄es ad seiuicē se habēt ecōuerso. nam negatiue fa- ciunt p̄positiōē immediate verā. affirmatiue imme- diate falsam vt si albedo r̄ nigredo imediate respiciūt

Posteriorum

colorē tūc albedo est color: vel nigredo est color. ppositio immediate vera albedo est nigredo immediate falsa i negativa vero ecōtrario. nā albedo nō est color vel nigredo nō est color immediate falsa. albedo autē nō ē nigredo immediate vera. sic ergo pōt accipi imediatio in his q sunt in eodē genere vt pparant ad seinuicē etiā vt comparant ad genus sed in his que dicunt aliud r aliud genus nunq̄ est ppositio imediata nisi ipsoꝝ generum r ipsoꝝū supioꝝū que nō sunt vltorius i genere eoz aut q sūt i aliquo toto vel i aliquo genere ppō imediata isto mō esse non pōt. nā diuersoꝝū generū r nō subalternati ppositioꝝ diuerse sunt spēs r differētie qz ipsa genera sūt diuersa. diuersitas ergo spēs r differētiarū existentiū i diuersis gñibus est ex diuersitate genēz. p̄s ergo itel ligit̄ q̄titas diuersificari a suba r ecōuerso r ex hoc itel ligitur ab his que sunt in suba r ea que sunt in suba hoc mō diuersificantur a q̄titate r ab his q̄ sunt in q̄titate qz suba r q̄titas diuersificātur adiuicē. p̄s ergo in pcedētibus locutus est de imediatioe respectu diuersoꝝū genēz quā nō faciunt ea q̄ sunt in genere s; ipa genera. hic aut loquitur de imediatioe i eodē genere quā possunt facere ipse spēs cū genere vel ipse species adiuicem.

¶ Vltorius forte dubitaret aliqs vbi reseruat magis rō imediatiois vel i his q̄ sunt i eodē genere vlt in his q̄ sūt i diuersis generibus. Dicēdū q̄ multū est equiuoca ista pparatio. nā diuersa genera nunq̄ p̄stituit ppōnē imediatā affirmatiuā verā. ea autē que sūt in genere vt cōparātur ad suū genus ecōtrario se habēt qz nunq̄ cōstituiunt ppositiōem affirmatiuā imediatā falsā. in diuersis ergo generibus negatiua est imediata vera. affirmatiua est imediata falsa vt nulla q̄titas est suba imediata vera. ois quātitas ē imediata falsa. ecōtrario at est de spēbus vt pparant ad genus. si ergo mō quo possimus volumus hanc cōparationē de imediatioe facere. dicemus q̄ imediatio que est in diuersis generibus vt i diuersis p̄dicamētis icōparabilr est maior q̄ illa que est i spēbus respectu sui generis. nā ens nō descēdit per v̄riam mediā i p̄dicamēta sicut descēdit genus p̄ v̄rias medias i spēs. spēs ergo imediate subycit̄ generi quia non palia spēs subycit̄ sibi. non tñ subycit̄ ei imediate q̄ non cadat ibi v̄ria media. nā si nō oz reduci spēm in genus. semp tñ oz reduci ipsā p̄ v̄riam aliq̄. p̄z ergo qd dicēdū sit de imediatioe i eodē gñe vt spēs cōparātur adiuicē. ¶ R̄stat viderē qd dicēdū sit de imediatioe i eodē genere vt spēs cōparātur adiuicē r i diuersis generibus vt genera cōparātur adiuicē. Ad qd dicit p̄t q̄ hec s; veritate r falsitate est magis vniuoca pparatio. nā due spēs sub eodē genere imediate exātes semp faciunt negatiuā imediatā verā r affirmatiuā imediatā falsam. duo aut genera diuersa q̄ non sunt i alijs generibus etiā isto mō se habēt. S; qz q̄stio non est de imediatioe vbi. s. est maior imediatio aut fm diuersitatem genēz cū diuersa genera remoueātur abiuicē aut fm identitate generis cū due spēs abiuicē remoueātur. di ci pōt q̄ icōparabilr est maior pparatio i ppositiōibus p̄stitutis ex diuersis generibus q̄ p̄stitutis ex diuersis spēbus sub eodē genere. vt multo est maior imediatio q̄ substantia non est q̄titas q̄ q̄ vna spēs aialis non est alia. nā ipsa p̄dicamenta seipsis diuersificāt. spēs vero non seipsis s; per differentias. imediata est aut ppositio q̄ vna spēs non est alia qz fm rectā lineā p̄dicamentale nō suent̄ aliq̄ mediū ad hoc pbādū. imediata est ergo ppō hec p̄ remotionē mediū fm rectā lineā p̄dica

mentale s; nō ē imediata p̄ remotionē mediū q̄stū ad ea q̄ cadūt ex latere. v̄ria. n. vel p̄ se sūpta vel addita generi posset eē mediū ad hoc pbādū. s; ppō imediata s; q̄ vnu p̄dicamentū remouet ab alio est magis imediata qz talia seipsis nō p̄ v̄rias p̄stituentes ea diuersificānt.

¶ Est ergo diligenter notandū qz magis est imediata ppositio dicens vnu p̄dicamentū nō eē aliud q̄ dicens vna spēm nō esse aliā. iō non esset incōueniens d̄c hāc nō esse imediatā non q̄ nullo mō sit imediata s; qz non h; tñ de imediatioe sicut illa. ¶ Deide cū dicit (Cōrigit aut altera) exequit̄ quō seq̄turalis cōclusio falsa cū altera p̄missa est falsa. Circa quod duo facit fm q̄ dupliciter hoc pōt p̄rigere. nā primo ostendit hoc cū est falsa. minor r maior vera. z? cū ecōuerso ibi (sed que est. b. c.) Dicit ergo q̄ (p̄tingit autē) su. cōcludere negatiuā imediate falsā (altera falsa r hoc q̄cunq; p̄tingente). i. q̄cūq; indifferēter. r p̄mo exemplificat quādo est vera maior r falsa minor. vnde ait q̄ (potest. n. que est. a. c.) i. maior (esse vera. q̄ vero est. b. c.) i. minor (falsa) vt ergo apparet in terminis qd dicit. a. r. b. nō mutabimus. sed p. a. itelligemus colorē p. b. albedinē sicut pus. mutabimus autēz. c. i. mediū. accipiemus. n. p. c. saporē q̄ vlt̄ remouet a colore. his autēz terminis sic se h̄ntibus exponat̄ l̄ra seq̄ns cū dicit (sed que est. a. c.) i. maior (vera) su. poterit sumi (q̄st. a.) i. color (nō uest oibus que sunt) vt nō uest saporē. maior ergo q̄ est negatiua. v; nullus sapor ē color est vera (s; q̄ est. b. c.) i. minor. vt ois albedo est sapor (falsa est q̄st̄ ipole est. c.) i. saporē (esse in. b.) i. in albedine (in quo nullo. c.) i. in quo nullo sapore (est. a.) i. color. r subdit (non. n. erit vera. a. c. ppositio) q. d. q. a. c. ppositio que est negatiua. v; nullus sapor est color. nō posset esse vera. si. b. c. i. minor que est omnis albedo est sapor. esset etiā vera. maior ergo erit vera r minor falsa qz si esset etiā minor vera esset cōcō vera. ideo subdit q̄ (s; aut r si sūt vtreq; vere r cōcō erit vera s;) su. p̄situm est q̄ est falsa qz hic agit̄ de sillogismo ignorantie. ¶ Notādū etiā q̄ cū hec sit imediate vera. ois albedo est color. hec erit imediate falsa. nulla albedo est color. Ad pbādū ergo hāc ppōnē imediate falsā nullum b. est. a. nulla albedo ē color. accipiemus. c. mediū aliud qd remoueat̄ vlt̄ a colore. v̄puta accipiemus saporē. q̄z mabit̄ aut sic silks. nullus sapor est color. ois albedo est sapor. ergo nulla albedo est color. hic cōcludit̄ ppositio imediata falsa p̄ maiorē verā r minorē falsam.

¶ Notandū etiā q̄ p̄s p̄bat minorē debere esse falsā in tali sillo dupl̄. vno mō ex pte maioris. nā non est possibile q̄ aliqd vlt̄ remoueat̄ ab. a. i. a colore r tñ pueniat. b. i. albedini. sapor ergo q̄ remouet̄ s; veritate a colore in maiori fm falsitate p̄dicabit̄ de albedine in minori si vera est maior. nullus sapor est color. cūz albedo sit imediate sub colore de neccitate erit falsa minor. ois albedo est sapor. r q̄stuz ad hoc ait q̄ falsa est. b. c. i. minor ex q̄ vera est. a. c. i. maior. z? mō p̄bat hoc idēz ex pte cōclusionis. nā cū maior posita sit eē vera cū conclusio debeat esse falsa rebus sic se habentibus de neccitate oz q̄ minor sit falsa. qz si esset ambe vere r cōcō vera ess; qd est cōtra p̄potesim. ¶ Deide cū dicit. (S; q̄ est. b. c.) ostendit quō possit cōcludi cōcō imediate falsa p̄ maiorē rem falsam r minorē verā. cōclonem ergo non mutabimus. cōcludemus. n. hāc imediate falsā. nullum. b. est. a. i. nulla albedo est color. s; mutabimus. c. i. mediū. accipiemus. n. p̄ medio qd vlt̄ subyciat̄ ipsi. a. r qd vlt̄ p̄dicet̄ de. b. cuiusmodi est disgregatiuū. Formabit̄. n. sic silks. nullū disgregatiuū est color. omnis albedo est

Liber

disgregatiua. ergo nulla albedo est color. hic clauditur
cōclusio imediate falsa p̄ minore verā r̄ maiore falsam.
ideo ait (sz q̄ est. b. c.). i. minorem (cōtigit verā esse cū al
tera). i. cū maior (sit falsa. vt si. b.). i. si albedo (r̄ i. c. r̄ in
.a. est). i. r̄ in disgregatiōe r̄ in colore. nā ois albedo est
disgregatiua. r̄ ois albedo est color. quo posito (necesse
est alterū sub altero esse) nō. n. posset albedo eē i disgre
gatiua r̄ in colore nisi alterū eēt sub altero nisi color vlr
p̄dicaret de disgregatiua vel ecōuerso nō posset albedo
eē vlr i vtroq; (quare si accipiat. a. in nullo. c. esse falsa
erit p̄positio) su. a. c. r̄ tunc supplendū est q̄ minor erit
vera r̄ conclusio imediate falsa vt patuit in sillogismo
aī posito. ¶ Deide cū dicit. (Manifestū est igit) epilo
gat circa determinata. d. (manifestū est igit. q̄ r̄ cū al
tera) su. p̄missa; (sit falsa r̄ in vtriscq; su. p̄missis (falsis
erit) su. (sillogismus) ignorātie. ¶ Deide cū dicit. (Sz
in media figura) oñdit quomō p̄positio negatiua ime
diate falsa posset cōcludi p̄ mediā figurā. Circa qd̄ tria
facit qz p̄mo oñdit quō possit r̄ nō possit cludi cōclu
sio p̄ p̄missas vtrasq; falsas. z. quō possit cludi per
alterā falsā. z. epilogat circa determinata. scda ibi (al
terā aut falsā) tertia ibi (manifestum est igit) - Propter
primū sciendū q̄ si ambe p̄missae sunt falsae totalr̄ nō po
terit in scda figura cōcludi cōclusio negatiua imediate
falsa. sz si sint falsae in pte poterit. Duo ergo facit p̄hs qz
p̄mo oñdit q̄ non possit talis cōclusio cōcludi p̄ ambas
p̄missas falsas totalr̄. z. q̄ possit cōcludi p̄ falsas in pte
ibi (in quodā aut) Circa p̄mū duo facit sz q̄ dupliciter
pbat itentū. nā p̄mo pbat hoc ex habitudine termino
rū. z. ex conuersione p̄positionū ibi (si autē accipiant)
Dicit ergo (sz in media figura totas p̄positōes eē vtrā
q; falsas nō r̄tigit). q. d. q̄ p̄pō negatiua imediate falsa
nō poterit cludi per vtrasq; p̄missas in toto falsas.
(cū. n. a. sit in oi. b.) cū oē. b. sit. a. siue cū ois albedo sit co
lor (nihil erit). i. nihil r̄tigit (accipe qd̄ sit i altero qd̄
oi in altero nullo) ex ipsa ergo habitudine termino; vt
qz albedo vniuersalr̄ subicit colorū nō poterit iterueni
re aliqd̄ qd̄ vniuersalr̄ cōueniat vni r̄ vniuersalr̄ remo
ueat ab alio. r̄ subdit q̄ (oz autē sic accipe p̄positiones
q̄ in hoc qd̄ sit) sup. oi (in hoc qd̄ nō sit si v̄e erit sils)
.i. si vere debeat ibi referuari forma sillogistica sz scdas
figurā. ¶ Notandū aut q̄ p̄positio negatiua imediate
falsa hz oppositā p̄positōez affirmatiuā imediate verā
si ergo debeat p̄bari p̄ sillogismū in media figura bec p̄
positio imediate falsa nullū. b. est. a. i. nulla albedo ē co
lor. oz q̄ sua opposita. v. z. ois albedo est color sit imedia
te vera. Sz cōstat q̄ non possumus cōcludere hanc ime
diate falsā. nulla albedo ē color. p̄ scdas figurā nisi vna
p̄missarū sit vniuersalis affirmatiua r̄ alia vniuersalis
negatiua. oz ergo accipe aliqd̄ mediū qd̄ vniuersaliter
p̄dicet de colore r̄ vniuersalr̄ remoueat ab albedine vel
e? sit ḡ tale mediū. c. dicemus ḡ. ois color ē nulla albe
do est. c. ḡ nulla albedo est color. vel dicemus nullus co
lor est. c. nulla albedo est. c. ergo r̄. Si ergo abe p̄missae
sunt tote falsae in p̄mo sillogismo ḡ est secundus scde tūc
.c. remouebit vlr a colore qz hic ponit tota flā. ois color
ē. c. r̄ cōueniet vlr albedini qz ēt ponit tota falsa nulla
albedo ē. c. nō ḡ poterit fieri sils i z. scde. nisi. c. mediū
remoueat vlr a colore r̄ cōueniat vlr albedini. Si aut
fiat sils i p̄mo scde r̄ sint ambe p̄missae tote falsae tunc
mediū. c. se hēbit econuerso r̄ ueniet. n. vlr colorū r̄ re
mouebit vlr ab albedine ex ipsa ergo hitudine termi
no; vt qz color inest omni albedini nō poterit iueniri
aliqd̄ mediū p̄ qd̄ sillogice; i scda figura nulla albedo

Primus

ē color p̄ vtrasq; p̄missas i toto falsas qz tūc mediū inē
tū vel vlr r̄ueniret colorū r̄ vlr remoueret ab albedine
vel se hēret ecōtrario. qd̄ est impole. nihil. n. pōt vlr con
uenire vni qd̄ remoueat vlr ab alio. ¶ Deide cū dicit.
(Si ergo accipiatur) p̄bat hoc idem ex cōuersione
p̄pōnū. d. (Si igit accipiatur) sit. ambe p̄missae (sic). si
toto (falsae manifestū ē q̄ d̄ie se hēbūt). i. erūt i toto ve
re (hoc aut ipole est) qz cōclusio eēt vera. ¶ Notādum
aut q̄ bec p̄pō imediate falsa nullū. b. est. a. siue nulla
albedo est color nō poterit cōcludi i scda figura p̄ am
bas p̄missas i toto falsas qz si est possibile accipiat me
diū. c. r̄ fiat sils i p̄mo scde nullus color est. c. ois albe
do est. c. ergo nulla albedo est color. si ergo ambe p̄missae
se sint i toto falsae accipiatur eaz d̄ie vel q̄ idē est p̄uer
tatur p̄dicte p̄pōnes i cōtrariā qualitātē tūc erūt am
be vere r̄ fiat sils i z. scde sic. ois color est. c. bec erit
maior i toto vera qz sua d̄ia ponebat tota falsa. minor
erit. nulla albedo est. c. q̄ etiā erit i toto vera qz sua d̄ia
erit i toto falsa. seq̄ret ergo cōclusio q̄ nulla albedo sit
color. qd̄ est ipossible qz tūc cōcluderet cōclusio simplr̄
falsa ex p̄pōnibus simplr̄ veris. ex ipsa ergo cōuersione
p̄pōnū vt si cōuertatur p̄missae i oppositā q̄litatē p̄s q̄
i scda figura nō p̄nt accipi ambe p̄missae i toto falsae con
cludētes cōclusionē falsā. hoc idē eēt si cōclusio sit fal
sa cōcluderet i z. scde p̄ ambas p̄missas i toto falsas. qz
tūc accipent eaz d̄ie. vel q̄ idē est r̄uerteretur i oppo
sitā q̄litatē r̄ eēt i toto vere r̄ fieret sillogismus i p̄mo
scde cōcludēs p̄ p̄missas simplr̄ veras. ex ipsa ergo cōuersione
falsā qd̄ est ipossible. ¶ Deide cū dicit. (In quodā aut)
oñdit q̄ pōt cōcludi talis cōclusio p̄ ambas p̄missas fal
sas i pte. d. (In quodā aut). i. i parte (nihil p̄hibet vtrā
q; p̄missā (falsā eē vt sit. c. in. a. r̄ in. b. quodā sit). i. si acci
piat tale mediū qd̄ p̄ticulariter verificet de. a. r̄ de. b. i.
de colore r̄ de albedine. vtputa p̄fectū qz qdā color est
p̄fectus qdā nō. r̄ qdā albedo est p̄fecta r̄ qdā non. Sic
autē se hēntibus terminis (si. n. in. a. gdem omni. c.). i. in
omni colore accipiat eē. c. i. eē p̄fectū r̄ dicat ois color
est p̄fectus (in. b. aut nullo). i. nulla albedo est perfecta
(falsae qd̄ sunt oēs p̄pōnes nō tū tote sed i quodā). i. in
parte. p̄ tales ergo p̄missas i parte falsas cōcludetur q̄
nulla albedo sit color que est imediate falsa. r̄ subdit q̄
(r̄ ecōuerso aut posito p̄uatiuo silr̄) erūt p̄missae ambe i
parte falsae r̄ cōcludet cōclusio imediate falsa. vtputa si
dicat nullus color est p̄fectus. ois albedo est p̄fca. ergo
nulla albedo est color. ¶ Deinde cū dicit. (Alterā aut)
oñdit quō possit cōcludi talis cōclusio p̄ alterā p̄missaz
falsā. circa quod duo facit. qz p̄mo ostendit quomodo
possit cōcludi talis cōclusio p̄ p̄m secūde vbi maior est
affirmatiua r̄ minor negatiua. z. ostēdit quomō possit
hoc idē fieri p̄ p̄mū scde vbi ecōuerso se hz p̄uatiuū ibi.
(similr̄ autē sit) Circa p̄mū duo facit qz accipe alterā
p̄missaz falsā r̄ alterā verā r̄ cōcludere simplr̄ falsaz p̄
p̄m secunde vel hoc erit qz maior erit vera r̄ minor falsa
vel econuerso. p̄mo ergo exēplificat de p̄mo r̄ z. de z.
ibi (iterū q̄ in. b.) dicit ergo (Alterā falsā at). i. p̄ alteraz
p̄missaz falsā (r̄ q̄libet). i. quecūq; cōtigit qd̄ concludi
tionem imediate falsā cōcludere. r̄ p̄mo exēplificat qm̄
maior est vera r̄ minor falsa dicēs (q̄ est eniz. i. a. omni)
.i. in oi colore (r̄ in. b. est) su. i. in omni albedine. q. d. q̄
ad hoc faciendū oz q̄ accipiat mediū quod cōueniat
oi colorū r̄ omni albedini. vtputa qualitas vel visibile.
(si ergo accipiatur. c.). i. mediū vtputa qualitas vel vi
sibile (esse qd̄ est in toto. a.). i. in oi colore (in. b. autē toto)
.i. in omni albedine (nō eē q̄ gdem est. a. c.). i. maior vt

Posteriorum

ois colore est qualitas (vera erit. s. que e. b. c.) .i. minor. v.3. nulla albedo est qualitas (falsa) erit et conclusio su. erit imediata falsa. v.3. nulla albedo e. color. ¶ Deinde cum dicitur (Ita est in b.) ostendit quod possit concludi talis conclusio per maiorem falsam et minorem veram. d. q. (est in nullo. b.) .i. in nulla albedine (nec in. a. o. i. erit). q. d. q. ad hoc faciendum oportet accipi medium quod vniuersaliter remoueat ab albedine vtriusque congregatiuum vel nigredo. si. n. nulla albedo congregat vel si nulla albedo est nigredo ipse est quod ois color congregat. q.2. si ois color e. talis et ois albedo e. etiam talis. id subdit (si. n. in. a. omni est et in omni. b.) sup. erit (s. non erat). i. dicebat quod deberet accipi tale medium quod in omni. b. non erat. i. q. vtriusque remoueat. a. b. sicut nigredo vel congregatiuum (Si igitur accipiat. c.) .i. congregatiuum (in toto quod e. a. esse) vt omnis color est congregatiuus (in. b. aut nullo) vt nulla albedo est congregatiua quod e. est (b. c. ppositio). i. minor (va e. altera vo). i. a. c. maior (falsa) est et conclusio su. imediata falsa. ¶ Notandum autem quod medium quod vtriusque remoueat. a. b. i. ab albedine ipse e. quod conueniat omni. a. dupli. ergo tale medium se poterit habere ad. a. i. ad colore quod vel remouebit ab eo in parte sicut nigredo que remouet a colore particulariter quod est dare colore quod non est nigredo. et tunc fiet falsus per maiorem falsam in parte et minorem veram simpliciter. vt ois color e. nigredo. nulla albedo est nigredo. ergo nulla albedo e. color. 2. modo hoc potest contingere quod medium acceptum quod remouet vtriusque ab albedine remoueat etiam a colore vniuersaliter vt sapo. et tunc fiet sillogismus per maiorem falsam in toto et minorem veram simpliciter. vt ois color est sapo. nulla albedo est sapo. ergo. ¶ Deinde cum dicitur (Sicut autem) ostendit quod potest concludi deo imediata falsa per alteram premissam veram et alteram falsam in primo scilicet. et duo facit. quod primo ostendit quod hoc fiat quoniam maior vera est et minor falsa. 2. quoniam e. conuersio ibi. (et ita) dicit ergo quod (sicut autem sit transposito preuatiuo) q. d. q. sicut concludit deo imediata falsa per alteram premissam veram et alteram falsam transposito preuatiuo. nam falsus factus fuit in 2. scilicet. et habet maiorem affirmatiuam et minorem negatiuam et si ergo transponat preuatiuum siue negatiuum et fiat falsus in primo scilicet. et sit maior affirmatiua et minor negatiua sicut fiet quod concludit deo imediata falsa per alteram premissam veram et alteram falsam. et primo excipitur de hoc quoniam maior est vera et minor falsa. d. (quod. n. in nullo. a. est). i. in nullo colore (nec in. b. nullo erit). i. in nulla albedine. q. d. q. ad hoc faciendum debet accipi medium quod vtriusque remoueat a colore et ab albedine vtriusque sapo (si igitur accipiat. c.) .i. medium. v.3. sapo (in toto quod e. a. non e.) vt nullus color est sapo (in. b. a. toto esse) vt ois albedo est sapo (que quod est. a. c. ppo). i. maior (vera e. altera autem) .i. minor (falsa) et deo su. erit imediata falsa. ¶ Deinde cum dicitur (Et ita) ostendit quod hoc fiat si maior sit falsa et minor vera. d. (et ita) quod in omni. b. est). i. in omni albedine (accipere e. in nullo. a.). i. in nullo colore (falsum erit) quod .n. contingit omni albedini non poterit remoueri vtriusque a colore. ideo subdit quod (nec e. in omni. b.) .i. in omni albedine illud e. (i. quod a. a.). i. i. quod a. colore. accipendum est ergo medium quod conueniat omni albedini vtriusque disgregatiuum. nam quod conueniat omni albedini ois quod conueniat omni colore. sic autem sic se habentibus terminis (si enim accipiat medium). vtriusque disgregatiuum e. quod e. (in omni b.) vt ois albedo est disgregatiua (i. a. aut nullo). i. accipiat e. in nullo colore vt nullus color est disgregatiuus hec est maior (que quod e. b. c.) .i. minor (vera erit que aut. a. c.) .i. falsa. et su. et conclusio falsa. ¶ Notandum quod particularis potest dupli. verificari vel particulariter vt si di-

ceret quod a. colore e. congregatiuus. nam non ois color disgregat. vel vniuersaliter vt si dicat quidam color e. qualitas quia omnis color est talis. quod. n. omni albedine conuenit potest conuenire cuiusdam coloris particulariter. vtriusque disgregatiuum vel potest conuenire ita cuiusdam coloris quod etiam conuenit ois. vtriusque qualitas. si ergo accipiat medium primo modo concludit deo imediata falsa per maiorem falsam in parte et minorem veram simpliciter. vt nullus color disgregat. ois albedo disgregat. ergo nulla albedo est color. sed si accipiat medium 2. modo concluditur talis conclusio per maiorem falsam totam et per minorem simpliciter veram vt nullus color est qualitas. ois albedo est qualitas. ergo nulla albedo est color. ¶ Deinde cum dicitur (Manifestum est igitur) epilogat circa determinata dicens quod (Manifestum est igitur) vtriusque premissis (falsis) existentibus (et altera tantum) premissam existentem falsa (erit sillogismus deceptionis in ididuis). i. i. pponibus immediatis. concludit. n. deceptione ppositio imediata falsa per ambas falsas et per alteram tantum

Abis autem que sunt.

ostendit quod potest concludi ppositio falsa opposita ppositioni imediate vere. In parte ista declarat quod possit concludi ppositio vtriusque falsa opposita mediate vere. Circa quod duo facit. quod primo ostendit quod concludatur talis ppositio si fiat vtriusque affirmatiua ibi (si vero sit affirmatiua) Circa primum duo facit quod primo ostendit quod concludatur talis negatiua falsa per figuram primam. 2. quod per secundam ibi (s. p. media). Propter quod sciendum quod medium huius se in triplici habitudine. nam aliquando est ppositiuum. aliquando sile per ppositiuum. aliquando extraneum. vt si debeat concludi hec ppositio mediata. ois homo est suba. dicitur medium ppositiuum quod e. in predicamento substantie est iter hominem et suba. vniuersal corpus et cetera talia poterunt accipi tanquam ppositiuum medium in se forte inter hec ppositiuum media sit dare gradus quod vniuersal potest esse magis ppositiuum quam aliud. oia tamen talia media possunt dici ppositiuum. medium autem simile ppositiuum potest dici medium aliquod accidentale per quod potest concludi talis conclusio vtriusque si ois homo e. albus et ois albus e. suba si accipiet albus pro medio ad concludendum oem hominem e. subam diceret accipi medium sile ppositiuum. medium autem extraneum dicitur ois illud per quod nullo modo vere potest concludi talis conclusio. vtriusque lapis aut lignum. nullo. n. modo concludit talis conclusio per tale medium. et quod dicitur est de predicatis substantialibus que predicantur in primo modo dicendi per se veritate huius per se passionibus que predicantur in 2. modo dicendi per se vt si dicitur triangulus habet tres ista non est imediata quia huius medium siue ppositiuum. medium ergo ad ppositiuum habet tres de triangulo vel accipiet ppositiuum vel simile ppositiuum vel extraneum. ppositiuum autem medium ad hoc ppositiuum est illud per quod talis passio inest subiecto tali. vtriusque habet angulum extrinsecum. medium autem sile ppositiuum est illud per quod talis passio non inest suo subiecto sed potest inferri quod inest. vtriusque si accipiatur principium figurarum. omne. n. principium figurarum huius tres. triangulus est huius. ergo. et. medium autem extraneum est illud per quod talis passio non inest suo subiecto nec potest inferri quod inest. volens ergo ppositiuum phare quomodo concludatur vtriusque negatiua falsa opposita vtriusque affirmatiue vere in ididuis s. mediate tria facit. quod primo ostendit quod hoc fiat per medium ppositiuum. 2. quod per medium sile ppositiuum. 3. quod per medium extraneum. secunda ibi (similiter autem si ex alia) tertia ibi (si vero non ppositiuum) Circa primum tria facit quod primo ostendit quod concludatur talis conclusio falsa per medium ppositiuum. 2. exposit se quod appellat medium ppositiuum. 3. quod dixerat manifestat in terminis. secunda ibi. (dico autem) tertia ibi. (sit. n. a.) dicitur quod

(in his autē q̄ sūt nō idiuidua) su. si debeat i talibus dclu
 di negatiua falsa (cū qdē p mediū ppuz) cōcluditur ta
 lis dclusio p qd mediū ppum. (fit sillogismus dclōis)
 su. verus (nō possibile est vtrascq̄ ppōnes eē falsas s3 so
 lum q̄ ad maius ē vltimū). i. ad maiorē extremitatē. q̄ si
 di. q̄ si accipiatur mediū ppuz solum maior poterit
 eē falsa maior autē semp̄ crit vera. ¶ Notādū āt q̄ si q̄
 veller dcludere hāc ppōnē falsā. nullus hō ē substātia.
 q̄ opponitur huic ppōni vere nō idiuidue. i. nō imedia
 te. v3. ad ois hō est substātia. si debeat mediū ppum p
 quod possit dcludi hec ppō vā vtruta si accipiatur aial
 vel corpus vel quodcumq̄ aliud quod ē itra hoies r sub
 stātia si p tale mediū ppuz qd dcluditur ppō affirm
 tiua mediate vā debeat dcludi i pma figura ppō nega
 tiua mediate falsa ipossibile crit maiorē eē falsā. s3 soluz
 maior. fiet. n. sic sillogismus. nulluz corpus ē substātia.
 ois hō ē corpus. q̄ nulluz hō ē substātia. B idē eēt in p se
 passioibus vt si p B mediū ppuz. v3. pb̄e angulū extri
 secuz p quod dcludit hec affirmatiua ppō vā mediata
 q̄ ois triāgulus h3 tres d3 dcludi negatiua mediata q̄
 nulluz triāgulus h3 tres ipossibile eēt maiorē eē falsam
 sic. n. fiet sillogismus. nihil habēs anguluz extrisecum
 h3 tres. ois triāgulus h3 āgulus extrisecū. q̄ nulluz triā
 gulus h3 tres. ¶ Deit̄ cū dicit. (Dico āt) exponit se qd
 appellat ppuz mediū. d. (dico āt mediū ppum) su. eē
 (p quod fit fillus dictionis. i. fillus cōtrarius siue fillus
 cōcludēs ppōem cōtrariā vt si debeat dcludi hec nega
 tiua falsa. nullus hō ē substātia. mediū ppuz erit illud
 p quod fit fillus cōtradictōis. i. sillogismus cōtrarius
 p quē cōcludit hec ppō dria que est vera. v3. q̄ ois hō ē
 substātia. ¶ Deide cū dicit. (Sit. n. a.) qd dixerat māi
 festat i terminis. d. (sit. n. a.). i. substātia (in. b.). i. in hoie
 (p mediū. c.). i. p corpus. i. pb̄e q̄ ois hō sit substātia
 p hoc q̄ ois hō est corpus. si igr p hoc idē mediū debeat
 pbari q̄ nullus hō sit substātia. q̄re minor sp̄ erit affir
 matiuā. r semp̄ erit eadē i sillo falso pb̄ate nullū hoies
 eē substātia. q̄ fuit i sillo vero pb̄ate oēm hoiem eē sub
 stātia. necesse erit semp̄ minorē verā eē. id ait (qm̄ necē
 est q̄. b. c.). i. illā que est minor (affirmatiuā accipi facto
 sillo) p mediū su. ppuz (manifestū ē q̄ hec). i. minor (sēp̄
 erit vera. nō. n. quertit̄). i. nō mutat vel (nō. n. quertit̄)
 su. i. oppositā q̄litate sed manet affirmatiua sicut prius
 (sed que est. a. c.). i. maior (falsa) su. erit. (hac. n. quersa)
 i oppositā q̄litate (fiet fillus) dictionis. i. fillus opposi
 tus vel fillus dria siue fillus cōcludēs ppōez cōtrariā.
 ¶ Notādū āt q̄ si fiat talis fillus. oē corpus est suba. ois
 hō est corpus. q̄ ois hō ē suba. si debeat dcludi ppō dria
 falsa. v3. q̄ nullus hō ē suba. nō variabit̄ minor s3 maior
 quertit̄ in oppositā q̄litate: accipiet. n. maior vlis nega
 tiua. que i sillo vero fuit vlis affirmatiua. in tali q̄ sillo
 dcludēte ppōnē sic falsā maior erit falsa minor autē sēp̄
 vā. ¶ Deide cū dicit. (Silr āt.) ondit quō dcludat talis
 dclusio falsa p mediū si se ppzio dicēs (Silr āt si ex alia
 ordiatōe accipiat mediū) vtruta q̄ nō accipiat mediū
 subale nec mediū pprium sed accipit mediū accitale.
 vt. d. possumus aut p. d. itelligere aliud accitale qd sic
 se habeat ad subam r ad hominē sicut corpus vlr suby
 cū substātie r vlr pdicat̄ de hoie. sic illud mediū acce
 ptū in hoc assimilet ppzio medio. vtruta si accipemus
 mobile vel gradiens. ideo ait (quis. d.). i. gradiens (sit
 i toto a.). i. vlr. subyciat̄ substātie (r pdicet̄ de oib. necē ē
 qd qdē est d. b.). i. minorē (ppōnē manere. alterā autē)
 .i. maiorē (cōverti) su. o3 p oppositā q̄litate. (q̄re hec q̄
 dē). i. minor (semp̄ vera erit. illa autē). i. maior (semp̄ fal

sa) r subdit q̄ (r fere hō deceptio) q̄ sit p mediū simile
 ppo (ē eadē ei que sit p ppziū mediū.) ¶ Notādū autē
 q̄ si fiat talis sillogismus verus p mediū si se ppzio oē
 gradiēs ē substātia ois hō ē gradiēs. q̄ ois hō ē substan
 tia si debeat fieri fillus cōtrarius dcludēs q̄ nullus hō
 sit substātia nō mutabit̄ minor s3 maior accipiet negatiua
 falsa. v3. nullū gradiēs est substātia. maior q̄ semp̄ erit
 falsa r minor semp̄ vera. ¶ Dubitaret forte aliqs quō de
 ceptio p mediū simile ppzio est fere eadē cū deceptiōe
 p mediū ppziū. ¶ Dicendū q̄ in hoc ē similitudo r idē
 titas it̄er hanc deceptiōē r illā si fiat talis deceptio in
 pma figura. q̄ semp̄ i tali dceptōe maior erit falsa r mi
 nor vera. cā āt q̄re semp̄ minor vera est q̄ illud ē mediū
 ppziū qd facit scire vlr iesse alicui. vt mediū ppziū q̄re
 genus remotū isit sp̄ei ē genus ppziū. r mediū ppuz
 q̄re p se passio isit subiecto ē diffinitio dicens ppter qd
 passionis vel est p se cā q̄re illa passio isit illi si. ho. me
 diū autē simile ppzio est mediū quodcumq̄ aliud p qd
 pōt inferri tale genus de tali sp̄e vel talis passio de tali
 subiecto. mediū q̄ ppziū a medio si se ppzio differt. quia
 mediū ppum est cā quare tale pdicatū siue tale genus
 remotū pdicet̄ de tali sp̄e. vel ē cā q̄re talis passio isit
 tali subiecto. mediū autē simile ppzio nō ē cā quare tale
 genus pdicet̄ de tali sp̄e. sed solū q̄re inferat̄ de ipsa.
 vnde r mediū accidentale pōt esse tale mediū iferendi
 .i. sed non eēndi. quare etiā r in p se passione mediū si se
 ppzio nō ē cā quare talis passio isit tali subiecto. s3 q̄re
 iferat̄ de ipō. mediū q̄ ppziū ē cā iferēdi r eēndi. mediū
 simile ppzio ē cā iferēdi sed nō eēndi. mediū exneum
 nec eēndi nec iferēdi. In B q̄ cōueniunt mediū ppziū
 r simile ppzio q̄ vtrūq̄ est cā quare maior extremitas
 vlr inferatur de minori extremitate. sed nihil pōt eē cā
 q̄re aliqd inferat̄ affirmatiue vlr de aliquo nisi pdicet̄
 vniuersaliter de illo. vt nihil potest esse causa q̄re a. que
 ponitur esse maior extremitas inferatur vniuersaliter
 de. b. que ponitur esse minor extremitas nisi illud tale
 mediū quod ponitur eē talis cā pdicetur vniuersaliter
 de. b. i. de minori extremitate. r q̄ in pma figura minor
 existente negatiua nihil sequit̄ o3 q̄ in minori sit si de
 beat ibi reseruari forma sillogistica q̄ sp̄ medium affir
 matiuē pdicetur de minori extremitate r q̄ tā medium
 ppziū q̄ si se ppzio est illud qd vlr pdicat̄ de minori
 extremitate. solū aut extraneū est illud quod nō o3 vlr
 pdicari de minori extremitate siue fiat fillus p mediū
 ppum siue p simile ppzio semp̄ minor erit vera. r quia
 semper minor erit vera oportet q̄ in tali sillogismo qui
 dicitur esse ignozātie r qui concludit conclusionē falsā
 q̄ semper maior sit falsa. quia si maior esset vera cum
 minor semper sit vera eēt r conclusio vera. nā s3 ex fals
 possit inferri verū nō ppter qd s3 q2. ex veris aut nō r i
 v3. h̄it se. n. p̄misse ad cōclusiōez sicut aīs ad p̄is. sic
 q̄ ē ipossibile q̄ aīs sit r p̄is nō sit. ita ipossibile ē fuata
 forma sillogistica q̄ p̄misse sint vere r dclusio nō sit vā.
 r sic pōt cōtingere q̄ nō sit aīs r sit p̄is. vt q̄ nō sit hō r
 tñ sit aial. B tñ nō erit ppter qd. q2 nō eē hoies nihil fac
 ad B q̄ aial sit. ita pōt cōtingere nec tñ B erit ppter qd s3
 quia. q̄ nō sunt p̄misse vere r tñ dclō sit vera. Fillus q̄ i
 pma figura concludens negatiuā falsā per mediū p/
 ppziū vel per simile ppzio quia semper habet minorē
 verā oportet q̄ semper habeat maiorē falsam. fere est
 ergo eadē deceptio p mediū ppziū r p simile ppzio non
 est. n. oio eadē q2 nō est idē mediū sed est eadē q̄tuz ad
 modū iferēdi q2 sicut talis negatiua falsa i pma figura
 p mediū ppziū semp̄ ifert̄ p maiorē falsā r minorē verā

Posteriorum

De p̄mediū simile p̄po. ¶ Deinde cū dicit. (Si vero non p̄ p̄p̄z.) ostendit quō hēat iferri talis negatiua falsa in p̄ma figura p̄ tale mediū ēr̄neū. Circa qd̄ duo facit. qz p̄ declarat quō hēat iferri p̄ tale mediū ex ābabus falsis p̄missis. 2. quō ex altera falsa ibi. (cū vero) dicit q̄ q̄ (si vero nō sit p̄p̄z nullū). i. si sit mediū ēr̄neū (sit qd̄z fillus) ex ambabus su. p̄missis falsis (cū. o. qd̄ mediū sit sub. a.). i. sub maiori extremitate. v̄puta sub substātia (in. b. aut). i. i. miori extremitate v̄puta i hoie (nullo ē) sic aut se habentibus terminis (necesse est v̄trasq̄) p̄missas (eē falsas). q. v. q̄ si debeat accipi mediū ēr̄neū p̄ qd̄ debeat p̄bari hec p̄p̄ negatiua mediata falsa nul. lū. b. ē. a. v̄puta nullus hō ē substātia ōz accipi tale mediū de quo v̄l̄r p̄dicet substātia 7 v̄l̄r remoueat ab hoie v̄puta lapis aut leo. tūc. n. erunt v̄treq̄ p̄missis false qa ad formā sillogisticā (recipiēde sunt p̄p̄ones ecōtrario q̄ v̄tq̄ se habeāt si habeat vel debeat fieri fillus. sic at̄ acceptis p̄missis (v̄treq̄ erunt false.) nā si mediū. o. qd̄ ponit esse lapis per quod ōz p̄bari q̄ nullus hō sit subā si tale mediū subycit̄ v̄niuersaliter substātie. 7 remouetur v̄l̄r ab hoie. nō poterit isto mō fieri sillogismus i p̄ma figura. qz tunc maior eēt affirmatiua. 7 minor negatiua. s̄m que modū nō seḡt sillogismus i p̄ma figura. s̄z ad hoc q̄ debeat ibi fieri sillogismus. vel q̄ debeat ibi referuari forma sillogistica ecōtrario accipietur p̄p̄oes affirvitas se habeat. accipiet. n. maior negatiua 7 mior affirmatiua. 7 fiet talis sillogismus. nullus lapis est substātia. ois hō ē lapis. igit̄ nullus hō ē substātia. hic p̄bat̄ hec negatiua mediata falsa q̄ nullus hō est substātia p̄ mediū ēr̄neū. v̄z. p̄ lapis p̄ v̄trasq̄ p̄missas falsas. iō exponēs fillum in terminis dicit sic. (si. a. qd̄ ē). i. si substātia (est in toto. d.). i. i. oī lapide. (d. aut.). i. lapis (i nul. lo. b.). i. i. nullo hoie. (cōuersis. n. p̄p̄onibus). i. acceptis p̄p̄onibus ecōuerio q̄ veritas se habeat 7 dicendo nullus lapis est substātia. ois hō est lapis (fillus qd̄z erit). i. falsitatis (7 p̄p̄ones erūt v̄treq̄ false) 7 cōcludet̄ cōclusio falsa. v̄z. q̄ nullus hō sit substātia. ¶ Deīn cū dicit. (Cū vero nō sit.) ostēdit quō possit cōcludi talis cōclo ex altera existēte falsa. d. (cū vero nō sit sub. a. mediū v̄t. o.). i. si mediū quod significat̄ p̄. o. accipiat̄ tale q̄ nō sit sub. a. i. sub substātia. v̄puta si accipiat̄ur p̄ medio scia 7 fiat talis fillus. nulla substātia est scia. ois hō ē scia q̄ nullus hō ē suba. i. B̄ at̄ fillo (q̄ qd̄ ē a. d.). i. maior (v̄a erit q̄ qd̄ ē. d. b.). i. mior (falsa) ē v̄l̄ falsa erit (qz si eēt. v̄a 7 cōlo eēt v̄a) ex ambabus. n. vis n̄ possit cōcludi nisi v̄v̄z (s̄ erat falsa). i. i. fillo deceptiuo de q̄ hic agit̄ ōz cōclusionē eē falsā. p̄ tale ergo mediū extraneū cuiusmōi ē scientia cōcluditur hec negatiua falsa q̄ nullus hō est substātia p̄ maiorē verā 7 miorē falsā. ¶ Dubitaret forte aliqs cū hic p̄hs̄ itendat tradere oēs modos p̄ quos cōcludit̄ negatiua falsa p̄ mediū extraneū cū assignauerit modū quō cōcludit̄ talis negatiua falsa i p̄ma figura per medium extraneum per v̄trasq̄ p̄p̄ositiones falsas 7 etiā quō cōcluditur per minorē falsam 7 maiorēz veram. quare non assignauerit modum tantum videlicet quō cōcludat̄ talis cōclusio p̄ miorē verā 7 maiorē falsā dicit̄ qd̄ sicut p̄ mediū p̄p̄ziū vel p̄ silē p̄po nunq̄ cōcludit̄ negatiua falsa in p̄ma figura nisi minor sit vera. ita p̄ mediū extraneū nunq̄ cōcludit̄ v̄l̄s negatiua falsa nisi minor sit falsa. nā illud d̄r̄ mediū extraneū p̄ quod nō pōt vere affirmatiue iferri maior extremitas de minori. t̄puta q̄ hō sit substātia ōz eē talis maior extremitas que cōpetat v̄l̄r minori ita q̄ sit affirmatiua v̄l̄r vera cū negatiua debeat eē v̄l̄r falsa. ōz q̄ mediū v̄l̄r

non cōpetat minori extremitati 7 si volumus sistere in terminis assignatis ōz q̄ mediū acceptū si debeat eē extraneū sit tale q̄ v̄l̄r non cōpetat hoī. qz si v̄l̄r p̄dicaret̄ de hoie tunc p̄ tale mediū posset iferri i subayl̄r de hoie. mediū q̄ tale acceptū nō eēt extraneū sed eēt p̄p̄ziū vel simile p̄p̄ziō. mediū q̄ ēr̄neū est quod v̄l̄r nō cōpetit minori extremitati. 7 qz i p̄ma figura si debeat cōcludi v̄niuersalis p̄p̄o ōz q̄ in minori mediū p̄dicet̄ v̄l̄r de minori extremitate. iō si debeat accipi mediū ēr̄neū ōz q̄ sp̄ minor sit falsa. qz in minori accipit̄ mediū p̄dicari d̄m̄i nozi extremitate v̄l̄r qd̄ nō p̄dicaret̄ v̄niuersalē d̄ ipa cū sit ēr̄neū ab ipa. ¶ Uterius forte dubitaret aliqs qz videt̄ hoc eē falsum q̄ nō possit accipi mediū ēr̄neū nisi minor sit falsa. illud. n. d̄r̄ mediū extraneū p̄ quod non pōt cōcludi p̄p̄o vera affirmatiua mediata que ē p̄traria p̄p̄oni negatiue mediate q̄ cōcludit̄ i sillogismo decepti onis facto in p̄p̄onibus nō indiuiduis. i. nō immediatis. nā hec est p̄p̄o imediata vera 7 affirmatiua. ois hō ē corpus. qz aliqd̄ est mediū ad p̄bādū corpus de hoie. substātia q̄ erit mediū extraneū i hoc sillogismo. qz p̄ substātia p̄bat̄ corpus de hoie. q̄re si fiat talis sillogismus nullū corpus est substātia. ois hō est substātia. q̄ nullus homo est corpus. hic p̄ mediū extraneū v̄t p̄ substātia cōcludit̄ hec negatiua falsa mediata. v̄z. q̄ nullus hō sit corpus. 7 t̄n̄ i hoc sillogismo deceptorio maior ē falsa et minor v̄a. ¶ Rursus videt̄ hic obseruari regula p̄hi. nā mediū acceptū nō ē sub minori extremitate. qz substātia nō ē sub corpore. 7 t̄n̄ nō se h̄nt p̄p̄ones v̄t i l̄ra dicit̄ videt̄ q̄ maior q̄ ē negatiua sit vera 7 minor q̄ est affirmatiua falsa. imo se h̄nt ecōtrario. Dicendū q̄ mediū extraneū pōt accipi dupl̄r. vel absolute. vel respectiue. Absolute dicit̄ extraneū eē mediū quod est extraneū vel a maiori extremitate vel a minori vel ab v̄trisque. v̄t si debeat sillogizari hec negatiua falsa de q̄ ponebat̄ exēplū. nullus hō ē corpus. mediū dicit̄ extraneū vel qz sit extraneū a corpore. tertiu aut̄ mēbrū q̄ sit extraneū ab v̄trisque icludit̄ in secūdo. qz quod ē extraneū a corpore est extraneū ab hoie. substātia aut̄ q̄ dicebat̄ eē mediū extraneū nō meret̄ dici extraneū. qz nec ē qd̄ extraneū a corpore nec ab hoie cū p̄dicetur v̄niuersalē de v̄troq̄. Dicamus q̄ i sillogizādo negatiua mediata falsa op̄posita v̄niuersali affirmatiue vere p̄ mediū ēr̄neū semp̄ ōz q̄ illud mediū sit extraneū a minori extremitate. nā si ē extraneū vel B̄ erit qz ē extraneū a minori vel quia a maiori vel quia ab v̄troq̄. Si. n. nullo horū modorū eēt extraneū deberet potius dici nō extraneū q̄ extraneū Si q̄ tale mediū dicatur extraneū qz extraneetur a minori habetur itentū. s̄z qz a maiori de necessitate ēr̄neabitur a minori. qz maior 7 minor in tali sillogismo sic se h̄nt qz minor i tali sillogismo sic se h̄z qz mior est v̄l̄r sub maiori. aliter. n. n̄ fieret sillogismus deceptoris cōcludēs v̄niuersalē negatiua mediata falsa opposita v̄niuersali affirmatiue mediate vere. 3. si dicatur mediū ēr̄neū qz ēr̄neetur ab v̄troq̄ etiā ex hoc cōcludetur q̄ sit ēr̄neū a miori extremitate. semp̄ q̄ mediū ēr̄neabit̄ a minori. s̄z quotiescūq̄ ēr̄neū p̄dicatur de ēr̄neo v̄niuersaliter affirmatiue p̄p̄o est falsa. q̄ h̄ sillogismus p̄ mediū ēr̄neū sp̄ debet miorē falsā 7 mior sp̄ sit affirmatiua. auter enī nō obseruaretur forma sillogistica i p̄ma figura. q̄ si loq̄mur de ēr̄neo absolute p̄z q̄ nō sillogizant̄ in prima figura negatiua falsa p̄ mediū ēr̄neū nisi minor sit falsa s̄z si accipiat̄ur medium ēr̄neū nō p̄p̄ando mediū ad minorē extremitatē s̄z se vel ad maiorē s̄m se s̄z p̄p̄ando ipm ad v̄nū illoz i respectu ad aliud s̄m que modū licz

subā nō sit qd extraneū a corpe fm se nec ab hoīe fm se
vī tñ esse qd exneū a corpe vt dō cludi de hoīe. vel dō
qd exneū esse ab hoīe vt de eo dō cōcludi corpus. nā il-
lud p quod dō cludi corpus de hoīe dō eē fm lineam
pdicamētalē iter corpus 7 hoīes. substātia g̃ q̃ est supra
vtrūq; nō erit simplr 2gruū mediū ad cludendū vñū
de alio ppter quod dō dō pōt q̃ ēr loquēdo sic de exneō
adhuc substātia nō dō dō dō dō dō dō dō dō dō dō dō
adhuc substātia nō dō dō dō dō dō dō dō dō dō dō dō
substātia simplr extraneū mediū quādo nullo mō per
tale mediū posset cludi corpus de hoīe. pōt āt 7 si non
vīr: particulariter. substātia. n. 7 si n̄ accepta vīr ē tale me-
diū. accepta āt particulariter 7 cōtracta p aliquas dōiam
vīrputa si dicat substātia aiata sensibilis poterit eē tale
mediū. fiet. n. idē fillus verus sic. oīs substātia aiata sē-
sibilis est corpus. oīs hō est hō. g̃ rē. 7 fiet idē fillus dece-
ptōis cōuersa maiorī i oppositā q̃litate. vt nulla substā-
tia aiata sēnsibilis est corpus. oīs hō ē hō. g̃ oīs hō est cor-
pus. tale g̃ mediū nō dō dō dō dō dō dō dō dō dō dō dō
extraneum de necessitate semper minor erit falsa vt in
questione anteposita dicebatur.

Ed per mediam figuram.

Postq; pbs oñdit quō pōt cōcludi negatiua
mediata falsa p fillum deceptorū factuzi pma figura.
In pte ista declarat quō possit hoc fieri p mediā figurā
Circā qd tria fac. qz pmo oñdit quō hēat fieri p ambas
falsas. 2: quō p alterā falsas. 3: epilogat circa determi-
ta. scōa ibi. (altera vero.) tertia ibi. (si qdez pūatiuus.)
dicit g̃. (Sed q̃ facta deceptōe.) i. sed si fiat deceptio p
figurā mediā vtrāsq; ppōnes nō cōtigit eē totas falsas
qz cū. b. sit sub. a.) i. cū mior extremitas sit sub maiorī. i.
(nihil cōtigit eē. i. hoc qdem oī. i. illo āt nullo sicut dicitū
est pū) ¶ Notādū āt q̃ si debeat eē negatiua vīr falsa
o3 q̃ affirmatiua sit vīr vera. qz si fillus deceptorius cō-
cludit hāc negatiuā vīr falsā. nullū. b. ē. a. o3 q̃ affirma-
tiua sit vīr vera. f. oē. b. est. a. g̃ i tali fillo deceptorio sp̄
telligit eē. b. sub. a. g̃ si p mediā figurā dō cōcludi p am-
bas pmissas i toto falsas hec ppō negatiua vīr falsa
nullū. b. ē. a. vīrputa nulla albedo est color. vīr nullus hō
est aiā. o3 q̃ mediū acceptuz vīr affirmatiue falsificet
de vno 7 vīr negatiue falsificet de alio. nā o3 q̃ vna p-
missa sit affirmatiua vīr falsā. nullū. b. ē. a. o3 q̃ mediū cū
maiori extrēitate siue cū. a. facit maiorē cū alia extrēi-
tate siue cū. b. facit miorē de vna pdicat vīr affirmatiue
d alia vīr negatiue. 7 si ābe pmissis tote false: o3 q̃ mediū
de vno pdictorū falsificet vīr affirmatiue. de alio autē
vīr negatiue. g̃ mediū vni vīr cōueniet 7 ab alio vīr re-
mouebit. nā. n. vīr cōueniet de quo falsificabit vīr ne-
gatiue. ab eo aut vīr mouebit de quo falsificabit vīr
affirmatiue. nō g̃ poterit sillogizari q̃ nullū. b. sit. a. i. q̃
nullus hō sit corpus. vel q̃ nullus color sit q̃litas nisi in-
ueniat aliquod mediū qd vīr remoueat ab vno 7 vīr p-
dicet de alio. quod est impole. cū vñū sit vīr sub alio. g̃
sicut dicebat pū de ppōnibus negatiuis falsis indiui-
duis q̃ nō poterant sillogizari tales ppōnes p figurā
mediā ex ambabus pmissis totali falsis. sic intelligēdū
est hoc idē de ppōibus negatiuis falsis non indiuiduis
q̃ nō pnt cōcludi per secūdā figurā pmissas totas fal-
sas. sed p falsas in parte pnt. nā nullus homo est corpus.
hec negatiua falsa mediata si accipiat p medio erunt
ambe pmissae false in parte. 7 cōcludet cōclo negatiua
mediata falsa simplr. ¶ Deinde cū dicit. (Alterā vero)
oñdit quō possit cludi talis ppō negatiua p alterā fal-
sā 7 alterā verā. Circā qd duo facit. qz p oñdit quō si fiat

qñ maior est vera 7 minor falsa. 7 facit inde fillus i scōo
scōe. 2: oñdit si qñ ē cōuerso. 7 facit inde fillus in pmo
secūde ibi (Ite rū si i. b.) Dicit ergo q̃ (Alterā vero pōt
eē tota falsa 7 q̃cūq; d̃tigit). q. d. q̃ p alterā pmissas fal-
sam q̃cūq; sit illa pōt concludi. ppō mediata negatiua
falsa. 7 pmo oñdit quō hoc fiat qñ minor est falsa 7 ma-
ior vera. d. (si. n. c.) i. si mediū (7 in. a. 7 in. b. est) quasi dī-
cat q̃ si ad hoc sciendū dō accipi tale mediū q̃ sit su. a. 7
sit su. b. vīrputa si debeat cōcludi hec negatiua mediata
falsa. nullus hō ē corpus. accipiet substātia que ē supra
vtrūq; 7 fiet sillogismus in secūdo secūde sic. oē corpus
est substātia. nullus hō ē subā. g̃ nullus homo ē corpus.
hic enī cludit negatiua falsa p. a. c. i. p maiorē verā. 7 b.
c. i. minorē falsā. id aut q̃ (si accipiat qdem) su. c. i. subā.
(in. a.) i. in corpore. (esse) vt omne corpus est substātia.
(in. b. vero.) i. i hoīe (nō esse) vt nullus hō ē substātia.
(q̃ qdem est. a. c.) i. maior (vera erit 7 altera aut). i. b. c.
siue mior (falsa) 7 su. 7 cōuerso falsa. ¶ Deinde cū dicit
(Ite rū si in. b.) oñdit quō cōcludat talis negatiua falsa
p maiorē falsā 7 miorē verā. nec mutat terminos sed so-
lū trāspōnit ppōnem pūatiuā 7 facit fillum i pmo scōe
quē pū fecerat i 2: scōe. d. (ite rū si i. b.) i. i hoīe (accipi-
at qdē esse. c.) i. substātia hec ē mior. oīs hō ē substātia
(in. a.) qdem i corpe (nullo) su. accipiat esse substātia.
Formabit g̃ sic fillus. nullū corpus est substātia. oīs hō
ē substātia. g̃ nullus hō est corpus. i. hoc g̃ fillo (q̃ qdez ē
b. c.) i. mior (vera erit. altera aut). i. a. c. (falsa) 7 conclo
falsa su. ¶ Deinde cū dicit. (Si qdem pūatiuus.) Epilo-
gat circa determiata. d. (si qdem fillus deceptoris sit
pūatiuus.) i. si fillus cōcludat deceptorie negatiuā fal-
sā (dicitū est quādo). i. in qua figura (7 per que). i. p q̃s
pmissas falsas (erit deceptio). ¶ Deinde cū dicit. (Si vō
sit affirmatiuus.) qz ostēderat quō pōt cludi negatiua
mediata falsa tā i pma figura q̃ i scōa. In pte ista vt di-
cebat declarat quō possit cōcludi ppō vīr affirmatiua
mediata falsa quod nisi p pma figurā fieri pōt. nō ergo
in hoc variabit figura qz sola prima cōcludit vniuersa-
lem affirmatiuam. sed variabitur mediuz. quia potest
si fieri vel per mediū pūtiū siue p sile ppō vel p exneū
Tria ergo facit. qz pmo oñdit quō talis vīr affirmatiua
mediata falsa possit cōcludi p mediū pūtiū. 2: quō per
sile ppō. 3: quō p extraneū. secūda ibi (Sī r aut.) ter-
tia ibi (Lū vero nō sit p pūtiū) Dicit g̃ q̃ (si fiat affirma-
tiuus sillogismus) su. deceptorius (tunc qdez p mediū
pūtiū impossibile est vtrāsq; pmissas (falsas eē. nece est
enī) illā ppōnē (q̃ est. b. c.) i. minorē (manere). i. nō vari-
ari (siquidē erit fillus). i. verus. i. si recte referuabit ibi
forma sillogistica (sicut dicitū ē pū) cū. f. agebat de sillo-
gismo pūatiuo (q̃re. a. c. semp erit falsa. hec. n. ē. vīrputa
in oppositā q̃litate. nā hec. si maior in sillo nō deceptorio
accipiet negatiua 7 eēt vera. in sillo autē deceptorio
accipitur cōuersa in oppositā qualitatez. i. accipitur af-
firmatiua 7 est falsa. ¶ Notādū autē q̃ vt ponamus in
terminis que hic dicūtur dicemus q̃ affirmatiua vīr
mediata falsa de qua hic loquit pbs h3 vlez negatiua
mediatā veram. si ergo omne. b. est. a. est mediata falsa.
nullum. b. est. a. erit mediata vera. accipiamus g̃ p. b. ali-
quid quod sit in predicamento substātie vīrputa aiā. p
a. quantitate. hec enī ē ppō negatiua mediata vera. nul-
lū aiā ē quantitas. mediū aut pūtiū ad h̄ pbandū ē sub-
stātia. si g̃ facit. fillus pūatiuus nō erit deceptorius. di-
cetur. n. nulla subā ē q̃titas. oē aiā ē subā. ergo nulluz
animal est quantitas. Si ergo debeat concludi affirma-
tiua falsa opposita huic negatiue vīr. vt si debeat cludi

Posteriorum

oē aīal ē q̄titas minor non mutabit s̄ maior uertet
i oppositā q̄litate. dicit. n. oīs substantia est q̄titas. oē
aīal est subā. gō oē aīal est q̄titas. minor. n. q̄ manet ea
de sperit vera. maior aut q̄ accipit mō uerso q̄ i sillo
vero semp erit falsa. ¶ Notandū etiam q̄ silus uerus
pōt dici duplr vel q̄tū ad mām vel q̄tum ad formam.
Sillus at̄ deceptorius nunq̄ erit uerus q̄tū ad mām.
semp. n. accipit vel ambas vel saltē alterā p̄missaz fal
sā. pōt tū talis silus eē uerus q̄tum ad formas. q̄ pōt
tenere verā formā sillogistica. iō dicebamus i expōne
lre q̄ ppōnē. b. c. i. miorē oz manere si debeat esse silus
.f. uerus. i. si debeat ibi reſuari uera forma sillogistica.
nā si cōuerteret̄ minor i oppositā q̄litate r̄ fieret nega
tiua n̄ reſuaret̄ ibi forā sillogistica q̄ vt dicebat̄ sup̄ mi
nozi ex̄te negatiua nihil seq̄t i p̄ma figura. ¶ Deide cū
dic̄ (Sitr̄ at̄) ondit q̄ h̄ idē r̄tigit si accipiat mediū sile
p̄po vt si accipiat mediū ex alia coordinatōe. mediū. n.
ppziū ad p̄bādū qd̄ ē i vno ḡne nō subyci alteri generi
est ipm̄ genus. vt mediū ad p̄bādū aīal qd̄ est i genere
substātie nō subyci q̄titati ē ipa substātia. s̄ si accipet̄
mediū aliquod accēs qd̄ p̄dicaret̄ de aīali r̄ remouere
tur a q̄titate sicut eē vigilās vel esse dormiens vel esse
appetens q̄ talia p̄petūt aīalibus. non aut̄ q̄titas tale
mediū eēt ex alia coordinatōe q̄ nō eēt i coordinatōe
subāli nec i genere substātie s̄ eēt accitale. tale mediū
ēt dicere sile p̄po q̄ sic p̄ ppziū mediū pōt cōcludi nul
lū aīal esse q̄titate ita r̄ p̄ talia media possēt cōcludi hoc
idē. Formabit̄. n. sic silus. nulluz appetens est q̄titas
oē aīal est appetēs. ḡ nullū aīal ē q̄titas. iste silus nō est
deceptorius. s̄ si deceptorie debeat cōcludi hec affirma
tiua. oē aīal est q̄titas. minor non mutabit sed maior
accipiet̄ affirmatiua r̄ erit falsa. dicit. n. oē appetens est
q̄titas. oē aīal ē appetēs gō oē aīal ē q̄titas. Sile ē ḡ de
medio sile p̄po r̄ de medio p̄po. r̄ sile est cōcludere p̄ pri
mā figurā deceptorie p̄ medium ppziū vel p̄ sile ppzio
affirmatiuā falsā vel puatiuā. in oībus. n. talibus dece
ptōibus maior accipiet̄ cōuerso q̄ sit rei ueritas r̄ erit
semp falsa. minor aut̄ semp manebit eadem r̄ erit sem
p̄ uera. vnde q̄tū ad hoc semp erit eadē deceptio. iō ait
(Sitr̄ aut̄) su. accidet p̄ceptio q̄ semp erit maior falsa
r̄ mior uera (r̄ si ex alia ordinatōe accipiat mediū)
.i. si accipiat mediū ex ordinatōe accitāli. siue accipiat
mediū simile ppzio (sicut dictū ē i puatiua deceptōe)
nā sicut diximus silis modus deceptiōis ē i cōcludēdo
p̄ mediū ppziū vl̄ p̄ sile ppzio p̄ p̄mā figurā deceptorie
puatiuā falsā vl̄ affirmatiuā. sp. n. mior nō variabit̄ erit
uera. maior variabit̄ et erit falsa. iō ait q̄ (necesse ē. n.)
ppōnē (que qd̄ ē. d. b.). i. minorē (manere). i. esse verā
q̄ uero est. a. d. i. maiorē cōuertī. i. accipe eam e conuerso
q̄ ueritas se habeat r̄ esse falsā. r̄ subdit q̄ hec deceptio
est eadē p̄ozi. i. h̄z magnā affinitatē cū p̄ozi. quod duplr
pōt exponi. v̄z. q̄ hec. i. deceptio p̄ simile ppzio eadē sit
cū deceptōe p̄ ppziū vel hec. i. deceptio q̄tū ad ppōnēz
affirmatiuā est eadē cūz deceptiōe q̄tuz ad puatiuā.
semp. n. i oībus talibus mior nō variat r̄ est uera. maior
variatur r̄ est falsa. ¶ Deide cū dicit. (Cū vō n̄ p̄ ppziū)
ostendit quō possit fieri talis deceptio p̄ mediū nō pro
pziū. Circa q̄ duo facit. q̄ p̄mo ostēdit quō fiat hoc qm̄
mediū est sub maiori extremitate. z. quō quādo ē sub
maiori ibi. (si uero nō sit. d.) dicit ḡ q̄ (cū uero nō sit per
ppziū mediū). i. si fiat deceptio p̄ mediū ex̄neū. (si qd̄
sit. d. sub. a.). i. si mediū acceptū sit sub maiori extremitate
(hec qd̄ ē). i. maior (erit vā altera aut̄). i. minor (fal
sa). r̄ ostendit quō pōt hoc fieri dicens q̄ (potest enī. a)

.i. maior extremitas (esse i pluribus q̄ nō sūt sibi iuicē.)
¶ Notandū at̄ q̄ hec ē negatiua mediata nullus hō est
inaiatas. ē. n. mediū ad hoc p̄bādūz aīal. Si ḡ accipiat̄
cōtraria huius affirmatiua falsa. v̄z. oīs hō est iaiatus.
r̄ si accipiat̄ mediū cōtētū sub inaiato quod sit extra
neū ab hoīe. vtputa lapis vel ferruz. tunc erit maior vā
r̄ mior falsa. Formetur. n. sic silus. oīs lapis ē inaiatus.
omnis homo est lapis. ḡ omnis homo est inanimatus
quō at̄ possit iueniri tale mediūz dicit q̄. a. i. inaiatus q̄
pōit̄ eē maior extremitas pōt p̄bari de pluribus que
nō sunt sibi iuicē r̄ que sūt su. ex̄nea ab hoīe. r̄ q̄ h̄z tale
su. poterit eē mediū vt ferruz lapis r̄ cetera talia q̄ non
sunt sibi iuicē r̄ sunt ex̄nea ab hoīe ḡ nō est intentio p̄bi
q̄ maior extremitas predicaretur de pluribus que in
sunt sibi inuicem vt de medio r̄ de minori extremitate
quia si maior extremitas predicaretur de minori extre
mitate tunc conclusio affirmatiua esset uera que ponit̄
tur esse falsa. Exponendū est ergo q̄ a. i. dicit maior p̄di
cat̄ de pluribus q̄ nō sūt sibi inuicem. i. p̄dicat̄ de plu
ribus medijs que nō sunt sibi inuicē r̄ que sunt ex̄nea a
minori extremitate. vt iaiatū predicat̄ de lapide r̄ fer
ro que sunt extranea ab hoīe. Ad h̄z ḡ uale lra p̄bi. i. q̄
possēt aliquis credere q̄ nō possemus habere talia me
dia que eēt sub maiori extremitate. vl̄ si possemus ha
bere plura talia media subinuicē eēt. ita q̄ vnuz esset
sub alio. iō dicit̄ in lra. q̄ multa p̄nt eē sub. a. i. sub maio
ri extremitate. vtputa sub iaiato. que nō sunt subinuicē
r̄ que sunt ex̄nea a maiori extremitate. vtputa ab hoīe
r̄ per que sup̄. pōt cōcludi deceptorie inanimatū de hoīe.
¶ Deide cū dicit. (Si uero nō sit. d.) ondit quō r̄tigit
talis deceptio qm̄ mediū qd̄ v̄z accipi extraneū nō ē sub
maiori extremitate. r̄ duo facit. q̄ p̄mo ait quō habeat
fieri talis deceptio. z. declarat quod dixerat̄ ibi (Nihil
enī p̄hibet) dicit ḡ (Si uero. d.). i. si mediū acceptum
extraneū (nō sit sub a.). i. sub maiori extremitate (ma
nifestū ē qd̄ ē q̄ hec). i. maior. f. a. d. v. (semper erit falsa. af
firmatiua. n. accipit. que uero ē d. b.). i. minor. (cōtingit
verā eē r̄ falsam.) ¶ Notandū at̄ q̄ semp mediū in p̄zi
ma figura in maiori ppōnē subycit̄ maiori extremitati
si ḡ deceptorie oz cōcludi vlem affirmatiuā oz maiorē
eē affirmatiuā. r̄ q̄ oz maiorē eē affirmatiuā oz mediū
subyci maiori extremitati. si ḡ mediū nō sit sub maiori
extremitate. vt si. d. nō sit sub a. vel si a. nō p̄dicetur vl̄
de b. planū est q̄ maior q̄ ē. oē d. est a. semp erit falsa. mi
nor aut̄ poterit eē falsa r̄ uera. ¶ Deide cū dicit. (Nihil
enī p̄hibet) declarat qd̄ dixerat̄. q̄ ḡ dixerat̄ q̄ si medi
um nō accipitur sub maiori. q̄ maior sp̄ est falsa. minor
aut̄ pōt eē uera r̄ falsa. iō duo facit. q̄ p̄mo d̄clarat quō
minor possit eē uera. z. quō possit eē falsa ibi. (Nō aut̄.)
Dicit ḡ. (Nihil. n. p̄hibet. a. in. d. nullo eē. d. aut̄ in oī. b.
vt aīal scia r̄ musica) Si ḡ q̄s uellet cōcludere q̄ oē. b.
eēt a. q̄ oīs musica eēt aīal. r̄ accipet̄ p̄ medio scia. q̄ nō
cōtinetur sub maiori extremitate. i. sub aīali. formabit̄
tur ḡ sic silus. oīs scia ē aīal. oīs musica est scia. gō oīs mu
fica est aīal. hic cōcluditur affirmatiua falsa mediata. vt
oīs musica est animal. per mediū ex̄neū vt per scia nō
contentam sub maiori extremitate. i. sub animali. r̄ i h̄z
sillogismo ē maior falsa r̄ minor vā. ¶ Dubitare forte
aliquis quia scientia non est medium extraneum. imo
est proprium. non enim scientia extraneatur a musica.
imo predicatur de ipsa. ¶ Dicendum est q̄ secus est in
ppositione affirmatiua falsa opposita negatiue vere et
i ppōnē negatiua falsa opposita affirmatiue vere. nā in
negatiua falsa opposita affirmatiue vere nō pōt accipi

mediū eñneū nisi duobus mōis vñā maiori extremita
te vñ ab vtroq. nō. n. pōt accipi 3° vñ. a maiori 2° n̄ a mio
ri. qz postq̄ affirmatiā pōit eē vñ. q̄c̄gd eñneat a maiori
2 a miozi. s̄ i pposito vbi affirmatiā falsa 2 negatiā vñ e
vt p̄s i ex^o pposito. cū d̄r. ois musica ē aial. poterit acci
pi mediū eñneū i p̄patoe ad aial qd̄ n̄ erat eñneū respe
ctu musicē. 2 tale mediū ē scia. vñ tale mediū ē eñneū 2
ē p̄lonū. ē eñneū ab aiali. 2 p̄lonū musicē. ¶ Deīn cū d̄c
(Nō at.) oñdit quōd̄ fiat si minor sit falsa. d. q. (iterū)
su. possunt accipi termi qd̄ (nō aut̄) su. erit vez dicere
(nec. a. i. nullo. d. nec. d. i. nullo b.) q. d. q. potuerūt accipi
oia eñnea. vtputa. aial linea musica. bec. n. nec. a. i. ma
ior extremitas siue aial ē i nullo. d. i. i. nullo medio siue
i nulla linea. neq. i. mediū siue linea est i nullo. b. i. i. mi
nozi extremitate. siue i musica. nec ē curādū qz s̄z mōz
suū p̄s supabundat i negatōibus. forme 2 ḡ silis totus
affirmatiuus 2 hēbit oēs p̄pōnes falsas. sic. ois linea est
aial. ois musica ē linea. ḡ ois musica ē aial. ¶ Deinde cū
dicit. (Manifestū est igit̄.) Epilogat circa determinata
2 duo facit. qz p̄ epilogat q̄tum ad hāc p̄te imediate po
sitā. 2° q̄tum ad totū p̄cedens. ibi (quot qd̄ igit̄.) d̄c ḡ
qz (manifestū ē igit̄. qm̄ cūz nō sit mediū sub. a. 2 vtreqz
possunt esse falsē. 2 q̄cūqz) tā maior qz minor p̄nt eē falsē.
¶ Notādū at̄ qz cūz mediū nō ē sub maiori extremita
te q̄cūqz tā maior qz maior pōt eē falsa. al̄r tñ 2 aliter. nā
maior pōt esse falsa sine miozi. mioz aut̄ nō sine maiori.
nā sic se habentibus termis. vt patuit maior semp erit
falsa. mioz at̄ pōt esse vā 2 falsa. ¶ Deide cū d̄c. (Quot
qdem igit̄.) epilogat circa totū p̄cedens. d. (q̄t qd̄ igit̄
mōis 2 p̄ q.) i. p̄ q̄s (p̄nt fieri deceptōes p̄ silium i his q̄
sunt sine medio. 2 i his q̄ sūt) cū medio (p̄ dem̄ratōez)
su. p̄cluse (manifestū ē.) ¶ Notādū at̄ qz p̄pōnes ime
diate sunt idemōstrabiles. mediate aut̄ sunt p̄ demon
stratōez p̄cluse vñ p̄nt p̄ dem̄ratōez p̄cludi. 2 qz ē deter
minatū de deceptionibus tā circa imediatas qz circa me
diatas. iō ait. d̄ictū ē esse d̄ deceptōibus nō solū p̄pōnū
que sunt sine medio. sed ēt p̄p̄ositionūz h̄ntiūz mediū
2 p̄ dem̄ratōez p̄cluse vñ p̄nt p̄clūdi vñ p̄nt p̄clūdi. iō
p̄nt p̄clūdi deceptōibus large p̄ sillo necessario. cōcludite.

Manifestū est aut̄. ¶ Postq̄ p̄s de
m̄ terminauit de igno
ratiā dispōis. ¶ In p̄te ista vt dicebat̄ deteriat
de ignozatiā simplicis negatōis q̄ potissime p̄tingit ex
defectu alicuius sensus. nā deficiēte sensu o3 qz deficiat
scia q̄ ē apta nata acqri p̄ illū sēsū. tales ḡ potissime h̄nt
ignozatiā simplicis negatōis alicuius scie qbus deficiat
sensus p̄ quē est apta nata acqri talis scia s̄z illū sensum
vt ceci a natiuitate potissime h̄nt ignozantiā simplicis
negatōis scie d̄ coloribus. qz eis deficiū visus p̄ quē ē apta
nata acqri colorz scia. s̄z n. rustici dicant̄ h̄re ignozantiā
simplicis negationis geometrie vel alicuius alterius
scientie. magis tñ habent h̄s simplices ignozantiā qui
bus deficiat sensum per quem est apta nata acquiri talis
scia. concederet rusticis qz fulgens lucidū disgregaret
visū qd̄ nō cōcederet a natiuitate cecus qz nūq̄ hoc po
tuit expiri p̄ sensū. determinare igit̄ de igratiā simplici
negatōis ē d̄terminare quōd p̄ defc̄m alicuius sēsūs opoz
teat deficere sciaz q̄ ē s̄m illū sensū. duo ḡ fac̄ p̄s. qz p̄
pponit hāc veritatē. 2° eā declarat 2 p̄bat ibi (Si vere
ad d̄icimus) dicit ḡ (Manifestū ē at̄ qz si sensus alicui
us deficeret nece ē 2 sciaz deficere quā ipole est accipe
nisi p̄ illū sensū) su. illū vt cui deficiat visus nece ē defice
re sciaz colorz quā sciaz ipole ē accipe nisi p̄ visū. ¶ Du
bitaret forte aliqs. vñ seq̄r hec p̄na qz si deficiat sensus

qz deficiat scia illius sensus vñ s̄m illū sensū. Dicendū
qz duplici via possumus ostendere sic eē. p̄ma via sumit p̄
ut scia p̄pat ad suū modū accipiēdi. sc̄da via sumit p̄t
scia p̄pat ad ip̄z itellc̄m. i. ad bitū p̄ncipioz siue ad p̄nci
pia p̄ q̄ acqrit̄. p̄ma via sic p̄s. nā scia nō ē nobis inata 2
itellc̄s n̄ polis nō nascit̄ plenus s̄z nudus. a p̄mordio
. n. natiuitatē n̄ itellc̄s n̄ polis ē sicut tabula rasa i q̄
nihil ē depictū. polis ē tñ q̄cūqz picturā accipe. itellc̄s
igit̄ polis i sui p̄mordio nihil ē actu sc̄s. ē tñ polis oia
fieri. q̄ oia declarari h̄nt i 3° d̄ aia. Ex his manifeste colli
git̄ qz scia i nobis cāta ē p̄ acq̄sitōz 2 p̄ acceptōz 2 p̄ ip̄res
sionē a rebus. s̄z cui deficiat p̄mū accipies o3 qz deficiat 2
z^m. p̄mū accipiens at̄ 2 p̄mū recipiens ip̄ressionē a rebz
est sensus. res. n. ipse nō p̄nt imediate ip̄rimere i itellc̄ū.
s̄z p̄ns faciūt ip̄ressionē i sensu. 2 mediāte sensu sit ip̄res
sio i itellc̄ū. cui ḡ deficiat aliqs sensus qz ei deficiūt ip̄res
siones sensibiles s̄m illū sensū o3 qz ei deficiāt ip̄ressio
nes itelligibiles aptenate deriuari ab ip̄ressiōibus sen
sibilibus factis in tali sensu. 2 p̄ p̄ns o3 qz ei deficiat scia
s̄m talē sensū. Sc̄da via ad h̄ idē sumit p̄t scia p̄para
ad itellc̄m vel ad habitū p̄ncipioz. nā scia ē habitus cō
clūsiōnū. cui ḡ deficiat itellc̄s o3 qz ei deficiat scia. nam
scia q̄ est habitus p̄lonū p̄supponit itellc̄m q̄ est bitus
p̄ncipioz. p̄ncipia at̄ fiunt nobis nota via sensus memo
rie 2 exp̄ientie. cui ḡ deficiat aliqs sensus o3 qz ei deficiāt
p̄ncipia illa q̄ sūt apta nata nō acqri nisi p̄ illū sensū. 2 p̄
p̄ns o3 qz deficiat ei scia q̄ sine talibus p̄ncipijs non pōt
haberi. ¶ Alterius forte dubitaret aliqs. vtz s̄m pla
tonē deficiente sensu deficeret scia. ¶ Dicendū qz platōi
deseruebat̄ idee ad sciam 2 ad generatōez. vt i met̄ba.
declarari h̄z. ab ideis. n. ip̄s deriuabant̄ sp̄s itelligibi
les i aias n̄as 2 sp̄s sensibiles i subiectā māz. sed ē enī
erāt idee cāntes illas sp̄s 2 has s̄z qz iste eēt sensibiles
2 ille itelligibiles. hoc. n. erat p̄pter diuersitatē recipiē
tiū. vñ ip̄e ynitatē posuit ex p̄te idee 2 ex p̄te forme. plu
ralitatē at̄ ex p̄te recipiētūz. 2 ex p̄te māe. vt declarari
h̄z i p̄. p̄hy. igit̄. put ab eisdē ideis deriuabāt̄ sp̄s itelligi
biles i aias n̄as idee platoni deriuabāt̄ ad sciaz q̄ p̄ ta
les sp̄s itelligibiles h̄z eē. put at̄ ab illis eisdē ideis de
riuibāt̄ forme sensibiles 2 i subiectā māz deseruiebāt̄
idee ad gn̄ationē q̄ terminat̄ ad māles formas. s̄z s̄z ḡ s̄e
sus nihil faciebat ad acq̄sitionē scie. qz scia s̄m op̄ionez
platōis nō ip̄rimūt̄ p̄ sp̄s deriuatas i itellc̄z p̄ sensū. sed
imediate causat̄ i nobis scia ab ideis. iter res. n. corpa
les 2 intellectū est medius sensus q̄ ē virtus corporea 2
organica. qz ḡ trāsitus ab extremo ad extremū p̄suppo
nit trāsfitū p̄ mediū nō deriuabunt̄ sp̄s a rebus i itelle
ctu nisi p̄ sensū. s̄z iter ideas 2 itellc̄m cum ipse idee sint
qd̄ sepatum 2 abstractus nō ē medius sensus q̄ ē virtus
organica 2 virtus i corpore. itellctus ḡ qz neqz ē corpus
neqz virtus i corpore. p̄ximior ē ideis qz ip̄e sensus. nam
ista p̄ximitas nō est attendenda s̄m p̄p̄m situm cum
idee nunq̄ sint. s̄z s̄m nām. ad h̄ ḡ. qz idee ip̄rimāt̄ i itel
lc̄m q̄ est eis virtus p̄ximior nō o3 qz aliqd̄ imp̄inat̄ p̄s
i sensum. ad sciaz ḡ s̄m platōnē nihil facit sensus ad ac
q̄sitionē scie sed ad vsum scie. s̄m aristo. igit̄ 2 s̄m vitatez
sine sensu nec posset h̄ri scia nec vsum scie p̄ illum sensū
s̄m plonez at̄ sine sensu h̄ri scia. sed forte s̄m eum nō h̄r
vsum scie s̄m illum sensum. ¶ Aduertēdū at̄ qz cum di
cimus deficiente sensu deficiat scia s̄m illum sensū. nō
est itellc̄dū de eo qz p̄s habuerit sensū 2 postea est p̄ri
uatus illo sensu. nam qz p̄s fuit videns poterit habere
scientiam colorum quantūcūqz fiat postea cecus. sed
hoc itelligendum est de illo qui nunquāz habuit talē

Posteriozum

sensum. vnde in acquisitione scie idēz nunq̄ habuisset nunq̄ fuisset vsū sensui. s̄igs. n. semp fuisset in tenebris quādiu sic existeret colorum scientiā habere nō posset. **¶** **U**terius forte dubitaret aliqs. vtz aliqd fuerit i intel lectu qd nūq̄ fuerit i sensu. **¶** **D**icēdū qd nūq̄ ē i itellēu qd p̄us nō fuerit i sensu. v̄l s̄z se v̄l s̄z suū sile vel s̄z effe ctū vel s̄m ptes. v̄t s̄igs itelligeret mōtē aureū. s̄z tñ hoc nūq̄ viderit. vidit tñ mōtē z vidit aux. z si itelligimus substātiās sepatas s̄z nūq̄ fuerit i sensu s̄m suā essentiā tñ apphēdimus p̄ sensuz earū effectus. **¶** **E**st ḡ hic ad uertēdū qd effectus p̄ q̄s coḡscimus cās semp s̄m qd hu ius ducūt i cognitōez quia ea cā. sed nō semp. ducunt in cognitōez. qd ē cā. nā huius effectus vel sūt p̄porciōati s̄is cās vel nō. si nō sūt p̄porciōati ducūt soluz i coḡn iōez. qz est cā. iōi itellectu essentiali deū z substātiās se patas p̄ eoz effectus itelligere nō possums qd sūt. s̄z qz sunt. attñ qz obm est p̄porciōatus actui z actus potētie p̄ obiectū possumus scire qd est actus z p̄ actū qd est po tētia. actus ḡ s̄z sit effectus ipsius potētie. qz pō est aliq̄ ḡne cāc. z ē cā ipsius actus possumus tñ p̄ huius actū et p̄ huius effcūz coḡscere ipsā potētiā nō solū qz ē s̄z qd ē. **¶** **U**terius forte dubitaret aliquis de ipsis coloribus vtz cecus a natiuitate possit h̄re sciaz colorz. z videtur qd sic. qz multo potior est scia p̄ cām q̄ p̄ effectus. sed de substātijs sepatis dicimur h̄re sciaz. z meth. potissimē ē de illis. z tñ p̄ s̄cū nō h̄emus exp̄ientia de substātijs se patis. nisi de eaz effectibus. multo ḡ magis cecus a natiuitate poterit h̄re sciam de coloribus cū habuerit per sensuz exp̄ientia de colorz cās. potuit. n. p̄ sensū tactus exp̄iri de calido frigido hūido z siccō q̄ sūt q̄litates p̄zie a q̄bus cāmē z dependēt oēs q̄litates secūde. **¶** **D**icēdū qd si bñ cōsiderātur dicta p̄hi scire simplr z p̄pter qd est scire cām. z qm̄ illius ē cā. sic ēt scire qz est scire p̄ effcūs z qm̄ illius est effectus. p̄ sensum at nō solū exp̄imur de effectibus substātiāz sepataz. s̄z ēt exp̄imur qm̄ sunt effectus taliū substātiāz. exp̄imur. n. p̄ sensuz motū cor porz celestiuū z q̄litate motuū. z ēt cōtinuitatē qd nō iter rūpit tal motus. motus ḡ sic eq̄lis. z sic cōtinuus av̄tute i corpoze eē nō posset. o3 ḡ qd sit ab aliq̄ substātia sepata. exp̄imur. n. p̄ sensū aliq̄ qd nō solū sūt effectus taliū sub stātiāz sepataz. s̄z ēt p̄ sensū possumus experiri qd sunt effectus taliū substātiāz. s̄z cecus a natiuitate possit h̄re exp̄ientiam de q̄litatibus eltoz siue q̄litatibus p̄mis. vt sūt qdā res i se. nullā tñ exp̄ientiā h̄re posset p̄ sensū vt sunt colorz cāe. **¶** **U**terius forte dubitaret aliqs de ipa forma substātiāli. vtz aliqn̄ fuerit i sensu. z v̄t qd sic qz si nō fuerit i sensu. nūq̄ eēt i itellectu. ḡ nō h̄remus sciam de formis substātiālibus z per cōns nec de ipsis substātijs. qz mā nō coḡscit nisi p̄ analogiā ad formā vt vult p̄hs i p̄phisicōz. **¶** **R**ursus ēt cognitio cōpositoz nō est sine cōponentiū cognitōe. q̄re si nō coḡsceremus sub stātiā q̄ est forma nō coḡsceremus subām cōpositā. nul lā ḡ subām coḡsceremus. z p̄ cōns nullū accidēs. qz vt d̄r i p̄ncipio. 7. metaphisice subā ē p̄oz accidēte cognitōe diffinitōe z tpe. **¶** **D**icēdū qd s̄m cōmē. i. z. de aia. est sen sus qd coḡscit oia p̄ticularia oiz p̄dicamētoz. s̄z huius s̄e sus z huius estimatiua aliter sit i brutis at̄r i nobis. nā si bruta apphēdūt idiuidua oiz p̄dicamētoz. B est soluz. put talis apphētio deseruit ad necessitatē vite. in nobis aut̄ deseruit nō solū ad necessitatē vite. sed ēt ad sciam. nā p̄ter illā necessitatē vite idigemus s̄esus rōne scie. vt declarari h̄z i p̄mo methaphisice. s̄m B ḡ forma subālis sub eē idiuiduali fuit vi s̄illi. poterit ḡ sub eē v̄l i eē i itellectu. dato tñ qd si nullus p̄cipet formā subālez.

posset tñ adhuc i itellectu eē forma subālis v̄l s̄lītudo eius. **¶** **D**icemus ḡ qd sic se h̄nt forme reales ad actio nē realē. sic suo mō forme itentōales se h̄nt ad actionez itentōalē vel ad effectū itētōalē. sicut ḡ forma acc̄ntal̄ realis vt agit in virtute forme subālis potest inducere realr subālem formā. sicut videmus qd ignis q̄uis nūl lā habeat virtutē actiuā nisi calorē tñ pōt p̄ calorē que est forma accidētalis vt agit i vtute forme subālis gene rare ignez z iducere formā subālē. forme ḡ accidētales sunt organa formaz subāliū. z in q̄tū sūt ipsaz organa i virtute ipsaz faciūt ad generationez substātie. sicut ergo se habet i formis realibus dicere possumus qd sic se habet in intentionalibus videlicet qd ipse intentiones z ipse similitudines formarum accidentalium sunt oz gana itentionum z similitudinuz formaz substātiāliū **¶** **D**ato ḡ qd nulla itētio z nulla s̄lītudo formaz subāliuz sit i sensu ipse itētōes formaz acc̄ntaliū vt agūt in vir tute formarū subāliū z vt sunt earū organa poterūt cā re in intellectu itentiōes z s̄lītudines formaz subāliū **¶** **N**ec obstat si dicat qd tales itētōes acc̄ntiū sunt separte ab itētōibus subāliū. nā virtus q̄ est in seie ē separata ab aia p̄ris. Attñ q̄tūcūq̄ sit separte adhuc ē organū ipsius aie. z agit i virtute ipsius aie. z ex B h̄z aiare fetū z idu cere in ipso aiaz vel dispositiue vel simplr. **¶** **P**osset etiaz z bec difficultas de subāli forma q̄l̄ sit in itellēu aliter tolli. s̄z de B i n̄ris qōibus theologicē diffusius diximus p̄pter quod ad p̄ns dicta sufficiat. **¶** **D**eide cū dicit (**S**i vere addiscimus) p̄bat quod dixerat. **¶** **C**irca quod tria facit. qz p̄mo distinguit diuersos modos addiscendi siue sciendi. 2. dat d̄riaz inter illos modos. 3. oñdit qd ipos sibile sit aliquo mō scire nisi p̄ sensum. sc̄da ibi (**E**st aut̄ dem̄ratio) tertia ibi. (**I**mpossibile ē at̄) **¶** **D**icit ḡ qd (si ve addiscimus aut p̄ inductionē aut p̄ demōstrationē) q̄l̄ d. qd verū ē qd deficiēte sensu deficit scia s̄m illū sensuz qd vere nō addiscimus nisi p̄ dem̄rationē aut p̄ iductio nē. qd modi addiscēdi vt patebit oēs p̄supponūt sensum. possz aut̄ qd vellet sic ex B formare rōnē. q̄cūq̄ nō addi scūt nisi p̄ dem̄rationē aut p̄ inductionē illi deficiente sensu vere deficiūt i scia s̄m illū sensuz. nos sumus h̄z. ḡ zc. **¶** **N**otādū aut̄ qd vere nō addiscimus nec scimus nisi p̄ dem̄ratōez vel p̄ inductionē. nā cecus de coloribus posset loq̄ verba q̄ audiuit ab alijs. s̄z mente nō caperet quod diceret. loq̄ ḡ possumus deficiēte sensu de scia q̄ ē s̄m sensum. s̄z vere itelligere z scire deficiente sensu ē ipossibile. **¶** **D**eide cū dicit. (**E**st aut̄ dem̄ratio) qz disti xerat duos modos addiscendi vel sciēdi dat d̄riaz iter h̄z modos dicēs qd (**E**st at̄ quidez dem̄ratio ex v̄libus. iductio aut̄ ex his q̄ sunt s̄m p̄tē). i. ex p̄ticularibus. **¶** **E**st ḡ d̄ria iter addiscere p̄ dem̄ratōez z iductōez. sicut iter scire ex v̄libus z particularibus. **¶** **D**eide cū dicit (**I**m possibile est aut̄) distinctis modis addiscēdi z data d̄ria iter h̄z modos p̄cedit ad declarādū p̄positū. v3. qd nul lo mō cōtingit scire vel acgrere sciaz deficiēte sensu. itē dit aut̄ talē rōnem. scire p̄ dem̄ratōem z scire ex v̄libus p̄supponit scire p̄ iductōez z ex p̄ticularibus. scire aut̄ ex inductione z ex particularibus p̄supponit sensum. ḡ oē n̄m addiscere z oē n̄m scire cū nō sit nisi ex his duo bus modis p̄supponit sensum. fundat̄ aut̄ bec rō super duabus p̄pōnibus. iō duo fac. qz p̄ declarat qd scire ex v̄libus p̄supponit inducere z scire ex particularibus. se cundo declarat qd inducere z scire ex particularibus p̄ supponit sensum. ibi. (**I**nducere autem.) **¶** **C**irca primuz duo facit. quia primo facit quod dictū est. secūdo quod supposuerat probat ibi. (**Q**uoniam z que) **¶** **D**icit ergo qd

(impoſte eſt aut vltia ſpeculari niſi p iductione) poſſz at
 ex h ſic formari rō. q̄cūq; vult ſcire p vltia. i. p vles ppō-
 nes oꝝ q; ſciat ipas vles ppōes. ſz vles ppōes nō poſſi-
 mus ſcire niſi iducendo i particularibus. q̄ p vltia r per
 demſratōez nō p̄tigit ſcire niſi p iductionē i p̄ticularibus
 ¶ Notandū aut q; vles ppōnes mediate poſſunt ſcri-
 p̄ yniverſales ppōnes imediatas r p̄ p̄ncipia ſiue per
 dignitates. ipſa aut p̄ncipia r ipſe dignitates ſciunt via
 ſenſus r per iductionē. Ad hoc q̄ vadit rō p̄hi q; nō p̄tin-
 git ſcire p yniverſalia p̄ncipia r p dignitates niſi ſciueri-
 mus ipſa p̄ncipia vltia r ipſas dignitates. hec autez non
 poſſumus ſcire niſi via ſenſus r per inductionem. ergo
 nihil eſt ſcire p yniverſalia niſi via ſenſus r p iductōez
 ¶ Deinde cū dicit. (Quā r que.) qd̄ ſuppoſuerat p̄bat. r
 p̄bat. q. p locum a maiori. nam magis videretur q; vltia
 mathematicoꝝ q̄ ſunt abstracta r ſeparata deberemus
 ſcire ſine ſenſu r ſine inductione q̄ alia. illa neſcimus. q̄
 rce. id ait. (quoniā r que p abstractōez dicuntur eē eſt)
 .i. p̄tingit (r per iductōez nota facere) q̄ ſi dicat q; vltia
 r mathematica (que ſunt) abstracta via ſenſus r p idu-
 ctionez nota ſiunt ex eo q; (in vnoquoq; genere) taliū
 abstractoꝝ ſūt quedā p̄ticularia que (r ſi) p q; (nō ſe-
 pabilia ſm q; huius vnūquodq; eſt) ideo ſu. omnia via
 ſenſus r p inductionem oꝝ talia cogſcere. q. d. q; ſz talia
 p̄ticularia poſſunt ſeparari a mā ſenſibili ſm itentōez.
 nō aut poſſunt ſeparari ſm eē. poſſumus ergo p̄ iten-
 tionē r p̄ conſiderationem cōſiderare lineā hāc q̄ eſt in
 mā ſenſibili p̄ter mām ſenſibilez. tamen hec linea par-
 ticularis nunq; ſeparat a mā ſenſibili ſm eē. r id. ſ. nūq;
 niſi p inductionem r via ſenſus poſſunt talia cognoſci.
 ¶ Dubitaret forte aliq; unde ſequit̄ hec cōſequentia
 p̄hi q; vltia abstracta r mathematica nō ſiūt p̄ductōez
 i p̄ticularibus ſenſibilibus eo q; talia particularia et ſi
 ſeparari poſſunt a mā ſenſibili ſm cōſiderationē. nō at
 ſeparari poſſunt ſm q; ē vnūquodq; eoꝝ. i. ſm eē. poſſu-
 mus aut nō ſolū lineā ſz etiā hanc lineā q̄ eſt i materia
 ſenſibili imaginari p̄ter mām ſenſibile. quia poſſumus
 imagiari hoc q̄tum nō imagiato quali. videtur igiſ ex
 hoc q; ſaltem i mathematici hoc nō oporteret q; fieret
 via ſenſus. Naꝝ diceret aliq; q; p̄ticularia mathemati-
 coꝝ poſſunt cōſiderari p̄ter mām ſenſibile. ¶ Dicendū
 q; via p̄hi ē q; n̄a ſcia cauſa a rebus. vnde r cōmē. i. iz.
 methaphiſice vult hāc eē d̄riam iter ſciam dei r n̄am.
 q; illa cauſat res. noſtra aut cātura rebus. ſit. n. ſcia i no-
 bis ſm q; res agunt i aiām. ſz nihil agit i aliqd niſi ſz cē
 qd̄ hz. ipſe q; res nō agūt i aiām noſtrā niſi ſm eē qd̄ hnt
 i ſeipſis. ſz p̄ticularia mathematica nō hnt eē niſi in mā
 ſenſibili. q̄t ex talibus p̄ticularibus n̄ poterit cāri ſcia
 i aiā noſtra niſi via ſenſus. cū q̄ dicitis q; poſſumus conſi-
 derare hāc lineā ſine mā ſenſibili. Dicit oꝝ q; niſi hec li-
 nea ſz eē qd̄ hz i mā ſenſibili ſua ſimilitudinē cauſaret
 i ſeſu. nūq; poſſemus eā imagiari ſine mā ſenſibili. tota
 q̄ ſcia quaz poſſumus h̄re ex ductu rōnis reducenda eſt
 ad ſenſuz tāq; ad radicē r tāq; ad p̄mordiale p̄ncipiuz.
 ¶ Deinde cū dicit. (Inducere at.) declarato q; nō ē ſcire
 p vltia niſi ſciat p iductionē. Declarat q; nō ſit ſcire p i-
 ducere niſi ſciant p̄ticularia via ſenſus. id ait q; (iduce-
 re aut nō hātes ſenſuz eſt i poſſibile. nā ſingulariū autē
 ſenſus eſt. nō. n. p̄tigit accipe ipſoꝝ) p̄ticulariuz (ſciam
 niſi p iductionē r p ſenſū.) Reſumit q̄ totā rōez. d. neq;
 .n. ex vltibus eſt ſu. ſcia ſine iductōe. nec p iductōez ſine
 ſenſū. q̄ cū nihil ſciat niſi vel ex vltibus vel p iductōem
 nihil ſciit niſi p ſenſuz qd̄ declarare volebamus. deficiē-
 te q̄ ſenſu deficiit ſcia ſm illū ſenſū. ¶ Notādū aut vim

rōnis huius i hoc aſſistere q; cū ſenſus pp̄riet r ſe ſit cog-
 gnitiuus r discretiuus p̄ticulariū ſi cogſcere ex vltibus
 ſuppoſit cogſcere ex iductōe. iductio aut ē ex cognoſcē
 p̄ticulariū cognoſcē aut p̄ticulariū eſt p ſenſū vel nō eſt
 ſine ſenſu. totius ergo in ſe cognoſcē ianua eſt ſenſus

¶ St aut ois ſillogiſm? ¶ Inten-
 tio p̄hi ē

i hoc libro tradere artē quō p̄tigit ſimplr ſcire
 q; iſinitū ſm q; huius. ignotū ē vt d̄f i p̄mo p̄hicoꝝ. ne
 q̄ rōne iſinitatis deficiamus a ſcire ſimplr. r ne diſp̄cia
 mus hāc ſciam dicentes q; nō cōtigit ſimplr ſcire eo q;
 nō eſt dare ſtatum i p̄dicatis. ſz eſt p̄ceſſus i talibus in
 iſinitū. id p̄hs i hoc eē itēdit p̄bare q; nō ſit p̄ceſſus i ta-
 libus iſinitum nec ſm aſcenſū nec ſz deſcenſuz nec ſz
 media. Circa qd̄ duo ſac. q; p̄mo p̄mittit qd̄ā necia ad
 p̄poſitū. 2. exeḡ de itēto. ibi. (ſit igiſ. c.) Vult. n. p̄hus
 p̄bare q; i ſillis demſratiuis nō ſit p̄ceſſus in iſinitum.
 In ſillogiſmo aut demōſtratiuo eſt cōſiderare formaz
 r mām. Duo q̄ facit p̄hs in accipiēdo necia ad p̄poſitū
 q; p̄mo accipit qd̄ā q̄ ſe tenēt ex parte forme ſillogiſmi
 demōſtratiui. 2. accipit r tangit aliqua necia ad p̄poſi-
 tū que ſe tenēt ex parte materie. ibi. (Secundū qd̄em
 igitur) Circa p̄mū tria facit. quia p̄mo tangit formā ſil-
 logiſtica que eſt in tribus terminis vel in ordine trium
 terminoꝝ. 2. quod dixerat declarat. 3. quod declarauit
 rat adaptat ad p̄poſitū. ſecunda ibi. (Et hoc qd̄ demō-
 ſtrare) tertia ibi (Maniſeſtū igiſ.) Dicit q; q; (Et autē
 ois ſills per tres terminos) ſu. ordinatos in mō r figura
 r hoc ſu. p̄tinet ad formā ſilli. r de hoc diſſuſius dictū ē
 in li. 2. poꝝ. ¶ Deinde cū dicit. (Et hoc qd̄) declarat qd̄
 dixerat. Circa quod duo facit. q; p̄mo hoc declarat i for-
 ma ſilli affirmatiua. 2. i negatiua ibi (Sed p̄uatiuus.)
 Dicit q; (Et hoc quidē). ſ. q; ſills ſit p tres terminos de-
 bite ordinatos (declarare et maniſeſtare poſſibile ē). i.
 facilis eſt (vt qm̄ eſt. a. in c.). i. p̄clo (p id quod eſt in. b.)
 ecce maior (et h). i. b. (in. c.) ecce minor. Deſcripta eſt q;
 forma ſillogiſtica tota ſillogiſmi demſratiui. vt iō. a. r c.
 adinuicē cōiungunt̄ in p̄clone. q; ambo cōiungunt̄ ipſi
 b. r ipſi medio i p̄miſſis. p̄ncipiū q̄ cui initiū tota forma
 ſillogiſmi affirmatiui ē. que vni r eidē ſunt cōiuncta in
 ter ſe ſunt cōiuncta. vel que vni r eidē ſunt eadē inter ſe
 ſunt eadē. ¶ Dubitaret forte aliq; vtrū iſtud p̄ncipiuz
 ſit verū. r vtrū p hoc p̄ncipiū poſſit p̄bari ois ſillus af-
 firmatiuus. Et videt q; nō. q; nō valet. hō ē aial. aſinus
 ē aial. q; aſinus ē hō. hō q; aſinus ſunt eadē aiali. nō ſūt
 tñ eadē inter ſe. ¶ Dicendū q; i p̄dco ſillo ſillogiſatur i
 quatuor terminis. nō. n. ē idē aial qd̄ p̄dicat̄ de boie r qd̄
 p̄dicat̄ de aſino. ſi. n. eēt idē aial quod p̄dicat̄ de vtroq;
 oporteret vnū de altero p̄dicari. ſz q̄ obſeruat̄ p̄hs in
 li. 2. poꝝ. vt ſic ordinareſ termini q; mediū nō diuerſifica-
 tū cōiungereſ vtriq; extremitati. r q; vni r eidē ſunt con-
 iuncta inter ſe ſunt cōiuncta. r ex hoc p̄hs erat q; extre-
 mitates q; cōiungunt̄ eide medio in p̄miſſis cōiungereſ
 i p̄clone inter ſe. ¶ Deinde cū dicit (Sed p̄uatiuus) dat
 formā ſillogiſmi p̄uatiui dices q; (ſillogiſmus p̄uatiuus
 eſt h̄ns alterā qd̄ ppōnē qm̄ eſt aliud i alio). i. affirma-
 tiuā (alterā aut qm̄ nō ē). i. negatiuā. forma q; ſillogiſmi
 p̄uatiui ē h̄re alterā p̄miſſaz affirmatiuā alterā negati-
 uā. ¶ Notādū aut q; ex vtraq; ppōne affirmatiua non
 poſſet cōcludi negatiua. ex vtraq; aut negatiua nihil ſe-
 q̄. nō. n. valet. ſi aliq; duo remouent̄ ab eodē q; illa ſint
 remota iter ſe. nec etiā ſeq̄ q; ſint eadē. p̄nt enī eē eadē
 r diuerſa que ab vno r eodē remouētur. quare ſi ex pu-
 ris affirmatiuis non concluditur negatiua nec ex puris

Posteriorum

negatiuis aliquid sequit̄ p̄ns est q̄ fillus p̄uatiuis au-
 terā p̄missaz h̄eat affirmatiuā alterā negatiuā. ¶ No-
 tādū ē forma filli negatiui in it̄i huius p̄ncipio. q̄cqd re-
 mouet̄ ab aliq̄ mouet̄ ab oī eo qd̄ ē idē illi. n̄ ē. n̄. itel-
 ligibile. q̄. a. sit remotū. a. b. ⁊ nō sit remotū. a. c. qd̄ ē idē
 b. duas ḡ p̄missas debz h̄re fillus negatiuis vnā s̄z re-
 motionē ⁊ aliā s̄z idēritatē. ḡ forma talis filli negatiui
 est h̄re alterā p̄missaz affirmatiuā alterā negatiuā. q̄
 si dicat̄ nō valere p̄nam h̄ac q̄ q̄cquid mouet̄ a b. re-
 mouet̄ ab omni eo qd̄ est idē b. p̄pter qd̄ dicat̄ nō vale-
 re si a. mouet̄ a b. q̄ mouet̄ a c. qd̄ est idē b. qz pote-
 rit accipi t̄le. b. qd̄ erit remotū ab a. ⁊ poterit accipi aliō
 b. qd̄ erit idē ip̄si. a. nec t̄n rō hec valebit q̄. a. sit remotū
 a. c. poterit. n. accipi tale aīal quod erit remotū ab hoīe.
 ⁊ tale aīal qd̄ erit idē rōnali. nec t̄n p̄pter hoc valebit q̄
 hō sit remotus a rōne. sed talis obiectio seipsā soluit. qz
 tūc sillogizabit̄ i q̄tuor terminis. forma aut̄ filli est acci-
 pe tres terminos t̄m. si ḡ a. b. mouet̄. a. ⁊ illi ⁊ idē. b. ē
 idē. c. oī q̄. a. mouet̄ a. c. ¶ Deinde cū dicit. (Mani-
 nifellū igit̄.) Qd̄ dixerat adaptat ad p̄positū. Circa qd̄
 duo facit. qz p̄mo ait q̄ que dicta sunt necessaria sūt ad
 p̄positū. ⁊ qd̄ sunt necessaria declarat ⁊ p̄bat ibi (ici-
 piens aut̄) Dicit ḡ (manifestum est igit̄ q̄ he sunt dicte
 sup̄pōnes ⁊ p̄ncipia) sūt. ad p̄bādū p̄positū. q. d. tradere
 formā sillogisticā ⁊ ostēdere quō fillus tā affirmatiuis
 q̄ negatiuis ē i tribus terminis. s̄ ē p̄ncipiū ad declaran-
 dū n̄m p̄positū. ⁊ s̄ dictū ē q̄ v̄z supponi i n̄o p̄posito
 ¶ Dubitaret forte aliq̄s quō istō debeat supponi ⁊ quō
 debeat ēē p̄ncipiū ad iuestigādū p̄positū. ¶ Dicēdūz q̄
 p̄positū p̄h̄ est p̄bare statū i fillis demonstratiuis. ⁊ q̄
 nō ē abire in talibus i infinitū. Dubitare aut̄ de infinitate
 taliū dupliciter possit contingere. p̄mo enī possit esse
 dubitatio de quolibet fillo s̄m se. ⁊ de illo vt refertur
 ad formam quaz habet in demonstratiua materia. his
 ergo modis vtile est tradere formam sillogisticam ad
 ostendendum q̄ in talibus non est abire in infinitum.
 p̄mo enim hoc est vtile ad quēlibet sillogismū in se.
 ¶ Possit. n. posse aliquis dubitare de quolibz sillogismo
 in se. vtrū possit accipere infinita. cui dubitatio ē his q̄
 dicta sunt statim fatissit. nam si quibet sillogismus in se
 non cōstat nisi ex tribus terminis. ex duabus extremi-
 tatibus. ⁊ vno medio nō solū infinita nō accipit imo pau-
 cissima accipit. ⁊ hoc fuit vtile si p̄paretur sillogismus
 demonstratiuis ad formā sillogisticā quā h̄z in tali mā.
 forma. n. sillogismi est habitudo extremoz ad mediū q̄
 forma si referat ad māz demonstratiuā illa habitudo oīz
 q̄ sit p̄ se. nam que sunt per acc̄ns sunt demonstratōibus
 inutilia. ea aut̄ que sunt per se ip̄sibile est infinita esse
 ¶ Nā vt vult cōmē. in. 8. p̄hy. nec que sunt per se nec que
 sunt per acc̄ns p̄nt actu infinita ēē. ea tamē que sunt per
 acc̄ns s̄m ip̄m p̄nt ēē infinita successiue. vt h̄ac reuolu-
 tionē celi s̄m ip̄m p̄cesserunt infinite reuolutōes. ⁊ hūc
 fillū infiniti p̄res. ea autē que sunt per se s̄m eū nec suc-
 cessiue nec siml p̄nt infinita ēē. quicqd̄ aut̄ sit de his que
 sunt per acc̄ns de his aut̄ q̄ sunt per se v̄z dicit q̄ talia
 ip̄sibile est ēē infinita nec sil nec successiue nec q̄rcūq̄
 nā p̄ se dicit certā ⁊ determinatā habitudinē. infinitum
 aut̄ dicit qd̄ indeterminatū. oīo ḡ vnū repugnat alteri.
 nec vnū pōt stare cū alio. Voluit ḡ p̄hs in hoc capitulo
 narrare formā filli. vt applicādo huius formā ad deter-
 minatā mā omnino appareret ip̄sibile q̄ i fillis v̄l
 in p̄pōnibus demonstratiuis ēēt possibilis p̄cessus i infi-
 nitū. ¶ Deinde cū dicit (Accipientes aut̄) quod dixerat
 adaptat ad p̄positū. d. (accipientes aut̄ hoc). v̄z q̄ fillis

fiat ex tribus terminis ⁊ q̄ hoc sit forma sillogistica Selu-
 dere duo extrema p̄ vnū mediū. hoc ḡ accipientes ⁊ s̄
 supponētes ex habitis ⁊ ex libro p̄oz (necē ē sic demon-
 strare vt q̄. a. sit i. c. p. b. itez aut̄ q̄. a. sit i. b. p̄ aliud me-
 diū. ⁊ qz. b. sit i. c. simplr.) si demonstrabit̄ hoc erit p̄ aliō
 mediū. ¶ Notādū aut̄ q̄ de p̄cessu in infinitū possit esse
 triplex qd̄. ⁊ quibet illaz qd̄nūz adhuc h̄ret tres qd̄nes.
 ⁊ iterū quibet dictaz qd̄nūz adhuc h̄ret duas qd̄nes. nā
 i fillo sūt tres p̄positōes. v̄z. a. b. c. a. c. vt oē. b. ē. a. oē. c.
 est. b. ergo omne. c. est. a. cōclusiō ē ergo i hoc fillo. a. ēē
 i. c. p. b. ¶ Rursus qz forte possit sillogizari maior ⁊ minor
 vt. a. est i. b. p. c. i. maior possit sillogizari p̄ aliq̄d mediū
 ⁊. b. ēē in. c. i. minor possit sillogizari silr p̄ aliquod me-
 diū. hic narrat p̄hs ⁊ adaptat sic formā filli ad materiā
 demonstratiuā vt ostēdat quot modis pōt dubitari de
 p̄cessu i infinitū i demonstratōe. Nam possit de hoc ēē
 dubitatio triplex. v̄z. de cōclusiōe v̄z ad p̄bādū. a. c.
 possit ēē p̄cessus in infinitū. ⁊ de maiori v̄z ad p̄bādūz
 a. b. possit ēē p̄cessus i infinitū. ⁊ de minori v̄z ad p̄-
 bādū. b. c. possit ēē talis infinitus p̄cessus. ¶ Rursus cuz
 quibet triū p̄positionū habeat suū mediū quod dedit
 itelligere cū dixit q̄. a. c. p̄bat p. b. c. ⁊ a. b. p̄ aliud medi-
 um ⁊. b. c. silr p̄ aliud. quēlibz istaz qd̄nūz possit habere
 tres qd̄nes. v̄z. v̄z possit ēē p̄cessus i sursum v̄l deorsū
 vel in medys. v̄trum possent ēē infinita. a. que p̄dicarē
 tur de. c. ⁊ v̄trū possent ēē infinita. c. que subycerent̄ ip̄si
 a. vel v̄trum possent ēē infinita. b. q̄ p̄barent. a. de. c. he
 ergo tres questiones de sursum ⁊ de deorsum ⁊ de me-
 dys possent fieri tam de maiori q̄ de minori. q̄ de con-
 clusione. cū quibet h̄az p̄positionū habeat suū mediū.
 ¶ Rursus adhuc quibet istaz qd̄nūz possit diuidi in duas
 qz possent ēē oēs he qd̄nes tā de p̄pōnibus affirmatiuis
 q̄ de negatiuis. distinguere ḡ sic p̄pōnes ⁊ sic media nō
 fuit iutile ad p̄positū. ¶ Aduertendū t̄n qz iste qd̄s
 sint multe numero. pauce t̄n sunt i v̄itate. qz vt patebit
 oīa h̄z dubitabilia ad valde pauca reducunt̄. ¶ Deinde
 cū dicit. (Secundū qd̄ igit̄) postq̄ p̄hs enarravit ali-
 qua necia ad p̄positū se tenētia ex p̄te forme sillogismi
 demonstratiui. In p̄te ista assumit aliq̄ necia se tenētia
 ex parte materie que sunt duo. v̄z. q̄ demonstratio p̄ce-
 dit ex immediatis s̄m veritatē ⁊ ex his que sunt p̄ se. Duo
 ergo facit. qz p̄mo dat d̄riam inter dyaleticum ⁊ demō-
 stratorē. vt ostēdat q̄ demonstrator p̄cedit ex immediatis
 s̄m veritatē. ⁊ dat d̄riam inter ea que sunt per se ⁊ que
 sunt per acc̄ns vt ostēdat q̄ dem̄fator p̄cedit ex his que
 sunt per se ⁊ dimittit que sunt p̄ acc̄ns. ibi (Qm̄ autē ē.)
 Dicit ḡ (Secōm igit̄ opinionē quidez ex solis dyaletice
 sillogizantibus manifestum est q̄ solum hoc intenden-
 dum sit ex quibus contingat). i. cōtingenter vel qualr-
 cunq̄ (fiat verisimilis). i. p̄babilis ⁊ opinabilis (fillis.)
 vel qualrcunq̄ ex verisimilibus. i. ex opinabilibus. vt
 h̄z alia l̄ra (sillogismus q̄re ⁊ si aliqd̄ in veritate est eoz
 que sunt a. b. medium autē nō videt̄ sillogizans per s̄)
 i. sillogizans per h̄z p̄pōnē (sillogizatus est dyaletice)
 q̄si dicat q̄ si eoz que sunt a. b. idēst hec p̄pō in veritate
 habeat medium. i. in veritate sit mediata. dum t̄n non
 videatur. i. dum probabiliter appareat esse nō media-
 ta sufficit ad sillogizandum dyaletice (ad veritatē autē)
 i. ad sillogizandum s̄m veritatē (oportet intendere ex
 his que sunt) imediata s̄m veritatē. (habet autē se sic)
 su. demonstratio q̄ nō p̄cedit ex his q̄ videntur. s̄z ex his
 que sunt s̄m veritatem. ¶ Notādum autē q̄ imediata
 p̄positio est qua nō est altera p̄oz s̄z habere p̄positionē
 p̄ozem hoc pōt ēē dupliciter vel s̄m veritatem vel s̄m

pbabilitatē. cū ergo accipitur aliqua ppositio ad pbā
dū aliqd si illa hz aliqā pōzē oꝝ q̄ resoluat in suā pōzē.
nā illud p q̄d pbat aliqd vel debet eē p se notū vel de
bz reduci i p se notū. ergo tā dyaleticus q̄ demfator sit
logizās ex p̄mis r̄ immediatis vel ex his q̄ reducunt ad
p̄ma r̄ immediata. alr̄ tñ iste alr̄ ille. nā dyaleticus sillogi
zat sic fm pbabilitatē. sufficit. n. dyaletico q̄d pbabilr̄
videatur pp̄o accepta eē immediata q̄ fit ab oibus vel a
pl̄ibus acceptaf. demfator aut nō sic. nā cū ip̄e aggene
ret sciam q̄ nō est nisi veroꝝ oꝝ q̄ pcedat ex immediatis.
vel ex his q̄ reducunt ad immediata fm v̄itatē non fm
opinione. ¶ Notandū etiā q̄ sp̄alr̄ fecit mētionē de. a.
b. d. q̄ si eoz q̄ sunt. a. b. ē mediū. i. si eēt mediū iter. a. r̄
b. i. si hec ppositio omne. b. est. a. nō est immediata. tñ vi
deat̄ r̄ appareat immediata hoc sufficit dyaletico sp̄ali
ter mētionē fecit de. a. b. itelligens p hoc ppositionem
maiorē. nā p̄lo nūq̄ debet esse immediata. p̄mise ergo
debēt eē immediate r̄ potissime maior i qua stat vis silli.
¶ Dubitaret forte aliq̄s quō facit ad pposituz assume
re q̄ demfator pcedit ex immediatis fm v̄itatē. Dicēdū
q̄ eius intētio i hoc capitulo ē oñdere q̄ ois rei non sit
demonstratio. vñ r̄ infra dicet̄ q̄ idē itēdere si demon
strationes in ifinitū veniūt. r̄ si demonstratio est omnis
rei. si ergo sufficeret demfatori pcedere fm pbabilita
tē ipsa p̄ncipia possent demfari. r̄ ideo d̄f in p̄mo thopt
coꝝ q̄ dyaletica ad oium methodoz p̄ncipia viā hz. si
ergo ipsa p̄ncipia possent demfari oium eēt demfatio.
vt ergo oñdat q̄ nō oīuz sit demfatio assumit q̄ demō
strator nō pcedit ex immediatis pbabilr̄ sed fm v̄itatē.
¶ Deide cū dicit. (Qm̄ aut̄) dat d̄riaz iter ea q̄ sūt p̄ ac
cidēs r̄ p se. vt oñdat q̄ demfator nō pcedit ex his que
sūt p̄ acc̄ns. z? ex p̄se. Circa q̄d tria facit. qz ait aliqua eē nō
p̄ acc̄ns. z? exponit se qd̄ appeller̄ eē p̄ acc̄ns. z? ex his
q̄ dixerat pcludit aliqua eē p se ex q̄bus demfator pce
dit. sc̄da ibi (dico aut̄) tertia ibi (sūt igif̄ q̄dā) Dicit ergo
(Qm̄ aut̄ ē q̄ ip̄m qd̄ de altero p̄dicat̄. nō fm acc̄ns)
q. d. q̄ est dare aliqua p̄dicata nō p̄ acc̄ns. ¶ Deinde cū
dicit. (Dico aut̄) exponit se qd̄ appeller̄ p̄ acc̄ns. d. (dico
aut̄ fm acc̄ns) su. p̄dicari (vt albu dicimus illud eē ho
minē nō silr̄ dicētes r̄ hoīez albu) q. d. q̄ hoc illud. f. al
bū est hō. r̄ hō ē albus. q̄libet ē p̄ acc̄ns s̄z nō silr̄. i. s̄z nō
eodē mō. qd̄ declarat. d. (q̄ qd̄. n. cū nō aliqd̄ alteꝝ sit
albu. albu ē hō). i. albu p̄dicat̄ d̄ hoīe. nō qz aliqd̄ alteꝝ
sit albu. s̄z (qm̄ accidit hoī eē albu). ¶ Dubitaret forte
aliq̄s quō alr̄ ē p̄ acc̄ns albu est hō. r̄ hō est albus. Dicē
dū q̄ albu est hō ē p̄ acc̄ns duplr̄ r̄ rōe subiecti r̄ rōe ha
bitudinis p̄dicati ad subiectū. rōe enim subiecti est per
acc̄ns. qz accidit albo q̄ subyciat̄. nā albu non subycit̄
qz albu. s̄z subycit̄ rōe alicuius subiecti i quo hz eē albe
do. album ergo est hō. qz for. i quo fundat̄ albedo ē hō.
¶ Rursus albu ē hō est p̄ acc̄ns rōe hitudinis p̄dicati ad
subiectū. qz hec duo albu r̄ hō hñt hitudinē p̄ acc̄ns nō
p se. s̄z hec hō ē albus p̄ acc̄ns vno mō. nā nō est p̄ acc̄ns
rōe subiecti. vt q̄ accidat hoī q̄ subyciatur. hō. n. aliqd̄
qd̄ est aptū natū subyci. ¶ Aduertēdū tñ q̄ cū dicimus
q̄ hec pp̄o hō ē albus nō est p̄ acc̄ns rōe subiecti r̄ q̄ hō
de se est dicit aliqd̄ aptū natū subyci nō itendimus p̄
excludere p̄cularia. qz p̄cularis hoīs. vtputa for. nō
est aliqd̄ aliud eēntialr̄ ab hoīe. hō ergo q̄tūcūq̄ suby
ciat̄ albo p̄ fortē. n̄ subycit̄ ei p̄ aliqd̄ qd̄ sit eēntialr̄ aliō
ab ip̄o. alr̄ itaq̄ albu est hō qz for. cui accidit albu est hō
r̄ alr̄ hō est albus. qz fortē q̄ est hō est albus. nā album
subycit̄ hoī p̄ acc̄ns. i. p̄ aliud eēntialr̄ ab ip̄o vt p̄ fortē.
homo tñ subycitur albo non per aliud essentialiter ab

ip̄o. igif̄ hec ppositio est albus non est p̄ accidens rōne
subi. sed est p̄ accidens rōne habitudinis p̄dicati ad sub
iectū. vt qz albu ad hoīez hz habitudinē p̄ accidēs. ideo
ait q̄ albu autē est hō. i. q̄ albu p̄dicat̄ de hoīe. non oꝝ
q̄ hic accipiat̄ e conuerso ppositio q̄ sonet littera. so
nat aut̄ littera albu est hō. i. albu subycit̄ hoī s̄z oꝝ expo
ni albu autē est hō. i. est p̄dicatū hoīs. vel p̄dicatur de ho
mine. i. hec ppositio hō est albus in qua albu p̄dicat̄ de
hoīe su. est p̄ acc̄ns. nō aut̄ q̄ alterū aliqd̄ sit p̄ accidens
: i. non rōne subi. s̄z est p̄ accidens qm̄ accidit hoī esse al
bū. i. qm̄ est accidentalis bitudo p̄dicati ad subm̄. ¶ Est
ergo diligenter notandū q̄ illa q̄ sunt p se in gñe illa sūt
apta nata subyci r̄ suis supioribus r̄ suis pp̄rietatibus.
vt albedo p se subycit̄ colorī r̄ p se q̄litati subycit̄. sic ē
albedo p se subycitur pp̄rietatibus. vt si disgregare est
pp̄ietas albedis. ista erit p se albedo disgregat. sic est
p se triāgulus hz tres. nā s̄z triāgulus sit acc̄ns. habet tñ
suas pp̄rietates. nā vnū accidens pōt esse pp̄ietas alte
rius accidentis. ita s̄z albedo sit accidēs h̄re suas pp̄ie
tates q̄bus p se subycitur. vnū enī accidens pōt esse p se
subm̄ alterius s̄z q̄ de subō logtur demfator. ea ergo q̄
sunt p se in genere sunt apta nata subyci. nec p̄ accidens
est q̄ subyciatur. s̄z qz cōcreta nō sunt p se in genere. vt
qz instū nō est in genere s̄z iusticia talia r̄ denominatiua
qz ip̄licant subm̄. vt instū vel album. qz ip̄licant illud
i quo est iusticia vel albedo. iō talia subyciunt p̄ acc̄ns.
qz nō subyciunt rōne sui s̄z rōne subi qd̄ ip̄licat. Si ergo
ea q̄ sunt i genere subyciunt nō pōt illi eē p̄ acc̄ns rōne
subi fm se sed rōne habitudinis p̄dicati ad subiectū. cū
ergo hō sit qd̄ p se i genere. hō est albus nō erit p̄ acc̄ns
rōne subi fm se vt rōe alicuius alterius quod ip̄licat hō
de quo nō essentialr̄ p̄dicet̄. sicut albu subycit̄ p̄ acc̄ns
rōe alicuius alterius qd̄ ip̄licat de quo nō essentialiter
p̄dicat̄ sed solū erit p̄ accidens hō est albus. quia accidit
hoī esse albu. i. qz est acc̄ntalis bitudo albi ad hoīez p̄di
cati ad subm̄. ¶ Deinde cū dicit (Sūt igif̄) ex his que vi
xerat pcludit aliqua esse p se ex q̄bus pcedit demfator
. d. q̄ (sunt igif̄ quedā huius que fm se p̄dicantur) r̄ su.
taliam p̄dicata sunt huius ex q̄bus pcedit demfator.
¶ Dubitaret forte aliq̄s qre distixerit hic p̄hs iter p se
r̄ p̄ acc̄ns. r̄ quare voluit eligere ea q̄ sunt p se ex q̄bus
demfator pcedit. Dicendū q̄ intentio eius in hoc. c.
est oñdere q̄ demfatorēs nō vadūt in ifinitum. r̄ q̄ ois
rei nō est demfatio. Si ergo demfator possit accipe
ea q̄ sunt p̄ acc̄ns. qz talia sūt ideterminata r̄ quodam
mō ifinita demfationes quodamō trent in ifinitū. s̄z
qz accipit ea q̄ sunt p se q̄ in quolibet genere sūt certa r̄
determinata. iō ex hoc statī apparere pōt q̄ demfatorēs
nō vadūt in ifinitū. p̄ma ergo acceptio. v3. q̄ demfatio
pcedit ex immediatis fm v̄itatē magi deseruit huic v̄i
tati q̄ ois rei non sit demfatio. qz erit deuenire ad aliq̄
p̄ma r̄ immediata q̄ fm v̄itatē demfari poterunt. q̄ vero
hic z? assumif̄ q̄ distiguit̄ iter p se r̄ p̄ acc̄ns vt oñdat̄
q̄ demfatio pcedit ex his q̄ sūt p se magi deseruit huic
v̄itati q̄ demfatorēs nō vadūt in ifinitū. Est ergo itētio
p̄hi q̄ cū duplr̄ dicat̄ aliqd̄ p̄ acc̄ns vel rōe subiecti s̄z
se vel rōne habitudinis p̄dicati ad subm̄. vel ratione
hitudinis tñ q̄ est dare aliq̄. p se q̄ nō sunt p̄ acc̄ns ali
quo istorū modoz. r̄ ex talibus pcedit demfator. r̄
qz talia sunt certa r̄ determinata i quolibet genere. iō
est ip̄ose demfatorēs in ifinitū pcedere. ¶ Tūc seq̄t̄
illa ps. (Sic igif̄. c.) in q̄ postq̄ assūpsit necaria ad ppo
sitū exeq̄ de intento. Circa qd̄ duo facit. qz circa p̄cessū
i ifinitū p̄mouet quasdā q̄ones. z? exequif̄ de illis

supra. b. vel q2 aliqd est supra. a. si enim nec. b. nec. a. eēt
 i aliquo toto ista eēt immediata. nullū. b. ē. a. vt est ex su-
 pioribus patefactū. si ergo est mediata aliqd erit supra
 b. vel supra. a. si aut iō est mediata. q2 aliqd ē sup. b. illd
 ergo mediū quod erit infra. b. z. a. vel illud mediū quod
 erit ad pbādū nullū. b. ē. a. erit supra. b. sit ergo. c. si aut
 adhuc nō est immediata nullū. c. est adhuc erit aliqd su-
 pra. c. pcedere ergo i finitū i negatiuis ē pcedere i fini-
 tū i affirmatiuis. q2 nō eēt. c. supra. b. z. i. supra. c. z sic ascē-
 dendo nullū eēt mediū ex pte. b. ad pbādū nullum
 . b. est. a. z quod dicitur est de. b. intelligendū est de. a. q2
 si iō eēt mediata nullū. b. est. a. q2 aliqd eēt supra. a. qd
 pns remoueret ab ipso. b. q. a. si adhuc nō eēt ppositio
 immediata. adhuc oporteret dare aliqd supra illud. nō ē
 ergo pcessus in infinitū in negatiuis. nisi q2 est pcessus
 i finitū i affirmatis. ¶ Deide cū dicit. (S3 i ouertibili-
 bus oñdit q2 tales qōes in cōuertibilibus nō hñt locū
 dicens (S3 i cōuertibilibus non bz se sic) q2 su. sit. ibi. a.
 assignare supius z inferius. nec est ibi ascēsus nec descen-
 sus. iō ait q2 (nō. n. in eque pdicabilibus de quo dī pmo
 aut vltimo. oia enī ad oia se habent sic sīr). i. conuertibi-
 lilt z eodē mō (z si sint infinita) talia. f. ouertibilia (pdi-
 cātia de ipso). i. de aliq conuertibili (in vtraq) sup. pte
 (sūt talia pdicata infinita). q. d. q2 talia pdicata erunt in
 vtraq pte. i. ita erunt subiecta sic pdicata. ex quo ouer-
 tibilita sūt ad oēs pte poterūt vti. poterit. n. sp i talibus
 fieri de pdicato subm z ecōuerso (nisi sīr ptingat cōuer-
 ti) falsa est lfa. d3 dicit (nisi nō sīr ptingat ouerti) ita
 . n. bz alia trāslatio z est correctio lfa. q. d. q2 poterit eē
 diuersitas i talibus ouertibilibus (si nō sīr ouertant)
 . i. si nō sint sīr ouertibilia (sz hoc qdē sz accūs). i. ouer-
 tātur accūsalf (illud at sic pdicatū). i. ouertaf sicut eēt
 tiale pdicatū. hoc. n. mō diffinitio z ppiū ouertunt de
 aliquo. sed diffinitio ouertif eētalf. ppiū aut manet
 de genere accūs. nō est dīa i cōuertibilibus fm sub z
 supra. sed solum fm esse effentiale z accidentale.

¶ Quod qdē igit nō ptingit zc.

¶ Postq pbs pposuit qōes de ascēsu z descē-
 su z de medys. In pte ista exegit de qōibus illis. Circa
 quod duo facit. q2 pmo h3 qōes abbreviatas reducendo
 eas ad pauciores. z2 qōnes abbreviatas determinat.
 ibi (sz q2 i illis sīllogistice) p2o ppter pmū sciendū q2 h3
 qōes abbreviātur duplr. pmo q2 qōes de medys redū-
 cūtur ad qōes de extremis. q2 si nō est icipiēdo a maio-
 ri extremitate descēdere i infinitū nō erūt media i fini-
 ta. nō igit pnt eē media infinita. nisi q2 vel ē i finitus ascē-
 sus icipiēdo ab extremo ifimo. vel ē i finitus descēsus
 icipiēdo a supmo extremo. z2 abbreviantur h3 qōnes
 q2 qōes de pnatuis reducunt ad qōes de affirmatiuis.
 nā vt supra diximus nō pōt eē i finitus pcessus i negati-
 uis. nisi q2 ē i finitus pcessus i affirmatiuis. duo g2 facit
 fm q2 hic duplici mō abbreviat h3 qōnes. nam pmo fa-
 cit B reducēdo qōes de medys ad qōes d extremis. z2
 reducēdo qōes de negatiuis ad qōes de affirmatiuis.
 ibi (manifestū ē aut) Circa pmū tria facit. q2 pmo ppo-
 nit qd itēdit. z2 exponit qd dixerat. z2 pbat i rēntū. scōq
 ibi (dico at) tertia ibi (si. n. a.) dicit q2 (manifestū ē qdēz
 q2 nō ptingit media infinita eē si sīt pdicata i surfū z de-
 orfū). q. d. q2 cū ē status i extremis q2 nō ptingit i infinitū
 nec ascēdere nec descēdere. B erit status i medys q2 nō
 erūt infinita media. ¶ Deide cū dicit. (Dico at) exponit
 qd dixerat. exponit. n. qd est ire sursum et qd deorfū. d.
 (dico at surfū qd ē magis vlt) hoc erit. n. ire surfū icipe

a magis particulari. z ire i magis vlt (deorfū aut) sup-
 ire (est in magis particulare). ¶ Notādū aut q2 sicut
 eadem est via qua itur ab athenis ad thebas z a thebis
 ad athenas. attamē dīr sz modū se hñd i vlt sz modū icī-
 piēdi z finiēdi viā. q2 vna icipit ab athenis z finit in the-
 bas. alia a thebis z finit i athenas. vt declarari bz in 32
 pbycōz. sic idē ē spaciū p qd descēdit z ascēdit in linea
 pdicamētalī. sz illud spaciū vt ē ascēsus icipit a particula-
 ri z tēdit in magis vlt. vt est descensus se bz econuerso.
 ¶ Deide cū dicit (Si enī a.) pbat pncipale intētū. Cir-
 ca quod duo fac. q2 pmo fac qd dēz est. z2 remouet quā-
 dā cauillatōes circa hoc fieri pōlez. ibi (neqz enī) dicit
 ergo (Si enī a. pdicante de c. infinita sunt media in gbus
 est. b.) . i. significanf p. b. (manifestū est q2 cōtingit vtiqz
 q2 ab. a. ad. c. in deorfū alterū de altero pdicari i infinitūz
 aūqz veniat in. c. infinita media sunt. z a c.) . i. ab ipso. c. (i
 surfū infinita) su. ptingit p rāfire (q2 si bec ipolia z ipsius
 . a. z. c. ipole est eē infinita media). ¶ Notādū at itēdōz
 pbi esse q2 est ipole infinita media eē. sz oēs ē statū i extre-
 mis. vt ponamus q2 extrema sunt. a. z. c. i. suba z bō. me-
 dia sunt corpus aiatū z aial zc: talia q2 oia figurent p. b.
 pstat aut q2 anteqz deueniat ab. a. i. c. i. a suba i bolez q2
 o3 oia. b. i. oia media p rāfire. z q2 talia sūt infinita in fini-
 tus g2 poterit eē tal descēsus. nūqz g2 icipiēdo ab. a. deue-
 niemus in. c. q2 nō cōtingit infinita p rāfire. B aut est tra-
 ypotbesiz. postū ē. n. descēsu esse finitū. si ergo descēsus
 est finitus o3 q2 media sint finita. B. n. eēt si icipemus a
 c. i. ab boie. z ascēderemus i. a. i. in subam. infinita enim
 esset p rāfire. si ergo sūt bec ipolia q2 sit ascēsus finitus
 z descensus finitus necesse est iter. a. c. esse media finita
 ex quo ponimus ascēsu z descēsu finitū. ¶ Notādū ēt
 q2 qdā textus hñt bis ptingit. hñt. n. tales lfa. manife-
 stū est q2 cōtingit vtiqz q2 ab. a. ad. c. alterū de altero cō-
 tingit pdicari i infinitū. sz ibi nō d3 esse nisi semel. ptingit
 vt p3 ex alia trāslatiōe q2 in B bz correctiozē lfa3. ¶ No-
 tādū aut q2 cōiter textus hñt qre si. b. i. sunt. z est corru-
 pta lfa. d3 dicit si B nō h3 alia trāslatio cū q2 vellet posset
 sic nām exponere lfa3. qre si. b. i. si media ipolia sūt su-
 p rāfire si ponant infinita ipsius. a. z. c. ipole est eē i fini-
 ta media. q2 su. ponit polis trāsitus ab. a. in. c. z ecōuer-
 so. ¶ Deinde cū dicit (Neqz. n.) remouet quādā cauillati-
 ones q2 circa pdicta fieri posset circa qd duo fac. q2 pmo
 ponit h3 cauillationē. z2 eā remouet. ibi (nihil differt).
 Dicit g2 q2 (neqz est supple dīa si aliqs dicat qd B qdē q2
 sunt. a. b. c.) . i. si media z extrema q2 intelligunt p. a. b. c.
 (sūt adinuicē ptingētia). i. p. xima z p. pinā (qre nece est
 media) supple talia esse accipe. i. eē (finita) q2 si dicat q2
 si. a. b. c. i. si media z extrema sūt adinuicē ptingētia vel
 pnter se hñtia cōtingit talia media esse accipe. i. eē fini-
 ta. sz si nō sūt ptingētia vel pnter se hñtia supplēdū ē q2
 diceret cauillator q2 pnt eē infinita media. ¶ Notādū
 q2 p. a. c. itelligit extrema. p. b. media. igit a. b. c. esse ad-
 uicē ptingētia est media iter se z media cū extremis esse
 adinuicē. i. cōtingētia. i. cōtinua vel pnter se habentia
 ¶ Notādū etiā vim cauillatōis huius i hoc pssistere. nā
 inter duo extrema pnt esse media infinita. q2 nec iter se
 nec cū extremis sūt pntina nec contigētia. nec pnter se
 hñtia. vt iter duo pūcta extrema sūt infinita puncta me-
 dia q2 nec inter se nec cū extremis sūt cōtingētia. cauil-
 laret ergo aduersarius q2 si. a. b. c. i. si media adinuicē z
 cū extremis sūt cōtingētia. i. cōtinua vel ptingua vel pnter
 se hñtia nece ē talia media eē accipe. sz si nō sūt cōtingētia
 pnt esse infinita. sed vt parebit dū tñ sint media i actu ni-
 bil refert ponere ea cōtingētia vel nō ponere. ¶ Notā
 bz

potentia. sed de medys in actu. ipolc est aut media ifini-
ta esse in actu iter aliqua extrema z ee possibilem tran-
fitu ab extremo in extremu siue illa media sit pnter se
habentia siue no. ¶ Deide cu dicit (Manifestu est at)
Abbreuiat bz qstioes reducendo puatiuas ad affirma-
tiuas. Circa qd duo facit. qz pmo pponit qd intendit. z
pbat ppositu. d. (manifestu est at. z in puatina dem-
stracione. qm stat sigde in pdicatiua). i. in affirmatiua (sta-
tur in vtriusq) i vtracqz pte in sursum z deorsu. q. d. qz si stat
in affirmatiua in sursum z deorsu stabit in negatiua in sur-
sum z deorsu. qd declarat in terminis. d. (si at ab vltimo)
.i. ab ifimo (in quo stat). i. vltima qd no est descensus (no
cotingens nec in sursum in infinitu ire) z exponit se qd ap-
pellet vltimu in quo stat. d. (dico at). i. voco vltimu su.
(in quo stat qd ipsu quod qd in nullo alio est). i. de nul-
lo alio pdicat (sed in illo aliud). i. sz alia pdicat de ipo
q. d. qz si est status in ascendendo z su. si etiam est status
in descendo (vt neca pmo). i. a supremo z vltimo su.
(in id in quo statur velut i vltimu) z pticulare. vt. sic p-
cedendo non sit abire in infinitu z exponit se qd ap-
pellet primum. d. (dico aut). i. voco (primum quod ipsum
quidem) su. de alio pdicatur (sed de ipso) su (nihil ali-
ud) dicitur (si igitur hoc erit). i. si erit status i affirma-
tiua qz non contingat in infinitum ire. nec in sursum nec in
deorsu (z in negatiua stabitur) su. in sursum z in deorsu.

Triplex enim demonstrat.

¶ Postqz pbs pposuit hac vitate qz si est status
i affirmatiua qz est etia i negatiua. In pte ista suppone-
do statu i affirmatiua pbat status i negatiua. Circa qd
tria facit. qz pmo facit qd dcm est. z remouet cauilla-
tionem quadam. z epilogat circa determinata. scda ibi.
(manifestu aut) tertia ibi (qd qd igit) Circa pma tria
facit sz qz puatiua i triplici figura cludi pot. pmo ergo
ondit qz i puatiua sit status put cludit p pma figura.
z put cludit p scda. z put cludit p tertia. scda ibi.
(itez si. b.) tertia ibi (tertius aut e) Dicit ergo qz (triplex
.n. demfat no e). i. ppo negatiua. d. ergo pmo quod tale
no ee. i. talis ppo negatiua. ondat p pma figura. Circa
qd duo facit. qz pmo ex suppone scda ait qz i pma figura
sit status qtu ad pponere affirmatiua. z ex hoc pbat qz
sit status qtu ad negatiua ibi (si altez) Dicit ergo. qz
(aut. n.) su. no ee. a. i. c. (qz i quo qd est. b. ctigit. i. ee oi
b. c.) hec e minor. o. e. est. b. (sz. a. i. esse nulli i quo est. b.)
.i. nullu. b. est. a. ecce maior. fiet ergo talis fillus in pma
figura. nullu. b. est. a. o. e. est. b. ergo nullu. c. e. a. si ergo
premissas huius filli volumus reducere ad immediatas
(ipsum qd igit. b. c.). i. ipsum minoris q est affirmatiua
(z sp alterius spacy). i. qtu cuqz accipiat ee alterius et
alterius spacy. i. siue magni siue parui (nec e ire i ime-
diata. pdicatiua. n. e hec distatia). q. d. ex quo suppositu
est qz i affirmatiuis itur i immediata. b. c. qualecuqz beat
spatiu siue magnu siue paruu ex quo affirmatiua e re-
ducere ad immediata z ad aliqd i quo sit status. ¶ Notā
du aut qz si velle pbare nullu. c. est. a. i. nullus ho e qtu-
tas z assumere p medio. b. ppo. b. c. posset ee magne di-
statie z parue. magne qd si. p. b. acciper suba. parue ve-
ro si. p. b. acciper aiatu. na no est tata distatia iter hoiez
z aiatu qta est iter hoiez z subaz. attame qtu cuqz acci-
piatur. b. c. minor. alterius z alterius spaty ex quo affir-
matiua est p suppositione facta reducef ad ppositione
immediata. ¶ Deide cu dic. (Sz altez) ondit quod redu-
cat negatiua. vt quod reducef. nullu. b. est. a. i. nullu aia-
tu est qtuas. ideo ait (Sz altez). i. sz ppo altera. vtu

ta. negatiua. v. z. nullu. b. est. a. (manifestu est qz si) su. a.
.i. si qtuas (si no est i alio pozi. vt i. d.). i. si qtuas no est
.i. remouet ab ipso. d. i. ab ipso corpe (pusqz ab ipo. b.). i.
ab ipso inaiato (idigebit). i. oportebit (hoc). i. d. siue cor-
pus (ee i oi. b.). i. i oi inaiato (z si itez) su. a. i. qtuas (no
fuerit i alio pozi ab ipso). i. si qtuas remouebit pus ab
alio. vtu a suba pusqz a. d. i. pusqz a corpe (indige-
bit). i. oportebit su. subam (ee i oi. d. quare qm i deorsu
stat z i sursum stabit). q. d. qz est status i sursum z i deorsu su-
i affirmatiuis. cu ergo h mo negatiua reducef ad ime-
diata accipiēdo sp aliqd su. fm pponere affirmatiua si e
status i affirmatiuis. o. z qz sit status i negatiuis. z qz sic
est (erit qdā pncipiū). i. quoddā pnum i quo no erit)
idef negabitur sup. a. i. quantitas. q. d. qz erit dare ali-
quid a quo primo negabitur quātitas z ibi erit status.
¶ Notandū qz si aliqd remouetur ab aliquo. vtu a. si
qtuas remouet ab hoie. z si ex h forma ppo negatiua
mediata. hoc no est nisi qz ho est in aliquo supiozi. vtu
ta. in aiali in quo prius no est quantitas. prius. n. no est
.i. pus remouet vl pus negat qtuas ab aiali qz ab hoie.
¶ Rursus si adhuc ista no e mediata. nullu aiali e qtuas
hoc est qz aliqd est supra aial a quo prius remouet quā-
titas qz ab aiali. hoc g mo mediata reducef ad immediata
in negatiuis ascēdo sz lineā pdicamentale in affirma-
tiuis. z qz status est in affirmatiuis o. z qz sit status z i ne-
gatiuis. ¶ Notadū etiā qz vltimū z ifimū appellat illud
in quo stat. na ad sēsu est notū aliqua esse idiuidua z de
numero singulariū q de nullo subo dñr iō loquēs de sta-
tu in deorsu qz de magis noto ait. qm in deorsu statur
z in sursum stabit. igitur cu dcm sit qz mediata hoc mo re-
ducef ad immediata in negatiuis qz sp accipit sursum fm li-
neā pdicamentale in affirmatiuis. si statur sursum i affir-
matiuis o. z deuenire ad immediata i negatiuis. erit ergo
pncipiū in quo no erit. a. i. o. z dare aliqd in quo pnu z re-
mouebit. ¶ Deide cu dicit. (Itez si. b.) ondit quod i ne-
gatiua sit status put cōcluditur p scda z figurā. Circa qd
tria facit. qz pmo ondit quod negatiua bz cludi p scda z
figurā. z declarat quot modis talis negatiua bz redu-
ct ad immediata. z spāl manifestat quod reducef ad ime-
diata p scda z figurā. scda ibi (itez bec.) tertia ibi (scdus
aut) Lōtinuetur at sic. Dcm est quomō cōcludat nega-
tiue negatiua p figurā pma. restat ergo dico viciū quod cō-
cludatur p scdam. iō ait (Iteru si. b. qd in oi. a.) hec est
maior. v. z. o. e. a. est. b. (i nullo. c.). i. z. b. sit i nullo. c. hec e
minor. i. nullu. c. est. b. (erit) su. clusu p scda z figurā (a.
i nullo. c.). q. d. qz si. b. mediu de. a. z de. c. pdicef i pmi-
sis de vno affirmatiue. z de alio negatiue cōcludetur p
scda z figurā. nullu. c. est. a. ¶ Deide cu dicit. (Itez hoc)
ondit quod ppositio negatiua sit conclusa in secunda fi-
gura possit reduci ad immediata. d. qz (itez si oporteat h
demonstrare) reducendo. i. ad immediata (manifestu est qz
aut mostrabit p sursum). i. p ea q dicta sūt sursum. i. p pma
figurā (aut p hanc). i. per scdam figurā. (aut p tertiu). i.
p tertia figurā (pms qd modus dictus e) de z. su. di-
cet ifra. Restat su. dicere de. z. ¶ Notandū at qz cōclo-
negatiua clusa i quacuqz figura hoc mo reducef ad
immediata qz si cludit negatiua. o. z cludit p aliqua
negatiua. tūc qreret de illa negatiua. vtz sit immediata
vel no qz si no. cōcludef palia negatiua. donec deueni-
atur ad immediata. vbi gra. si fiat talis fillus scda figu-
ra vt ipe pbs facit. omne. a. est. b. nullu. c. est. b. ergo nul-
lu. c. est. a. hec negatiua nullu. c. est. a. clusa est p hanc
negatiua. nullu. c. est. b. si ergo ista negatiua est imedia-
ta. nullu. c. est. b. hētur itēu. sz si no est immediata. z itez
b3

Posteriozum

oz demōstrare hoc. v3. q. nullū. c. sit. b. vel hoc erit p pzi
 mā figurā vel p scōaz. vel p tertiā. quō aut fiat p pmas
 dem est. quō at p tertiā. dicitur infra. nōs est ergo dicere
 quō fiat p scōam. ¶ Deide cū dicit (Scōs aut) declarat
 quō hoc fiat p scōaz figurā. nā si p. b. pbat. a. nulli inesse
 .c. vputa si per. b. i. si p aial quod uest oi. a. i. oi boi. 7 nul
 li. c. i. nulli qritari. p bat q nullum. c. sit. a. i. nulla qriti
 tas sit hō. vputa. si fiat talis fillus. oē. a. est. b. i. omnis
 hō est aial. nullum. c. est. b. i. nulla qritas est aial. ergo
 nullū. c. est. a. i. nulla qritas est hō. hic ista negatiua. nul
 la qritas est hō siue nullū. c. est. a. clusa est i scōa figu
 rā p hanc. nullū. c. est. b. siue nulla quātitas est animal.
 si itez hec. nulla qritas est aial. siue nullū. c. est. b. o3 re
 duci ad imediata. p scōam figurā o3 accipe aligd. vputa
 ta. d. qd ists oi. b. 7 nulli. c. vputa aiatū quod uest oi aia
 li er nulli qritati. fiet ergo talis fillus. oē aial est aiatū.
 nulla qritas est aiatū. ergo nulla qritas ē animal. si aut
 adhuc ista nō esset imediata. nulla qritas ē aiatū. acci
 piemus aligd supra aiatū qd uest oi aiatū 7 nulli qriti
 tati. si ergo i affirmatiuis nō est ire i infinitū i surū o3 eē
 statū i scōa figura si p talē figurā reducatur negatiue.
 ideo ait. q. (scōs aut mōstrabit. mōstrabit aut sic). q.
 d. q. si p scōaz figurā isto mō mōstratnr i isto mō redu
 cit negatiua ad imediata (vt q. d.). i. accipiēdo. d. vputa
 ta. aiatū qd (uest oi. b. 7 i. c. aut nullo) su. ē. i. qd uest oi aia
 li 7 nulli qritati. 7 subdit (si necesse est aligd eē i. b.). q.
 d. q. hoc. nullū. c. est. b. nō ē imediata nisi q3 o3 aligd eē
 i. b. nā. d. i. aiatū est in. b. i. i. aiali. 7 nō ē in. ci. in qritate.
 qritas. n. pūs remouet ab aiatū q3 ab aiali. q3 adhuc
 si ista nō erit imediata. nulla qritas ē aiatū. accipiet ali
 gd supra. i. supra aiatū qd non ferit. c. i. qritati. ideo ait
 (7 itez si hoc). i. si. d. i. aiatū (nō erit i. c.). i. in qritate
 su. imediate (qd vero ē in. d.). i. supra aiatū (qd non ē in
 c.). i. qd nō ppetit qritati. 7 q3 i surū nō ē abire in ifini
 tū. necesse ē stare. ideo ait (igif qm eē). i. qm f3 esse. i. f3
 affirmatiuam (sp stat i supiori stabit 7 nō eē). i. stabit 7
 negatiua. ¶ Deide cum dicit. (Tertius aut) oñdit quō
 hoc fiat p tertiā figurā. Circa qd tria facit. q3 pmo for
 mat fillum i hac figurā. 2° oñdit quot modis clusū in
 hac figurā possit reduci ad imediata. 3° facit reductōes
 ad imediata spālē p hanc figurā. scōa ibi (itez aut) ter
 tia ibi (Si vero) dicit ergo q. (tertius aut ē). i. 3° mō sit
 hoc. vt cludat negatiua i tertia figura q. hoc mō sit (si
 a. sit i oi. b.) hec ē minor. omne. b. ē. a. (c. vero ists in nul
 lo) su. b. hec ē maior. nullū. b. ē. c. (nō i oi in sit. c. in quo ē
 a.) hec ē cōlo. qdā. a. nō ē. c. dispositus ē. n. hic fillus in
 tertia figurā vbi oēs clones sūt pticulares. variat aut
 maiorē 7 minorē extremitatē. ita p. a. itelligit extremitatē
 minorē. 7 p. c. maiorē. alr. n. eēt minor negatiua. ni
 hil seqret i tertia figura. ¶ Deinde cū dicit. (Itez aut)
 oñdit quot modis possit fieri talis reductio ad imedia
 ta. d. (Itez aut hoc). v3. nullū. b. ē. c. si nō sit imediata 7
 debeat reduci ad imediata (aut herit p supius dicta)
 .i. p pma 7 scōaz figurā (aut demfari silr). i. p tertiā fi
 gurā. appellat. n. hoc demfari silr q3 fiat hec reductio 7
 hec demfatio eo mō quo scā ē cōlo. 7 q3 scā ē p tertiā fi
 gurā. iō tūc fiet hoc silr qm fiet p tertiā figurā. 7 subdit.
 q. (tū illo mō). i. p pma 7 scōam figurā (stat). q. d. q. oñ
 sū ē quō sit status i reducēdo negatiua illo mō. i. p pzi
 mā 7 scōdā figurā. restat ergo solū dfe quō sit status si
 fiat reductio p tertiā. ¶ Notādū aut q. reducere. ppo
 sitionē mediata ad imediata non est facere nisi q. ppo
 mediata sit imediata. s3 hoc ē semp pcedere i ppoibus
 donec i pmissis accipiatur ppositio imediata. cū ergo

scūs fuerit talis fillus i tertia figura. nullū. b. ē. c. oē. b. ē
 a. ergo qdā. a. nō ē. c. si ista cōlo clusa ē p ppoēs ime
 diatā hētur itēti. q. si nō. tūc nullū. b. ē. c. q. fuit pmissa
 negatiua. itez oportet sillogizare donec deueniatur ad
 imediata. quod qualiter fiat per primam 7 secundam
 dictum ē. Restat ergo dicere quomodo fiat per tertiā.
 ¶ Deide cū dicit (Si vero sic est) oñdit quō fiat talis re
 ductio p tertiā. d. (si vero sic est). v3. q. o3 facere talē re
 ductōes p tertiā figurā. q. d. si hec. nullū. b. est. c. nō fuit
 imediata 7 o3 eā sillogizare i tertia figura accipiet sp
 aligd sub. b. qd remoueat. a. c. 7 q3 nō est in deorsū abire
 in ifinitū. o3 aliqñ stare. iō ait. q. (accipe. b. esse. e.). i. ac
 cipiet mediū. e. quod sit sub. b. 7 cui ists. b. (in quo) su. ē
 (c. nō est oi). i. a quo est. c. remouet vlr (7 hoc itez silr)
 .i. itez sub. b. accipietur aliud qd remoueat. a. c. (qm aut
 cōcessū est stare in deorsū. manifestū est q. stabit i. c. qd
 nō est in. e.). i. toties accipiet. e. sub. e. mediū sub medio.
 donec deueniat ad aliqd in quo sit status sub quo nō vl
 terius sit accipe aligd a quo remoueat. c. ¶ Dubitaret
 forte aligs de reductōibus phi. 7 pmo pōt dubitari q3
 reducit magis ptilares ad magis vles vt isto mō dic
 esse statū tā in pma q3 in scōa figura. q3 nō est abire in ifi
 nitū in surū. s3 stat q. in demfationibus 7 maxime in
 demōstratione potissima oēs termini sunt quertibiles
 supuacū est ergo demōstratorē laborare ad pbādū eē
 statū in surū. Dicendū q. in demōstrationē igrediunt
 duo genera pncipioz. vnū fm subaz. aliud fm virtutes
 pncipia. n. ppria 7 quertibilia cuiusmodi sunt diffinitio
 nes dicentes ppter qd passionis. igrediunt demfatioes
 fm subaz. pncipia vero cōia vt cōes ai cōceptioes quas
 vocamus dignitates igrediunt fm virtutē. nisi ergo eēt
 deuenire ad ista 7 nisi esset pncipia ppria resoluerē ista
 nihil ptingeret scire. sicut nihil cōtingeret demōstrare. hu
 ius autē cōmunes ai pceptioes ex supimis pdicabilibus.
 puta ex ente 7 ex pibus entis. nā hoc pncipiū de qlibet
 ptingit esse vel nō esse sumit ex ipso ente. si ab eqilibus
 eqilia demas sumit a quātitate q est ps etis. dicere ergo
 q. nō sit status in pdicatis. 7 nō sit deuenire ad suprema
 pdicabilia est negare cōes ai pceptioes. 7 per pūs esse ne
 gare scias 7 demōstrationē. necessariū ergo fuit pmo p
 bare statū in pdicatis ne cōtingeret ponere pcessū i ifi
 nitū. 7 p pūs ne cōtingeret negare q. nō esset deuenire
 ad ppoēs pmas 7 imediateas. cuiusmodi sūt cōes ai cō
 ceptioes 7 dignitates. tales. n. ppositioes p anthonomia
 siā sūt pme 7 imediate. ¶ Alterius forte dubitaret ali
 gs. de eo qd i pcedētibz dicebatur. v3. q. tales reducti
 ones nō hnt locū i quertibilibus. vr. n. q. demfator po
 tissime de quertibilibus se debeat itromittere. Dicendū
 q. posteriorista dat artē demfandi. spāles aut scie ppe
 demfant. docet. n. posteriorista q. demfatio debet esse
 ex quertibilibus. scie tū spāles demfant 7 ad demfan
 dū accipiūt illa cōuertibilia. in libro ergo posterioroz nō
 traditur scia. s3 modus sciēdi. nō spectat ergo ad poste
 rioristā cōsiderare ppria cuiuslibet discipline fm sub
 stātiā s3 solū spectat ad ipm tradere hāc artē generalē
 q. quelibet disciplina o3 ex pprijs demonstrare. 7 sicut
 spectat ad posterioristā tradere hāc artē generalem q.
 quelibet disciplina debet ex pprijs demfate. ita spe
 ctabat ad posterioristā tradere hāc artē generalem. q.
 pncipia ppria sunt in cōia resolueda imo quia logica
 magis ē de qbusdā cōmuniibus q3 de pprijs potissime
 spectat ad logicā pbare statū q. sit deuenire ad queda3
 cōmunia siue ad quāsdam ppositiones generales que
 sunt pnc 7 imediate vltra quas nō est pcedere. 7 quia

talis reductio nō fit p̄uertibilia. ideo talē reductionē dicit nō h̄re locū in p̄uertibilibus. ¶ Ulterius forte dubitaret aliq̄s. vtrū in cōuertibilibus habeat aliquo mō locū talis reductio. Dicēdū q̄ q̄tū ad p̄sens spectat duplex ē ordo in rebus p̄dicationis ⁊ cālitatis. ⁊ fm̄ vtrūq̄ ordinē ē reperire sub ⁊ supra p̄uersionē ⁊ equalitatē. ī p̄dicabilibus. n. est reperire sub ⁊ supra. qz spēs ē sub genere ⁊ genus supra spēm. ē etiā ibi reperire p̄uertentiā et cōlitatē. qz diffinitio eōtur diffinito ⁊ cū ipso cōuertitur sicut etiā ī ordine cālitatis cause super cāta. quod ergo ē p̄ se causa alicuius illud ē supra ipsū. ī talibus aut̄ causis ⁊ cātis v̄tatem h̄z quod dicit dionysius ī de di. no. q̄ nō recipimus cōuersionē. si q̄ accipiant̄ cause p̄ se nō erit ibi p̄uersionē. iterpositio. n. terre ita ē cā quare sit eclipsis q̄ nō econtra s̄z si accipiant̄ cause p̄ accidēs. v̄puta. si accideret q̄ omne albū est musicum ⁊ econtra q̄reretur cā musici ⁊ assignaretur albū. hic eēt p̄uertentia. qz eque bene musicū assignaretur causa albi. sicut econuerso. fm̄ aut̄ vtrūq̄ ordinē ē status. nā in ordine p̄dicabiliū est p̄uenire ad aliqd̄ quod nō v̄lterius reductur in aliqd̄ p̄dicabile. ī ordine aut̄ cālitatis s̄z quodlibz genus ē dare ad p̄mū ī illo genere. fm̄ aut̄ vtrūq̄ ordinē p̄ceditur ad immediata. vt fm̄ ordinem p̄dicabiliū p̄ceditur ad immediata q̄ ingrediuntur dem̄rationē s̄z v̄tutē fm̄ ordinē cālitatē ad immediata q̄ ingrediuntur dem̄rationē fm̄ subas. vt si hec passio uest subiecto mediāte alia passione. ⁊ alia passio mediāte alia passione ē deuenire ad aliq̄s passiones q̄ immediate egrediūt a subo. pp̄o ergo facta ex tali passione et subiecto poterit esse p̄missa ī sillo dem̄ratiuo. sed fm̄ q̄ huius non erit cōclusio q̄ si cōcluderetur talis passio fm̄ q̄ huius hoc eēt solū fm̄ diffinitionē subiecti qz mā subiecta cū forma q̄ sūt p̄ncipia subī sunt cā oīum accidentiūz q̄ sūt ī ea. diffinitio ergo subī q̄ aggregat in se p̄ncipia subī. dices q̄ poterit esse mediū ad p̄bādū talē passionē. sed diffinitio subiecti nō ē cā altera a subiecto. dem̄ratio at̄ debet eē p̄ cām alterā a subiecto ⁊ ab eo qd̄ p̄dicat̄ de subiecto. vt si h̄re tres p̄bat̄ de triangulo p̄ h̄re angulū. oz q̄ h̄re angulum sūt qd̄ aliter ab vtroq̄. dicamus ergo q̄ p̄ma passio fm̄ q̄ huius est idem̄fabilis de subiecto. vt at̄ possit aliquo mō dem̄rari. declarabit̄ cū disputabit̄ de medio dem̄ratiōis. nūc aut̄ scire sufficiat q̄ p̄uertibilia fm̄ q̄ p̄uertibilia nō sūt v̄tilia ad reducēdū pp̄oes mediatas ad immediatas. vt p̄uertibilia s̄z p̄dicatiōem non sūt v̄tilia vt reductio immediata. vt p̄ncipia q̄ sumunt̄ ex ordine p̄dicabiliū. p̄uertibilia aut̄ s̄z cālitatē cuiusmodi sūt cāe p̄ accēs q̄ eque ⁊ cōuertibilr̄ sunt cāe sibi inuicē nō sūt v̄tilia vt fiat reductio ī p̄mas p̄ se passiones ex q̄bus sunt p̄positiones aliquo modo p̄me ⁊ imediate. ¶ Ulterius forte dubitaret aliq̄s. de eo quod dēs est de reductōe immediata p̄ tertiā figurā. nā talis reductio nō est p̄ accipe supra sed p̄ accipe sub fm̄ quē modū itur nō ad immediata sed ad mediata. v̄puta. si fiat ⁊ variantur termini. ita q̄. c. ponitur maior extremitas. ⁊ a. minor. arguat̄ ergo nullū. b. est. c. i. nullū corpus est icorpozeū. oē .b. est. a. i. oē corpus est suba. ergo quoddā. a. nō est. c. i. q̄ dā suba nō est icorpea. hec aut̄ negatiua cōclusio cōclusa ē p̄ negatiua p̄missā hāc nullū. b. est. c. i. nullū corpus ē icorpozeū. si q̄ itēp̄ deberet s̄z sillogizari p̄ tertiā figurā oporteret q̄ acciperetur aliqd̄ sub. b. a quo remoueret̄ c. v̄puta. e. ⁊ p. e. intelligat̄ aīal qd̄ est sub. b. i. sub corpore ⁊ remouet̄. a. c. i. ab icorpozeo. ¶ Formabit̄ ergo sic silus. nullū. e. est. c. i. nullū aīal est icorpozeū. oē. e. est. b. i. oē aīal est corpus. ergo quoddā. b. non est. c. i. quoddā

corpus nō ē icorpozeū q̄ si adhuc vellemus v̄lterius p̄cedere accipemus aliqd̄ sub. e. i. sub aīali. v̄puta boīez q̄ etiā intelligat̄ p. e. ita q̄ sit. e. sub. e. nō est aut̄ abire in infinitū. stabit̄ ergo ī aliquo. e. i. ī aliquo accepto sub medio cui nō ierit. c. sed p̄stat q̄ sic p̄cedēdo non imus ad immediata s̄z ad mediata. nā hec est magis imediata. coz p̄us nō ē icorpozeū q̄ hec fuit accepta sub. v̄z. aīal non ē icorpozeū. ⁊ hec. aīal nō est icorpozeū non est ita mediata sicut q̄ fuit accepta sub. vt hō nō ē icorpozeus videt̄ q̄ p̄hs teneat ordinē s̄z. Dicēdū q̄ immediatū est idē q̄ p̄mū. ⁊ immediatū. n. supra habitū est p̄mū ⁊ immediatū idē dico. p̄mū aut̄ dupl̄r̄ p̄tigit accipi. vel fm̄ sup̄mū in descēdēdo. ⁊ ista sūt simpl̄r̄ p̄ma. qz nō est mediū p̄ qd̄ possint p̄bari cū sint simpl̄r̄ imediata. Alio mō accipit̄ p̄mū ī infimo ⁊ fm̄ ascensum. v̄tillud a quo p̄mo incipit̄ ascēsus. p̄ p̄mā ḡ ⁊ fm̄ fit resolutio ad p̄ma ⁊ imediata .i. ad sup̄ma a q̄bus incipit̄ descēsus. p̄ tertiā at̄ figurā fit resolutio ad p̄ma ⁊ imediata. i. ad infima q̄ p̄accipimus ī ascēdēdo. equocat̄ ḡ ibi de imediato. nec vacat hoc a p̄posito. quia expedit secundum omnem processum tā secundum superius q̄ secundum inferius venari statū ¶ Deinde cū dicit (Manifestū est aut̄) remouet̄ q̄ndā cauitatōez polem̄ oriz̄ ex dictis. Diceret forte aliq̄s q̄ si cōcludatur aliqua p̄positio in aliqua figurā non ibit̄ ad infinitum fm̄ illā figurā. si cōcludat̄ negatiua ī p̄ma figura si p̄sillogizaret̄ omnibus modis quibus potest p̄sillogizari ī illa figura. nō ibit̄ ī infinitum. s̄z fiat talis p̄sillogizatio omnibus modis quibus potest fieri in q̄lz figura. diceret aduersarius q̄ tales p̄sillogizatiōes erunt infinite. sed hoc est ridiculum dicere. qz cū finite sint figure ⁊ finite sint p̄sillogizatiōes ī qualibet figura fiet plures tales p̄sillogizatiōes p̄ oēs figuras q̄ p̄ vnā tantum. nō tñ poterunt eē infinite. qz finitū finities sumptū impossibile ē q̄ faciat infinitū. ideo ait q̄ (manifestum est at̄ qm̄. si nō vna via demōstratur s̄z omnibus) ita q̄ per omnes figuras fiant tales reductiones ⁊ p̄sillogizatiōes vt (aliquādo qd̄em fiat ex p̄ma figura aliq̄s quidem ex secunda vel tertia. manifestum est quoniam sic stabit̄. finite autēz sunt vie. ideo subdit̄ q̄ (finite aut̄ finita multotiens). i. aliquotiens non finities sumpta. (necesse est omnia finiri). i. omnia esse finita. ¶ Deinde cum dicit. (Quod qd̄em igit̄.) epilogat̄ circa determinata dicens. (q̄ quidem igitur stant in priuatione) id est in negatione. (si quidem statur ⁊ in esse.) .i. ī affirmatiōe (manifestum est) supple ex dictis supra.

¶ Ad quod in illis logice.

¶ Postq̄ p̄hs abbreviauit qd̄es ⁊ reduxit p̄uatiuas ad affirmatiuas. ⁊ media ad extrema. In pte ista p̄fegitur de intento. v̄z. q̄ fm̄ ascēsu ad extremū sursum. ⁊ fm̄ descēsu ad extremū deorsū nō sit ī infinitū ire. Circa qd̄ duo facit. qz p̄mo ad hoc ostēdēt̄ p̄mo adducit rōes magis cōes ⁊ logicas. 2. maḡ p̄prias. ibi (analetice at̄) Circa p̄mū duo facit. qz p̄mo p̄bat hoc spāl̄r̄ de p̄dicat̄ subalibus. 2. gnāl̄r̄ de p̄dicatis oibus ibi. (Uniuersale aut̄ vel v̄l) Dicit ergo (S̄z q̄ ḡ). i. q̄ aliq̄ (speculantur logice). i. p̄ rōes logicas ⁊ cōes (ī illis). i. in extremis q̄ su. ī talibus nō sit abire in infinitū (hoc manifestum sit) su. ex dictis. ⁊ p̄mo ī p̄dicatis subalibus. iō q̄ (ī his qd̄ez igit̄ q̄ ī eo quod qd̄ p̄dicāt̄. patens est) su. q̄ talia extrema vt ire a sursum ī deorsum. vel econuerso non est abire in infinitum. cuius ratio est. nam (si. n. est) id est si contingit (diffinire) su. aliqd̄ (aut si notum est q̄ aliqd̄ erat esse). i. q̄ est dare diffinitionē alicuius (ī finita aut̄

b. 4

117

Posteriorum

nō est trāfire) vnde qz sic est (p̄dicātia i eo qd̄ qd̄ est) .i. diffiniētia r̄p̄dicata substātia (necesse est finiri) .i. finita eē. ¶ Notādū aut̄ vim rōis huius i hoc p̄sistere. qz si p̄dicata substātia r̄ diffiniētia irēti infinitum. qz ip̄se est infinita p̄transire nihil esset diffinibile. cū ergo aliqd̄ sit diffinibile r̄ cū notū sit qz sit aliqd̄ diffinibile. r̄ qz aliqd̄ est qz h̄z qz qd̄ erat eē. i. diffinitionē notū debet esse qz ip̄se est talia infinita esse. ¶ Dubitaret forte aliqs. vñ notū sit qz sit aliqd̄ diffinibile. Dicendū qz ex hoc est aliqd̄ diffinibile ex eo qz est aliqd̄ actu in aliqua sp̄e. vnde dicit in 2° p̄hy. qz dū aliqd̄ est in potentia p̄p̄ qz accipiat sp̄ez f̄z rōnē nō dicimus eē tale v̄l tale. s̄z cū ē i actu tunc diffiniētes illū dicimus qz est os vel qz ē caro. Si ergo notū ē qz entia sunt id qd̄ sunt. r̄ qz sunt i aliqua sp̄e notūz d̄z esse qz est aliquid diffinibile. diffinitio aut̄ aggregat̄ totū. vñ si hec ē diffinitio hoīs. qz ē aīal bipes. r̄ itez aīal diffiniē. qz ē subaīata sensibilibus. diffinitio hoīs totū cōgregat. erit ergo hō subaīata animata sensibilibus bipes. si. n. aīal ponit i diffiniēōe hoīs. r̄ aīal est qd̄ diffinibile. ignota erit diffinitio hoīs si sit ignota diffinitio aīalis. nō erit ergo nota diffinitio alicuius. nisi sint nota diffiniētia: diffiniētia aut̄ nota eē nō p̄nt si sint diffinibilia. nisi sciatur eoz diffiniētiōes. si ergo p̄dicata subalia in infinitū. oportebit infinita cōgregare. hoc aut̄ est ip̄se. hoc ergo posito. nihil erit diffinibile. ¶ Deinde cū dicit. (Ule aut̄ vel v̄tr̄) oñdit h̄ v̄tr̄ i oibus p̄dicat̄ qz nō sit abire i infinitū. Circa qd̄ duo facit. qz p̄mo p̄ponit qd̄ it̄ d̄it. 2° exegit̄ de it̄ d̄o. ibi (est. n. verus) Continuet̄ aut̄ sic. nō solū i p̄dicatis subalibus (at̄) p̄ h̄z (h̄z v̄l) s̄z v̄tr̄ in oibus p̄dicatis (sic dicimus) qz su. nō itur in talibus in infinitū. ¶ Deinde cū dicit (Est. n. v̄ez) exegit̄ de it̄ d̄o. Circa qd̄ duo facit. qz p̄mo p̄mittit qd̄ p̄m bula necessaria ad p̄positus. 2° p̄bat esse status i oibus p̄dicatis. ibi (aut. n. sicut substātia) p̄pter p̄mum sciendū est. qz si aliqua regrun̄t necessaria ad p̄bādūz statum in p̄dicatis. vel hoc est rōne p̄dicatoz accēntialium. put talia p̄dicata cōparant̄ ad iūicē. vel rōne p̄dicatoz subalium. put talia p̄dicant̄ ad accēntalia. vel rōne p̄dicatoz oīuz. p̄mo ergo p̄mittit qd̄ d̄ de p̄dicatis accēntialibus. 2° de p̄dicatis substācialibus. 3° de p̄dicatis oibus. sc̄da ibi (Quare at̄ in qd̄) tertia ibi (Amplius si nō hoc) Circa p̄mū duo facit. qz p̄mo distiguit tres modos p̄dicationis accēntialis. r̄ dicit illos modos esse ad iūicēz alteros. 2° determinat de vnoquoqz illoz modoz. ibi. (cū. n. albū) tres. n. modi p̄dicationis accēntialis sunt. qz vel p̄dicat̄ accēns de accidente. v̄l albū ābulat. vel suba de accēte. v̄l magnū ē lignū. v̄l accēns de suba v̄l lignū ē magnū. vel hō ābulat. 3° ait qz (est. n. v̄ez dicere albus ābulare) ecce accidens de accēte (r̄ magnū aliqd̄ lignū esse) ecce suba de accēte (r̄ itez lignū ē magnū. r̄ hoiez ābulare) ecce accēns de suba. Et subdit qz (igr̄ sic d̄re. aut illo mō est altez) .i. diuersū. q. d. qz isti modi accēntales ad iūicē d̄nt. ¶ Notandū aut̄ qz cū posuisset tres mōs p̄dicationū accēntialū inuit eē duos modos cū dixit qz d̄re hoc mō est altez ab illo. nā p̄mi duo modi icidūt quodāmodo in vñū modū. v̄z. in p̄dicationē idirectā. nā qz accidens subyciatur accēnti. vel qz accēns subyciāf̄ sube. sp̄ est idirecta p̄dicatio. r̄ talibus p̄dicatiōibus nō v̄tr̄ dem̄ratio. cū ergo at̄ accēns p̄dicat̄ de suba vel de subo. tunc est p̄dicatio directa. Ideo cōtra duos p̄mos modos. 3° p̄tra albū ābulare. r̄ cōtra magnū esse lignū diuisit tertiu modū q̄si f̄m modū. dicens qz r̄ itez dicit̄ mus lignū eē albus magnus r̄ hoiez ābulare. vbi accēns p̄dicat̄ de suba vel de subo. ¶ Dubitaret forte aliqs. v̄z

verum sit qz sp̄ p̄dicatio sit i debita r̄ idirecta q̄ accēns subycitur siue subyciatur accēnti siue sube. r̄ v̄ruz v̄ez sit qz tali p̄dicatione nō v̄tr̄ dem̄ratio. Et videt̄ qz non qz tunc geometria nō diceret lineā esse curuā nec triangulū h̄re tres cūz lineā sit accidens r̄ triangulus accēns Dicendū qz cūz dicimus idirectas esse p̄dicationes nō solūz q̄ accidens subycitur sube. s̄z etiā q̄ subycit̄ accēnti. Intelligendū est de accidentibus illis q̄ non f̄m se s̄z p̄ aliqd̄ alterūz subyciuntur accēntibus alijs v̄t si dī cat̄ur albus ābulare. albus enī f̄m se nō subycit̄. am̄bulationi. sed hoc est p̄ aliqd̄ altez. v̄t qz albedo accidit hōi vel equo cui cōpetit ābulare. nō aut̄ hoc itelligēdū est de his que subyciunt̄ p̄prietatibus suis sicut triāgulus p̄ se cōparat̄ ad h̄re tres r̄ lineā ad rectitudinē vel ad curuitatē. ¶ Alterius forte dubitaret aliqs quomō differant isti tres modi per accēns. Dicēdū qz cū accēns p̄dicat̄ de accēte ibi p̄currit triplex modus per accēns. cū substātia de accēte duplex. cūz accēns de substātia vnus. Nā cū accēns subycit̄ accēnti. v̄tputa albus ābulat ibi est tria cōsiderari. accēns subiectū r̄ accēns p̄dicatū. r̄ illud ratione cuius subycit̄. v̄t album est ibi subiectū. ābulare p̄dicatū. r̄ for. vel homo qd̄ ibi itel̄ ligit̄ est illud altez t̄m ratiōe cuius hoc de illo p̄dicat̄ f̄m hoc est ibi habitudo p̄ accēns. Nā for. p̄ accēns cōparatur ad albū. r̄ albū p̄ accēns cōparat̄ ad āmbulationē. r̄ for. p̄ accēns cōparat̄ ad āmbulationē. s̄z si substātia p̄dicat̄ de accēte v̄t si dicat̄ album est homo ad h̄ce est ibi cōsiderare tria. s̄z f̄m illa tria non sunt ibi nisi duo modi p̄ accēns. est enim i h̄z locutōe p̄siderare albū qd̄ subycitur. r̄ hominē q̄ p̄dicat̄. r̄ for. rōe cuius homo de albo p̄dicat̄. s̄z f̄m illa tria est ibi duplex modus per accēns. Nam for. accēntialiter cōparat̄ ad albus r̄ album accēntialiter ad hominē. for. tamē est essentialiter homo cū vero accēns p̄dicat̄ de substātia v̄t si dicat̄ homo est albus. ibi non est nisi duo cōsiderari. r̄ f̄m illa duo est vna habitudo per accēns. est enim ibi cōsiderare hominē qui subycit̄ r̄ albū qd̄ p̄dicat̄. r̄ si dicat̄ qz est etiā ibi tertiu videlicet for. cui inest albedo. v̄t si dicat̄ qz homo non est albus nisi qz for. est albus. dicit̄ debet qz hic for. non facit essentialiter tertiu qz est essentialiter homo. duo ergo est ibi cōsiderari hominē subiectū. r̄ album p̄dicatū. r̄ f̄m illa duo est vna habitudo per accidens qz vnum qd̄ aliud accidentaliter cōparatur. ¶ Deinde cū dicit. (Cūz enim albū) exequit̄ de oibus hie modis: Circa qd̄ tria facit qz p̄mo exegit̄ quomō substātia p̄dicat̄ de accēte. sc̄da quomō accēns de substātia. 3° quō accēns de accēte. sc̄da ibi (Cū vero dico) tertia ibi (cū musicū) Dicit ergo (Cū enim albus qdem dico eē lignū tūc dico qz cui accidit albū eē est lignū s̄z nō qz subz ligno albū sit). q. d. qz albū p̄ se nō subycit̄ ligno s̄z alicui accidit albū eē qd̄ p̄ se subycit̄ ligno. r̄ subdit qz re p̄ se albū nō p̄t esse subz ligno. d. (r̄ nāqz neqz qdem cū album sit) sup. vere est lignum neqz quod est album aliquid vere factum est lignum. quare non est vniuersale sup. vere predicari lignum de albo (sed aliquid f̄m accidens). ¶ Notandum autem qz aliquid vere subycitur alicui dupliciter. vel quia vere est illud. r̄ sic est p̄dicatio essentialis v̄t homo subycitur animali. quia vere est animal r̄ essentialiter animal est for. homini quia est essentialiter homo aut hic est non qz sit vere r̄ essentialiter sed quia est factum illud sicut subiectum subycitur accidenti quia in subiecto sit accēns. neutro aut̄ istoz modoz album subycitur ligno quia nec est essentialiter lignum nec in albo sit lignum. imo econtrario

Liber

in ligno albo. ¶ Deinde cum dicit. (Cum vero dico.) ostendit quod accñs p̄dicat̄ de subst̄tia vel de subiecto dicens (cum vero dico lignū eē albū nō q̄ aliqd̄ alterū sit albū z̄ illi accidit lignū). q. d. q̄ lignū subycitur albo nō p̄ aliqd̄ aliud essentialiter a ligno. albū vero subycit̄ ligno p̄ aliqd̄ aliud eēntialiter ab albo vt p̄ aliquod p̄ticularē lignū. s̄ lignū nō subycit̄ albo p̄ aliqd̄ aliud eēntialiter a ligno. ¶ Deide cū dicit. (Ut cū musicū.) ostendit quod accidens p̄dicatur de accidente circa quod tria facit. qz̄ p̄mo ostendit quomō accñs p̄dicatur d̄ accñte. Secundo resumit quod accñs p̄dicatur de sub̄o. Tertio declarat iter hos tres mōs quis sit rectus p̄dicationis modus. secunda ibi. (S̄ cum lignum) tertia ibi. (Si ḡ oporteret.) Dicit ḡ (vt cum musicū albū esse dico tunc) sup̄. sub̄m̄ subycit̄. supple p̄ accñs rōne eius qui accidit musica. Uñ ait q̄ (tunc enī dico musicū album qm̄ hō ē albus cui accidit eē musicus). q. d. q̄ talia verificant̄ q̄ accñs p̄dicet̄ de accñte. qz̄ ambo isunt eidē subiecto vt albū p̄dicatur de musico. qz̄ vtrunq̄ accidit hōi. Resumit aut̄ quod accñs p̄dicatur de subiecto v̄l de subst̄tia qz̄ hoc nō est rōne alterius s̄ rōne sui ipsius. Jō ait (q̄ si lignum ē sub̄m̄) su. albi. qz̄ (q̄ vere sub̄m̄ factū nō est q̄ aliqd̄ alterū q̄ quod vere est. ē lignū aut lignū aliud) q̄ si dicat q̄ si lignum subycit̄ albo hoc nō est q̄ sit factum albū aliud q̄ lignū. nā aliqd̄ lignū nō ē aliud eēntialiter q̄ lignū. ¶ Notaduz̄ at̄ q̄ ī p̄ p̄s r̄ndet tacite obiectōi. Nā ne aliqs̄ obcyeret q̄ lignum ē albū qz̄ aliqd̄ lignuz̄ ē albū. iō ait p̄s q̄ v̄e lignuz̄ ē album aut aliqd̄ lignum dans p̄ hoc itelligere q̄ aliquod lignum nō ē aliud eēntialiter q̄ lignū. q̄re si lignū subycit̄ albo qz̄ aliqd̄ lignū ē albus nō p̄pter p̄ dici debet q̄ lignum subyciat̄ albo p̄ aliqd̄ aliud. Nā vt dcm̄ ē quoddā lignuz̄ nō ē aliquid aliud eēntialr̄ a ligno. ¶ Deide cū dicit. (Si ḡ oz̄) declarat iter hos tres mōs q̄s sit rectus modus p̄dicationis. Circa quod tria facit. qz̄ p̄mo facit quod dcm̄ ē. z̄ ex his q̄ dixerat ostēdit q̄ sub̄m̄ semp̄ d̄ subyci z̄ accñs p̄dicari. z̄ q̄ dixerat adaptat ad p̄positum sc̄da ibi. (Est autē tanq̄) tertia ibi. (Subyciatur igit̄) Dic̄ ḡ (Si ḡ oz̄ noia īponere) su. fm̄ p̄dicatōes p̄pas vt noicemus illas cē p̄dicatōes q̄ sunt p̄dicationes recte z̄ p̄prie (sit sic dicere p̄dicari). i. hoc mō dicamus fieri debere p̄dicationez̄ qm̄ sub̄m̄ vel qm̄ subst̄tia subycit̄. sed illo modo). v̄z. quando subycitur accñs vt quando p̄dicatur accñs de accñte vel subst̄tia de accñte (aut nequaq̄ est) supple p̄prie (p̄dicari. aut est quidē non simplr̄ p̄dicari s̄ p̄dicari fm̄ quid) accidit. n. accñti z̄ eēntē ē ab ipso q̄ subyciatur. Nā accidit albo q̄ subyciat̄ musico vel hōi qz̄ p̄ nō ē fm̄ se s̄ rōne idiuuidi quod implicatur ī albo qd̄ ī diuiduū ē eēntialr̄ aliud ab albo. ¶ Deide cū dicit. (Est at̄) ex his que dixerat ostēdit q̄ sub̄m̄ sp̄ d̄ subyci. accñs at̄ s̄ q̄ huius d̄ p̄dicari. nō at̄ subyci. iō ait q̄ (est autē tanq̄ albū quid quod p̄dicat̄) .i. quod se h̄z̄ vt accñs sic albus d̄ p̄dicari nō autē subyci (s̄ sicut lignū ē de q̄ p̄dicat̄) .i. id quod se h̄z̄ sicut lignuz̄ z̄ sicut subiectuz̄ ē id de quo p̄dicat̄. i. id quod debet subyci. ¶ Deide cum dicit. (Subyciatur igit̄) q̄ dixerat adaptat ad p̄positū. v̄z. q̄ ī demōstratiōibus debēt fieri p̄dicationes simplr̄. vidēz̄ vt subiectū ibi subyciat̄ z̄ passio p̄dicet̄. hoc. n. mō demōstratōes vtunt̄ p̄dicatiōibus. iō ait. (Subyciat̄ igit̄) .i. supponatur (p̄dicatum) supple in demōstratiōibus (p̄dicari de quo p̄dicatur simplr̄. s̄ nō) p̄dicari (fm̄ accidens. sic enim demonstrationes demonstrant) .z̄ hoc modo. s̄ demōstratōes vtuntur p̄dicatiōibus. qz̄ vtuntur p̄dicationibus directis z̄ simpliciter.

Primus

¶ Quare aut i eo quod qd est.

¶ Postq̄ p̄miserat p̄s quedam necessaria ad p̄posituz̄ sumpta ex parte p̄dicatoz̄ accñtaliuz̄. In p̄te ista vt dicebatur premitit quedā necessaria ad p̄positum sumpta ex parte p̄dicamentoz̄ subālium. Circa quod duo facit. quia p̄mo facit quod dcm̄ est. Secundo remouet quasdā cauillatōes que possent habere ortum ex dictis ibi. (Quecunq̄ vero nō fm̄ subst̄tia). Circa p̄mum tria facit. qz̄ p̄mo ipse distinguit ipsa p̄dicata. z̄ describit que sunt p̄dicata subālia. z̄ ostēdit q̄ nō sunt talia p̄dicata accñtalia q̄lia sunt p̄dicata subālia. sc̄da ibi. (Amplius qdē subst̄tia). tertia ibi. (Quecunq̄). Distinguit primo ergo ipsa p̄dicata dicens. (Quare) sup̄. quecunq̄ p̄dicant̄ (aut) su. p̄dicantur (in eo q̄ qd) .i. subst̄ntialiter (aut qm̄ quale aut q̄tum aut ad aliqd̄. aut faciens aut patiens aut vbi aut quādo) .q. d. q̄ diuersitas p̄dicatoz̄ est fm̄ distinctōez̄ p̄dicamentoz̄ vt fm̄ q̄ sūt varia p̄dicamēta ita sūt varia p̄dicata. Et subdit (cum vnuz̄ de vno p̄dicatur). q. d. q̄ ita debēt accipi talia p̄dicata q̄ vnuz̄ de vno p̄dicet̄. Dictum est. n. q̄ p̄dicatōes accipiunt p̄dicata simplr̄ nō at̄ est simplr̄ p̄dicatio quādo p̄dicant̄ plura d̄ vno sed quādo vnuz̄ de vno. ¶ Dubitaret forte aliqs̄ quare sp̄ debet p̄dicari vnū de vno. Dicenduz̄ q̄ hoc possumus tripl̄ declarare. p̄mo ex parte p̄dicatōis ipsius. z̄ ex parte demōstratōis. z̄ ex parte diffinitōis rerū. Ex parte. n. p̄dicatōis hoc sic ostēdit. Nā sicut p̄positio plures nō est simplr̄ p̄positio. nā vt p̄bat̄ in elencis eadē est rō vnus hoīs z̄ simplr̄ hoīs. z̄ eadē ē rō p̄ponis vnus z̄ p̄ponis simplr̄. quod ergo nō ē p̄pō vna nō ē p̄pō simplr̄ sic qd̄ nō ē p̄dicatio vna nō ē p̄dicatio simplr̄. z̄ qz̄ vt s̄ dicebat̄. demōstrator accipit p̄dicata que sunt p̄dicata simplr̄. ideo in demōstratōe hoc attendēdū est q̄ p̄dicet̄ vnū de vno. Secūdo hoc idē p̄z̄ ex parte demōstratōis Nā p̄pō quas̄ assumit demōstrator vel est cōclusio vel est p̄missa. si aut̄ p̄pō illa sit demōstratōis cōclusio oportet q̄ habeat mediū ad p̄bandū p̄dicatū de subiecto sed mediū demōstratiuū nō p̄t̄ sil̄ plura cōcludere de vno. qz̄ cū arguat̄ in demōstratōe per cām equatā. z̄ vnū z̄ idem nō possit eē cām equata pluriū nō est possibile p̄ mediū demōstratiuū de eodē simul plura demōstrari. ḡ nec in p̄positiōibus demōstratiuis debēt simul plura de eodē p̄dicari. Si at̄ illa p̄positio sit demōstratōis p̄ncipiū. z̄ assumat̄ in demōstratōe tanq̄ p̄missa vel erit mediata vel erit imediata. si mediata poterit demōstrari z̄ tunc poterit eē demōstratōis cōclusio. Idēz̄ erit iudiciū ḡ de tali p̄missa in demōstratōe z̄ d̄ cōlone demōstratōis. si aut̄ sit imediata nō erit possibile de eodē fm̄ q̄ h̄z̄ plura eā imediata p̄dicari. Ex parte ergo ipsius demōstratōis p̄z̄ q̄ vnū de vno p̄dicari debet. Tertio qdē p̄z̄ ex parte diffinitōis quā demōstrator assumit. nā rō p̄mi termini vt dicit̄ in z̄ est mediū in demōstratiōe. p̄mus aut̄ terminus ē maior extremitas. passio q̄ se h̄z̄ sicut maior extremitas. z̄ ideo diffinitio dicens quid passionis. vt suo loco patebit. erit mediū i demōstratōe. Dicamus ḡ q̄ maior extremitas ē illd̄ qd̄ p̄dicat̄ i cōlone de maiorz̄ extremitate. diffi? ḡ dicēs p̄ qd̄ illius p̄dicatō erit mediū i demōstratōe. s̄ ostat q̄ hoīs albi nō diffi? nec albi musici. si ḡ totū h̄ hō albus. v̄l albū musicū p̄dicaret̄ d̄ aliq̄. talis p̄dicari non posset eē diffinitio imo qz̄ tota rō demōstratōis in diffinitōe fundat̄. eo q̄ diffinitio vel ē demōstratiōis p̄ncipiū vel cōlō v̄l tota demōstratio differēs p̄one. p̄dicata qz̄ nō ē diffi? respuit demōstrator. talia at̄ sūt qm̄ sil̄ pla

Posteriorum

pdicat de vno. et vt sensibilibiter hoc ostendamus dicamus
 qd pdicatu dicit signare quid aut quale aut qsum aut ali
 quod pdicamentoz. si g homo albus pdicaret de aliquo
 vel ho magnus vel magnu albu vel albu musicu. ho al
 bus no dicit quid nec quale. s; qd quale. vnde ho albus
 no e pdicamento. s; i pdicamentis. sicut et ho magnus
 no dicit qd nec qsum. s; dicit qd qsum. et magnu albus
 no dicit qtu nec quale. s; dicit qtu quale. et albu musicu
 no e qualitas. s; e qualitates. Unde g phs cu dimisit p
 dicamenta. et cu dixit q pdicatu debet dicere vel qd vt
 qsum vel qle. subiunxit q dicitari vnu de vno. nam
 vt patuit pdicatu qd no e vnu. no e qd nec qle nec aliqd
 pdicamentoz. ¶ Deinde cu dicit (Amplius quod subas)
 Describit q sunt pdicata subalia. d. (Amplius qdem s;
 gmficatia substatia). i. pdicata subalia (significat illud
 quod vere e. aut illud quod vere aliquod e de quo vere
 pdicant) ¶ Notandu q hec e descriptio pdicatoz suba
 liu. v; q pdicatu subale sic se h; ad illud de quo pdicat
 .i. ad subm quod e subm e vere illud qz. i. pdicatu. vel e
 vere et essentialiter aliquod illud. nam pdicatu subale
 vel pdicat puerum vel non puerum. si pdicat puerum
 cuiusmodi e diffinitio. sic subm e vere illud et eentialr
 illud. si aut no pdicat puerum. vt qz se habet in plus p
 dicatu q subm. vt puta si aial pdicare de hoie. tunc non
 pot dicit q homo sit vere essentialr. aial absolute et sim
 pliciter. qz tunc eet vere essentialiter asinus. s; homo e
 vere. i. eentialr non aial i sua coitate. s; aliquod aial. vt
 animal rationale. ¶ Notandu etia q cum describitur
 pdicatu subale pe e vere illud vt e aliquod illud pot
 intelligi dupliciter vel q subm sit vere pdicatu vel ali
 quod pdicatu. et ad hoc valet expositio data. na cu pdi
 catu subale euertibile tunc subm e vere tale pdicatu
 Lu at no e pueribile tunc subm e vere tale pdicatum ali
 quod. i. tale pdicatu contractu. vt ho e vere aial aliquod
 .i. aial roale. s; si hoc referat ad pdicatu. vt diceret q pdi
 catu subale est vere illud vel aliquod illud. i. est vere
 subiectu vel aliquid subiecti. tunc dicemus q pdicatu
 subatiale. vel dicit tota diffinitioez vel pre diffinitiois
 fit dicit tota diffinitioez. tunc est vere illud. i. vere subm
 qz eentialiter est totu subm. si aut tale pdicatum no sit
 diffinitio. s; pars diffinitiois tunc no est vere illud. i. ve
 re totaliter illud. s; e aliquod illud. i. aliqd ipsius. quia e
 aliqua pars eius. ¶ Dubitaret forte aliquis. qz ps nuq
 pdicat de toto. cu g ta genus q dicit pdicant de diffinitio
 oz q quodlibet dicat totuz. quodlibz g pdicatu subale
 est vere illud. i. vere subm suu. qz e totu subiectu suum
 nullu g est aliquod illud. i. aliqd subiecti. vel aliqua ps
 subiecti. qz tunc no pdicaret de subo essentialr. Dicendu
 q s; pdicatu substatiale tam genus q dicit totum
 aliter tñ genus aliter dicit. nam genus dicit totu qz signi
 ficat totu. dicit aut dicit totum no qz significat totum. s;
 qz iplicat totu. aiatu. n. no significat nisi aiaz que e eius
 ps rei. no tota res. sicut albus no significat nisi albediez
 et ide e q dicit no pdicatur eentialiter s; denominatiue.
 aial. n. no est aia. s; aiatum. genus aut dicit totu qz signi
 ficat totu. et ide est q contra rone generis est pdicari de
 nominatiue. s; pdicat essentialiter. Dicamus ergo q s;
 hoc fit aliter et aliter. genus dicit totu. dicit totu. et spes di
 cit totuz s; genus dicit totum p modu materie. eo q est
 i potentia ad dicit. in xta illud porphyry. q genus nulla
 dicit habet actu potentia vero oes. dicit aut dicit totuz p
 moduz forme. vnde a forma et ab eo quod est actuale in
 re sumitur ro dicit. vt aiatuz ab aia. spes vero dicit totuz
 qz vtrumq; p moduz vtriusq; ta quod est male qz quod

est formale. tam genus q dicit in se coplectit. Dicit ergo
 possumus q genus dicit totu p moduz ptis. qz dicit totu
 p modu materie. et dicit p moduz ptis. qz dicit totuz per
 moduz forme. nec ma at nec forma e tota res. s; ps rei.
 spes at dicit totu p modu totius. sic et qz diffi? dicit to
 tuz p modu totius. alr tñ et alr. qz diffi? dicit totu districte
 et manifeste. spes at dicit totu idistricte et puse. de diffini
 to igit pdicat tota diffi? et genus p se et dicit p se. s; diffi?
 e vere illud. i. qz vere totu suu s; qz e totu p modu to
 tius. genus at cu pdicat de diffinitio no est vere illud. i.
 no e vere totuz. qz no e totuz p moduz totius. s; e aliquod
 illud. i. e illud p modu alicuius. qz e totum per modum
 pt. e. n. totuz p moduz maie siue p modum ptis maliter
 et dicit no e vere illud. i. no est vere totum. sed est illud
 totuz p modum alicuius siue p modum partis. quia est
 totuz p modum forme siue per modum partis formale.
 ¶ Deinde cu dicit. (Quecumq; vero). ostendit q pdicata
 accitativa no sunt talia sicut subalia dices (Quecuq; ve
 ro no substatia significat. s; de aliquo subiecto dicunt)
 .i. quecuq; no sunt pdicata subalia (neq; sunt q vere il
 lud est. neq; q vere illud aliquid est accitia sunt). q. d.
 q quecumq; no sunt pdicata subalia. qz nec sunt vere il
 lud. i. vere totu subm siue tota eentia subiecti. nec sunt
 aliquid illud. i. aliqua pars eentie subiecti. ideo talia ac
 cidetia sunt. (vt de hoie est albu) su. pdicatu accitiale.
 (no enim est homo neq; quod vere albu est. neq; quod
 vere albu aliquid est. sed aial forsan quod vere aial est)
 .i. aliqd quod vere aial (est homo). q. d. q albu nec e ho
 nec aliqd hois. qz est pdicatu accitiale. aial no est qd. i.
 aliqd vere homo. i. aliqd hois. et ho est aliqd aial. ¶ No
 tandu etia q phs curpius dixisset q accitia nec sunt
 vere illud. i. subm. nec vere aliqd illud. i. aliqd subiecti
 in exeplicado posuit puerum huius asserens q subm
 no e accis nec aliqd accitis. vt ho no e vere. i. eentialr
 albu nec aliqd albi. quod id fecit qz hec ad pueretiaz se
 habent. cu eni pdicatu est vere. i. totalr s; subiectu
 est totalr pdicatu. vt diffinitio e totalr diffinitio et econ
 uerso. cu aut pdicatu no e totalr subm s; aliquid subie
 cti. nis est vt et subm no sit totalr pdicatu sed aliqd pdi
 cati. vt ho no est totalr aial. i. no pprehedit totu aial. s; e
 aliquod aial vel aliquid aialis. i. aliqd pteru sub aiali.
 sic etia et aial no est totalr ho. qz no dicit totu hoiez per
 modu totius s; est aliqd ho vel aliquid hois. qz dicit ho
 minem per modu alicuius siue p modu partis. ¶ Dein
 de cu dicit. (Quod quecumq; vero) remouet quasda ca
 uillationes circa pta. et duo facit fm q duas tales ca
 uillationes remouet. duo enim dixerat. vnu qstuz ad p
 dicata substatialia dices q talia pdicata vel sunt vere
 illud. i. totu subiectu. vel vere aliquod illud. i. aliqua ps
 subiecti. Contra posset aliqs dicere. ydee platonis essen
 tialiter pdicant de ydeatis siue de istis sensibilibus et tñ
 sunt separate. ppter quod nec sunt eentialr ista sensibi
 lia nec pars sensibiliu. ¶ Rursus dixit de pdicatis accid
 talibus q subiecta nec sut talia pdicata nec aliqd taliu
 predicator. vt ho nec est vere albu nec aliqd albi. ¶ Lo
 sequeter posset aliqs dicere. si ho no e aliqd albi g no ve
 re subycif albo. Primo g remouet cauillatione secuda
 z? pma remouet ibi (Spes aut gaudeat) Remouet at
 cauillatione secuda qz lz ho no sit aliquid albi eentialr
 e tñ aliquid albi subiectiue qz se no per aliquod aliud
 subycif albo. ideo ait q (quecumq; vero non substatia
 significant). i. omnia ista pdicata accidentalia (opoz
 tet d quoda subiecto pdicari et n) su. oz (e aliqd albu)
 sup. p aliud sed p se (quod cum aliqd alteru sit albu est)

Liber

illud. n. subiective est p se albū quod nō est albū p aliqd alterū suū. q. d. dixi qd hō nec est albus vere nec aliqd albi. qd nō intelligēdū est qd homo nō sit aliqd albi subiective vt qd nō p se s; p aliqd alterū subiective albo. s; intelligēdū est eēntialf. hō enīz nec est essentialf album nec aliqd albi sic ēt nec albū ē eēntia hoīs nec aliqd eēntie.

¶ Deinde cum dicit. (Spēs autes gaudeant) remouet cauillatōem p̄mā dicens. (Spēs) r genera r ydec platonis (gaudeant). i. quiescant (monstra enīz sunt). i. vana sunt v; nihil sūt (r si sunt. nihil sunt ad rōem). i. ad sciaz vel nihil sunt ad rōnem demōstratiuā (Demōstratiōes enī sūt de hō). i. de his q̄ sunt i sensibilibus vel sunt d hō. i. p ea que sunt de hō sūbe p ea que sūt i sensibilibus nō sūt demōstratiōes de talibus sepatis nec p talia sepata q̄si dicat. diximus qd p̄dicata subalia sunt essentialf subiectum vel aliqd subiecti. Nō ḡ cauillet aliqs allegans ydeas platonis dicens talia esse p̄dicata essentialia. et tñ nec sunt essentialf ista subiecta nec ps eēntialis eoz.

¶ Nullus ergo hoc mō cauillet qz tales spēs r tales ydec nihil sunt. r si sunt nihil p̄ferūt ad rōez demōstratiuā. nos at loqmur de p̄dicatū ad rōem demōstratiuā p̄ferentibus.

¶ Notandū autē qd plato posuit ordies ydec r ordies abstractoz vt posuit hoīem sepātū r aīal sepātū r viuū separātū r posuit aīal supra hoīem r viuū supra aīal r ens supra viuū vt sicut i illis inferioribus hō p̄cipat aīal: aīal viuū r viuū ens. sic r i illis separatis minus abstracta magis abstracta participant. talia autē sepata vocat genera r spēs quod pōt referri ad magis abstracta r minus abstracta. vt viuū abstracta r aīal sepatum dicant̄ genera. minus autē abstracta vt hō sepatus r leo sepatus dicant̄ spēs. alia at trāslatō non h; genera s; habet soluz spēs. r forte est correctioz l̄ra. nā ydec grece forme latine. vel spēs interpretantur.

¶ Notandū ēt qd ea de qbuz sunt filli possunt dici p̄missae. sunt enī de p̄missis filli. qz qeqd sillogicāē sillogicāē p̄missas. hoc ergo mō est sillogismus de p̄missis. quia sillogicatio est p̄missas. sunt ēt filli de conclusionibus qz sunt ad conclusiones. cum ergo dicit qd demōstratiōes sunt de hō potest referri vel ad p̄missas qz demōstratiōes sunt p talia q̄ sunt i sensibilibus vel pōt referri ad conclusiones. qz demōstratiōes sunt ad talia q̄ sunt i sensibilibus. r melius r cōgruentius forte hoc refertur ad p̄missas q̄ ad conclusiones. nam ydec fm̄ ponentes eas cōputabant̄ i genera cāz. cā autē i demōstratiōe potissima nō cōcludit̄ s; magis est ratio cōcludendi. vnde magis p̄inet ad p̄missas q̄ cōclusionē. cum ḡ artifices spāles p̄pe demōstrēt demōstratiōes nō sūt p tales cās separatas cuiusmodi sunt ydec s; sunt p ea q̄ sunt hō. i. q̄ sunt i sensibilibus. ¶ Dubitaret forte aliqs qd intendit p̄hs vel q̄re dicat hoc q̄ ait ydeas gaudere. Dicendum qd fm̄ quosdā ydec p̄nt gaudere fm̄ Platonicos qz hñt nobilius ēē q̄ ista sensibilia. Ista ḡ exultatio r istud gaudiū sumit̄ fm̄ istos ex nobilitate eēndi. s; hoc nō cōcordat cū l̄ra. dicit enī i l̄ra qd ideo gaudeat qz monstra sūt. monstrū enī est ens p̄ter itentōez. mōstra ḡ fm̄ qd hō nō hñt nobilius ēē s; vilius. Nam quod est p̄ter itentōez magis vergit fm̄ qd hō i malū q̄ i bonū. r magis dicitur ēē ignobile q̄ nobile. p̄pter qd dicere possumus qd monstrū i effectibus idē est qd aliqd p̄ter cām. ea enī que sūt i natura p̄ter itentōem nature r p̄ accūs r p̄ter cām p̄ se dicunt̄ monstra. vt si p̄pter corruptionē seminis aliqs nasceret sine brachys diceret̄ monstrū. tale enī monstrū nō haberet cām efficientē s; deficientē. nō ergo reduce ret̄ i cām s; i defectū cause. ipse enī defectus virtutis in

Primus

semie fuisset causa huius. Similiter autē si p̄pter abundantiam materie r p̄pter debilitatē virtutis i semie non valentis dominari sue materie r nō potentis eā cōuertere i debita membra generaretur i manu alicuius sep̄ digiti. hoc etiā eēt p̄ accūs r p̄ter itentōē r p̄ter cās p̄ se. possent ēt talia reduci i cām deficientē vt i defectū virtutis i semie nō valentis sue dominari materie. monstrū ḡ i effectibus ē quodā mō eē p̄ter cās. sic ēt dicere possumus qd monstrū i causis ē esse p̄ter effectū. monstrū enī esset ponere cās q̄ nihil haberēt facere r quaz nihil eēt p̄ducere. Plato ergo qz pōbat ydeas iter genera cāz ponebat eas eē monstra qz si essent tales cause nihil haberent p̄ducere. ad omnē enī effectum hic inferius naturalr p̄ductū sufficiūt motores orbū. v; motor p̄mus deus a quo est omnis motus r motores alij et virtutes naturales actiue q̄ sunt i seminibus r vniuersaliter que sunt in corporibus. non ergo indigemus vt sint ydec. vnde si sūt ydec gaudeat. i. gescat quia nihil hñt facere.

¶ Aduertēdū tñ qd cū dicimus qd ad p̄ductiones eoz q̄ nāliter hic agunt sufficit motor p̄mus. r motores alij et virtutes que sunt in corporibus hō nō est intelligēdū hoc qd sit ex insufficientia dei qd nō posset deus si vellet sine talibus motoribus secundis r sine virtutibus corporalibus p̄ducere hō oēs effectus. sed hoc ē ex benignitate dei volentis suaz dignitatē cōicari creaturis vt nō sint p̄uate actionibus suis p̄p̄qs. s; in oibus rebus vult qd sit substantia virtus r opatio. substantia p̄ quā sit. virtus per quam agat. r operatio p̄ quā efficit. hoc est enīz maxime dignitatis r hoc maxime assimilationis est ad p̄mum qd res causate p̄nt aliqd de se cāre r aliqd de se p̄ducere.

¶ Deinde cū dicit. (Amplius si non est) p̄mittit quedā necessaria se tenētia ex parte oīum p̄dicatoz p̄pter quod sciendū qd omne p̄dicatū quodā mō h; rōne forme. r ideo h; rōne q̄litas. nam vt p; per p̄hum i qnto metha. vbi distinguit modos qualitates. ipsa etiā forma substāntialis siue accētalis est quedā dispō subiecti. r ideo quedam q̄litas dici pōt. oē ḡ p̄dicatū pōt dici q̄litas. tum qz h; rōne forme. tum etiā qz significatur p̄ modū cuiusdā dispōnis subiecti. p̄dicatū ḡ est dispō subiecti. subiectū autē nō ē dispō p̄dicati. hoc ḡ posito ipossibile est qd in p̄dicatis possit eē eque cōuersio vt qd subm̄ eque possit p̄dicari de p̄dicato sicut ecōuerso. qz tunc p̄dicatū eque disponeret per subiectū sicut ecōuerso. idē ait qd (amplius si hoc). i. si subiectū (nō ē q̄litas huius) .i. nō est dispō p̄dicati (r illud). i. p̄dicatū (nō est huius) Necq; qualitatis est q̄litas. i. dispō dispōnis. qz subm̄ nō se h; vt dispō sed vt dispositū r p̄dicatū nō est dispō dispōnis s; dispō dispositi. si ḡ ita est (ipossibile est sic eque p̄dicari adinuicē) ita qd ita eque subiectū p̄dicet de p̄dicato sicut ecōuerso (sed verū qdem). i. fm̄ veritatē. (cōtingit dicere) fm̄ veritatē. n. cōringit dicere r facere talem cōuersionē qd hō est albus. r albus est homo. (eque at vere p̄dicari non contingit). q. d. qz vtrūq; sit verū vtrōiq; tamen nō est eque predicatio. nam hō subiectur albo fm̄ se. albū at nō subiecti homini fm̄ se. sicut ēt album p̄dicatur de hōe fm̄ se qz ipsa albo inest hōi. sed hō nō p̄dicat̄ de albo fm̄ se vt qd ipm̄ eē albū subiectatur homini. sed hoc est p̄ alterūz rōne eius in quo ē albedo.

¶ Tunc sequit̄ illa pars (Aut enī sicut fm̄ subas) in qua auctor postq; p̄misit necia ad p̄positū exequitur de intento ostendens qd sit dare statum vniuersaliter in predicatis. Circa quod duo facit. quia primo refertur quedaz que prius dixerat de predicatis substāntialibus. scūdo oñdit qd i illis p̄dicatis nō sit ire i fimitū. ibi (sic

Posteriorum

gdes ergo.) circa p̄mū duo facit. qz p̄mo distiguit predi-
cata substātia. 2. resumit q̄ dixerat. v3. q̄ talia nō va-
dūt in infinitū. ibi (hec aut). Dicit ergo q̄ (aut. n. sic subā
predicabit vt est). i. eēntialiter. i. q̄ predicat sicut subā
z q̄ predicat eēntialiter (aut) hoc erit (cū sit genus aut
predicat d̄ra). i. sicut d̄ra. q. d. q̄ ista sunt predicata eēn-
tialia genus z d̄ra. spēs aut nō cōnumerat iter pdicata
subālia vel qz p̄t reduci ad predicatū de genere. quia
pdicat i quid sicut genus. vel qz nō pdicat nisi de idui-
duis. In iduidua enī p̄m Platonis sniaz vt Prop̄irius
recitat reliquēda sunt. quia de eis nō p̄t esse disciplina.
¶ Deinde cū dicit. (Hec aut) resumit sup̄ius dicta. v3. q̄
talia nō vadūt in infinitū dicens q̄ (hec aut). i. h̄s pdica-
ta subālia (ostensa sunt) sup̄ra (qm̄ nō erūt ifinita nec i-
fursuz nec i deorsuz) nō sunt aut ifinita i fursum (vt) di-
cat (h̄s est bipes. hoc aut). i. bipes (aial. hoc aut). i. aial (est
altez aliqd) sic ergo i fursuz ascendēdo nō itur i ifinitū
nec ēt itur i ifinitū i deorsū. vt dicat (aial de hoie. B̄ at)
.i. homo (de callia. hoc aut). i. callias i eo quod aliqd ē
.i. subāle dicat su. de aliquo alio. sic. n. i ifinitū p̄cedere
sp̄ssibile ē. nam vt sup̄ra dicebat (subām quidē oēm)
su. que est iter genus z d̄ram (oz diffinire. h̄s aut diffini-
ētia nō est). i. nō cōrigit (intelligentē). i. diffinientē (p̄rā-
sire) si ergo talia eēnt ifinita nihil eēt diffinibile quare
cū hoc sit falsuz p̄ns est q̄ (nec i fursuz nec i deorsū sunt
ifinita) talia pdicata subālia. (nā illā). i. subām (nō est)
.i. nō cōrigit (diffinire de qua ifinita pdicant). q. d. q̄ po-
nere ifinita diffinientia ē ponere nihil esse diffinibile.
¶ Notandū aut q̄ sicut triplex ē d̄ra realis realiter di-
uersa materia forma z cōpositū. qz materia realiter nō
est ipsa forma nec ecōuerso. z cōpositū non est realr mā-
tantū nec forma tantū sic dicere possumus q̄ triplex
est substantia saltē differens f̄m rōem. v3. genus quod
se h̄z tanq̄ materia. d̄ra que se h̄z tanq̄ forma. z spēs q̄
se h̄z tanq̄ cōpositū. cum ergo d̄ra contigit oēm subāz
diffinire nō est itelligendū de subā q̄ se habet tanq̄ mā-
vt de ḡne. nec de subā q̄ se habet tanq̄ forma vt de d̄ra.
sed de subā q̄ se habet tanq̄ cōpositū vt de sp̄e. ois enīz
subā talis est diffinibilis. talis. n. subā q̄ ē spēs d̄ra eē iter
genus z d̄ram non q̄ sit iter ea f̄m lineam predicamen-
talem sed quia est iter ea vt constitutū iter cōstituētia.
¶ Notandū at q̄ f̄m cōmen. in. 7. meta. diffinitio est q̄fi
organū intellectus ad itelligendū. Est enim diffinitio
quasi quoddam speculū in quo intellectus respicit z cer-
nit naturam rei. ideo sp̄aliter p̄bus facit mentionez de
intellectu vel de intelligente accipiens intelligentez p̄
diffiniēte dicens. q̄ si eēnt diffinientia ifinita non con-
tingeret intelligentē. i. diffinientē illa pertransire.

¶ Sic quidem igitur genera.

¶ Premissis p̄ambulis necessary ad p̄positū
z resumptis quibusdā que dicebant de substātia libus
predicatis. In parte ista p̄sequit de intento ostendens
per quasdas rōnes logicas q̄ non contingit pdicata ire
in infinitū. Circa quod duo facit. quia p̄mo ostendit q̄
non p̄tingit talia pdicata ire in infinitū f̄m circulum.
2. q̄ non contingit ire in infinitum f̄m rectum. ibi (S̄z
qm̄ ne ifinita) Circa p̄mū duo facit. quia p̄mo ostē-
dit hoc q̄ nō eant i ifinitum f̄m circulū de predicatis
substātia libus. 2. de acc̄ntalibus ibi (Nec t̄n). Dicit
ergo (Sic quidem genera sibi adiūicē pdicari eqliter)
id est si ponat sic q̄ genera tam infima q̄ sup̄rema de se
inūicem pdicant equaliter z cōuersim q̄ eque sit sub-
stantia aial sicut aial substantia (Erit enim ip̄m) genus

(quod vere est ip̄m aliquid). i. genus superius quod est
quid magis vlc vere est ip̄m aliquid z vere est ip̄m infe-
rius z non excedet inferius suum quod vere est ip̄s alū
qd z quod vere est qd particulare respectu eius. ¶ No-
tandū autē q̄ animal est aliqua substantia non est autē
substātia vlr. si ergo eque predicaret aial de subā sicut
ecōuerso sequerēt q̄ subā eēt ip̄m aial z subyceret vlr
aiali qd aial est ip̄m aliqd. i. est ipsa substātia particulr.
hoc aut ē ip̄ssibile. qz tunc eēt idem maius seipso z vli-
us seipso. si enī subā vlr esset ipsum aial. aial esset vltius
vel saltem eque vniuersale sicut subā. Rursus qz aial
est subā particulariter vbi subā est vltior q̄ aial sequit
ḡ oppositū. v3. q̄ subā non sit vltior. z q̄ sit vniuersalior
q̄ aial z p̄ cōsequens q̄ sit vniuersalior seip̄a. nō vadūt
ergo pdicatōes subāles i ifinitū f̄m circulū qz lz sup̄io-
ra subāliter pdicent de inferioribus nō tamen ecōuerso
¶ Dubitaret forte aliqs qz vlr q̄ ista pdicatio sit magis
p̄pa. aial est homo. vlr subā est aial. q̄ ecōuerso. nam
semp pdicatū tenet locū forme. cū ergo genus teneat lo-
cū materie spēs erit formalior genere. z qz homo ē spēs
anialis z aial spēs substantie verius dicitur homo de
aniali q̄ ecōuerso z aial de substātia q̄ ecōuerso.

¶ Dicedū q̄ forma generis z forma sp̄i sūt vna forma.
p̄ eandē. n. formā for. est h̄o aial subā. v3. aut p̄ eandēz
formā for. sit homo z corpus nō ē p̄ntis speculatiōis. t̄n
q̄tū ad p̄ns spectat de his que de se inūicē eēntialiter p̄-
dicant cum talia dicāt formā vna nō p̄t eē questio que
illaz sit formalior f̄m rem lz solū f̄m modū itelligēdi
¶ Propter quod scienduz q̄ forma generis z forma sp̄i
put differunt f̄m modum itelligēdi p̄nt considerari
dupliciter vel vt recipiunt i materia vel vt cōsiderant
abstracte per itellectum. si put habent esse materia sic
certuz est q̄ forma generis ē materialior q̄ forma sp̄i.
nāz materia prius recipit formas magis vniuersales. z
postea minus vles vt dicit cōmē. sup. 2. methaphisice.
sed h̄s receptio est sub eē indiuiduali. quia quicqd reci-
pitur in materia est hoc. materia ergo prius recipit for-
mas magis vles. i. prius recipit indiuiduū magis vlis.
vt si per idem leo est leo aial z substantia. ipsa t̄n forma
leonis vt dat leoni q̄ sit hec substātia itelligit eē p̄us
seip̄a z itellr p̄us recipi i mā q̄ vt dat ei q̄ sit hoc aial vlr
hic leo. hec ergo substātia que est indiuiduū forme mag-
gis vlis f̄m modū itelligēdi est p̄z i generatōe q̄ sit
hoc aial quod est ididuum forme minus vlis. z q̄ ea q̄
sūt p̄za i generatōe p̄us recipiunt i mā. z per p̄sequēs
sunt magl mālia f̄m esse quod habent forme i mā q̄to
forma est vltior tanto mālior z magl i potētia. sed f̄m B̄
non currit questio nostra. qz ididua non sunt per se obie-
ctum intellectus z talium non est p̄ se scia. sed si cōsiderā-
tur forme non f̄m esse contractum quod habent in mā
sed f̄m esse abstractū quod habent apud itellectū q̄to
forma vltior est tanto est formalior qz simplicior et ab-
stractior. ¶ Ad formam autē arguēdi. q̄ genus tenet
locum materie. z q̄ aial dicit id quod dicit homo per mo-
dum materie. Dicemus q̄ omnes partes diffinitionis
sunt forme vt declarari habet i septimo. Dicit enīz ad-
uersarius q̄ genus d̄ra spēs omnia habent rōnem for-
me. attamen forma generis lz sit forma est tamen magl
in potentia. z per p̄sequēs mālior q̄ forma sp̄i. z ideo
non videtur q̄ debeat predicari de forma. p̄pter quod
sciendum q̄ diffinitio potest considerari dupliciter. vt
distiguit cōmen. in septimo. vel vt est significatiua na-
ture rei. vel vt est instrumentū intellectus ad itelligēdi.
aial enī vt significat formā rei formalior est q̄ homo vlr

significat hññs z formā. ipsa. n. nā būana significata p
 aial multo est abstractior z formalior q̄ significata per
 hoies. S; si cōsideret diffinitio vt est istrumētū ad itel
 ligēdū sic ē ecōuerso. hoc. n. mō forma gñis ē mltō potē
 rialior q̄ forma sp̄i. itelligere hoiem i aiali ē itelligere
 ip̄s i potētia. itelligere aut hoiem in seipso est itellre ip̄s
 pfecte i actu. mltō ḡ ē pfectior itellēs z p cōis multo for
 malior si itelligat aliqd i specie q̄ si itelligat ipsum in
 genere. z hoc modo logtur cōmen. i. xi. q. scia i vli est in
 potētia. s; p̄stat q̄ aial nō pdicat de hoie nec diffinitō
 de diffinitio vt sunt istrumētus ad itelligenduz s; vt sūt
 significatio nature rei vt qz eandē naturā significat hō
 aial iō hec est vera. hō est aial. vt ergo aial pdicat de
 hoie est formalius hoie. ¶ Uterius forte dubitaret ali
 qs que sit formalior an spēs an d̄fa. Dicendum q̄ talia
 vt generant i nobis sciam z vt sunt organum intellectus
 ad itelligenduz d̄fa est formalior sp̄e. ista enī tria se hñt
 p ordinē genus spēs z diffinitio tota. Intellectus enim
 itelligens aliqd i genere vel itelligens ip̄m genus est
 valde ip̄fectus. itelligens spēs est p̄fectior. itelligēs
 autē diffinitōes z sciens resoluere diffinitū i sua diffini
 entia est p̄fectissimus. ideo dicit in p̄mo p̄hycōz q̄ hoc
 nomē ad rōnē sustinuit. v; q. cōfusius z ip̄fectius si
 gnicat naturā rei nomē q̄ rō. i. q̄ diffinitio vt hoc no
 mē circulus nō ita p̄fecte z exp̄sse exp̄mit intellectui
 eēntiā circuli sicut diffinitio circuli. hec aut p̄fectio in
 d̄fa cōplez z p d̄faz h; eē. si aut h; ē. p genus hoc ē pur
 specificat per d̄faz. formalior ergo est ipsa d̄fa q̄ spēs.
 ¶ Deide cū dicit. (Neq; tr̄i.) ostendit q̄ nō eant i infini
 tum fm̄ circulū i predicatis accidentalibus. d. (neq; de
 qualitate) sup. est p̄uersio vt q̄ q̄litas pdicet de subā z
 ecōuerso (aut nullū aliōz). i. nulluz aliud acc̄s pdicat
 p̄uersim de subā (nisi fm̄ accidens. hec. n. oia accident
 ip̄si substātie sup. (z de substātyz pdicantur) nō su. ecō
 uerso. cōiter aut̄ textus hñt. z de substātyz pdicari. s; ē
 corrupta s̄ra. vt p; ex alia trāslatiōe. ¶ Dubitaret forte
 aliqs vtz eēt i talibus ifinitas si eēt ibi circulario. Dicē
 dum q̄ omnis circulus est quodā mō ifinitus saltē mo
 tus circularis nō necesse est q̄ finiatur. semp enim pōt
 eē ab eodem i idē p̄ idē sine quiete z sine fine. si ergo eēt
 cōuersio i pdicat i substātibz vt q̄ subā pdicaretur
 de corpore corpus de aiali. aial de homine. z homo de
 substantia posset fm̄ circulū i infinitū fieri talis pdica
 tio. Rursus si quantitas pdicaret de substantia q̄litas
 de quātitate z substātia de qualitate i infinitū poss; sic
 circulariter p̄cedere talis pdicatio. ¶ Deinde cū dicit.
 (S; qm̄ ifinita neq;.) ostendit q̄ non vadit pdicatio in
 ifinitū fm̄ rectū. circa q̄ tria facit. q; p̄mo ostendit hoc
 de omnibus predicatis generaliter. z; de pdicatis p se
 sp̄aliter. z; epilogat circa determinata. sc̄da ibi. (Nec in
 fursū) tertia ibi. (Logice qdem ex his.) ¶ Propter pri
 mū sciendū q̄ loquendo gñaliter de pdicatōe duplex ē
 pdicatio. vna z plures. siue simplex z cōposita. pdica
 tio aut vna z simplex est quando pdicat vnum de vno.
 Pdicatio aut plures z p̄posita est quādo vtruta duo
 vel tria vel q̄tuor vel ēt plura pdicant de vno. Rursus
 simplex pdicatio distinguit quia quedā est directa z p̄pa
 vt quando subā pdicat de subā z potissime subā supior
 de inferiori. vel ēt quādo accidens de subā. Quedā autē
 est indirecta z ip̄ropa vt. s. quādo subā pdicat de acc̄te
 vel quādo acc̄s de acc̄te. ergo circa pdicatōem gñalr
 vtz pdicatio vadat i infinitū fm̄ rectū posset eē triplex
 dubitatio vna de pdicatōe simplici z directa vtz talis
 pdicatio vadat in infinitum. vtruta q̄ de substantia

pdicat substantia. postea q̄litas. z postea qualitas z sic
 i infinitū. Sc̄da dubitatio eē posset de pdicatōe pluri
 z p̄posita duplicādo triplicādo z i infinitū multiplicādo
 pdicata vt de subā pdicaret s̄t subā z q̄litas et postea
 simul quātitas z qualitas. postea qualitas z vbi. z sic p
 cedendo. Rursus cū p̄cessuz eēt duplicādo p̄cederet
 triplicādo vt si de subā p̄mo pdicaret simul subā quan
 titas z qualitas vt diceret q̄ homo est aial magnū al
 bum. z postea quātitas z qualitas z vbi. z sic p̄cedendo
 triplicādo z cum p̄cessum eēt triplicādo p̄cederetur
 quadruplicādo. ¶ Posset ergo qs dubitare vtruz hoc
 mō irent pdicatōes i infinitū fm̄ rectū. Tertia dubita
 tio eē posset d̄ pdicatōe per accidens z indirecta vtruta
 si de substantia pdicaretur accidens. vtruta de illo
 accidente possit predicari aliquod aliud acc̄s z de illo
 alio aliud accidens. z sic i infinitū. tria ḡ facit fm̄ q̄ cir
 ca p̄cessum in pdicatōibus in infinitū has tres dubita
 tōes remouet. secūda ibi (Cōcessū at est) tertia ibi (Zpa
 at) Dicit ḡ (Sed qm̄ neq; ifinita erunt) generalr pdi
 cata su (in fursum) et p̄mo nō erunt in ifinita fm̄ pdica
 tionē simplici z p̄p̄lā. vtruta q̄ de substātia pdicaret
 q̄litas. postea q̄litas. z sic in infinitū. nā pdicamēta sūt
 in numero quodā z sunt finita. ideo ait q̄ (vñū quodq;
 pdicamētū aut significat qd aut quale aut ad aliqd aut
 aliquod h̄s. aut que sunt in subā). i. aut quecūq; sunt in
 subā (hec at) que sunt in subā (finita sunt) nam (z gñā p̄
 dicamētoz finita). q. d. q̄ pdicata z oia que sunt in sub
 stātia z q̄ pdicant de subā sunt finita. qz gñā pdicamen
 toz sunt finita. et q̄ sint finita p; q̄ quodlibet enim pdi
 camētū quod est in subā (aut enim significat quale aut
 quātū aut ad aliquid aut facere aut pati aut vbi aut qñ
 aut) su. aliquid aliud h̄s. ¶ Notādū aut q̄ supponit ex
 habitis pdicata subālia nō ire in ifinitū. ideo cū hic no
 minat pdicamēta dicēs q̄ genera pdicamētoz sunt fi
 nita nō noiat subām s; q̄lis q̄tū z h̄s pdicamēta acc̄ta
 lia. ¶ Dubitaret forte aliquis vñ seqt̄ hec p̄na q̄ si gñā
 pdicamētoz sunt finita q̄ ea q̄ pdicant de subā sunt fi
 nita. Dicendū q̄ cū particulare nō sit p se obiectū intel
 lectus z de talibus nō sit p se scia nō est intentio p̄bi lo
 qui de indiuiduis sed de gñibus z sp̄ibus. Ex quo enim
 gñā sunt finita oportet q̄ z spēs sint finite. est enī per se
 habitudo sp̄erū ad genus. indiuidua enī dicit aliquid
 p acc̄s. homo. n. est simplr aial. sed for. nō est simplr h̄s
 sed ē homo determinati r̄pis. vnde nunq; pdicabit hō
 de sorte nisi in illo determinato tpe. si ḡ est p se habitudo
 sp̄erū ad genus. habitudo aut p se nō pōt eē ifinita. naz
 hitudo p se ē certa z determinata hitudo. z p cōis finita
 ¶ Vel possumus dicere q̄ diuisio generis in spēs est diui
 sio p formā. diuisio aut sp̄i in indiuidua ē diuisio p ma
 teriā. z qz forme z actui repugnat ifinitas im̄pose est i
 vno z eodē gñe eē ifinitas spēs. si ḡ gñā pdicamētoz sūt
 finita spēs eoz erunt finite z quecūq; pdicatur de subā
 sunt finita. ¶ Deinde cū dicit (Cōcessū at est) remouet
 secūda dubitationē. v; q̄ nō p̄nt talia ire in ifinitū fm̄
 p̄ponem. d. (Cōcessum at ē vñū de vno pdicari). q. d. q̄
 nō ibunt pdicatōes i infinitū p aggregationē q̄ p̄is p̄i
 centur de substātia duo z postea tria z sic aggregādoq;
 p̄cessum est. i. dictum est supra q̄ vnum de vno pdicet.
 ¶ Dubitaret forte aliqs quia non videtur habere appa
 rentiā q̄ pdicata possint ire in infinitū per aggregati
 onem qz cum non sint nisi. x. pdicamenta nō videtur q̄
 possint aggregari nisi. x. modi. tot erunt ergo pdicati
 ones sc̄dm aggregationem quot simplices. Dicendum
 q̄ multo plures sunt pdicationes fm̄ aggregatōes q̄

Posteriorum

simplices. nam quatuor predicata simpliciter non poterunt
facere nisi quatuor propositiones. per combinationem autem facient sex.
nam quatuor poterunt sex modis combinari. et ut demus
regulas de combinationibus quas volumus scire de aliquibus
simplicibus quot modis possunt combinari debent disponi per
ordinem ut patet. nam unum in primo loco aliud in 2° aliud in 3°
aliud in 4° quartum combinatur tribus modis. videlicet cum
3° primo et 2° tertium combinatur cum duobus. scilicet cum 2° et 1°
nam si combinaretur tertium cum quarto acciperemus unam et eandem
combinationem bis. nam quando combinavimus quatuor cum 3°
combinavimus tertium cum quarto. 2° autem non habebit nisi
unam combinationem cum primo. tres autem duo et unum faciunt sex.
Et est diligenter advertendum quod modicus addere in sim-
plicibus est multum addere in combinationibus. nam quatuor
combinantur sex modis. quinque autem combinantur sex modis et sex quinque
declinatio modis. si ergo predicata simplicia quantumcumque eent in aliquo
numero finito si combinarentur omnibus modis quibus possent
et postea illa simplicia contrinarentur omnibus modis quibus
possent et postea quadrinarentur. videret forte alicui quod
isto modo aggregando ea possent in infinitum variari. Ad hoc ergo
remouendum dicit philosophus processus esse. id est dictum est supra unum de
vno predicari debere. quoniam si dicebatur non esse plures aggrega-
tiones quae simplices predicatōes per se esse falsum quod sole proba-
tiones sunt multo plures quam simplices predicatōes. si ergo simul
cum combinationibus accipiantur contrinatioes et quaternationes
et sic procedendo videbitur alicui quod hoc modo possit procedi
in infinitum. Advertendum tamen quando dicimus quod plures
sunt combinationes quam simplices predicatōes intelligendum est
si simplicia sunt plura quam tria. nam tria simplicia tot habent
combinationes quot simplices. duo autem simplicia pauciores
habent combinationes quam simplices. nam in duobus simplicibus
non potest accipi nisi una combinatio secundum rem nisi forte accipere
duo combinationes secundum modum intelligendi sicut differt via quae
itur athenis thebas et thebis athenas. sic inter duo aliquid
ut iter a. b. possit esse duplex combinatio secundum rationem ut si fie-
ret una combinatio in qua prius ponere a. et postea b. et alia
in qua disponderetur termini e converso secundum rem tamen binarius
habet plura simplicia quam combinationes. sed si sunt simplicia plura
tribus semper erunt plures combinationes quam simplicia.
Deinde cum dicitur. (Ipsa autem.) remouet tertia dubitatōes
ut si dicatur quod vadit predicatōes in infinitum secundum predicatōem
indirectam proportionem et per accidens. videlicet cum subiectum predicatur de acci-
dente vel accidens de accidente. nam de tali dubitatōe non est
curandum. nam tales predicatōes non sunt predicatōes simpliciter.
id est autem quod (ipsa autem). scilicet subiecta (de ipsis). scilicet (quocumque non sunt
aliquid) per se. sed sunt aliquid in alio (non dicimus predicari. acci-
dens. n. sunt oia). quod dicitur quod subiecta non dicimus predicari. id est non
recipimus in demstrationibus quod predicantur de his quae non sunt ali-
quid per se. id est de accidentibus. oia. n. talia quae sunt accidentia
non possunt per se subiacere id est autem quod (sed bec quidem). scilicet subiecta (secundum
seipsa) subiacent. (illa vero). id est accidens (secundum alterum modum)
super. subiacent. Vel potest exponi quod bec quidem. id est accidens secundum
seipsa super. predicatur de subiecto. illa vero. id est subiecta secundum alterum
modum. id est per accidens predicantur de accidentibus. et ideo subditur quod
(bec autem oia). scilicet accidens dicimus predicari de quodam subiecto
(sed accidens autem). id est que sunt secundum accidens (non esse) super. dicimus
(subiectum aliquod) et subditur casus quod (nihil. n. talium). scilicet accidens
ponimus quod non alterum aliquid dicimus esse vel dicitur esse. et sub-
ditur quod (sed est ipsum) tale accidens (in alijs et alia quod dicitur de
altero). quod dicitur quod nullum accidens ponimus esse talium. id est de nu-
mero talium ut de numero subiectorum quod hoc non fit per aliquid alterum
. id est per subiectum ut albus est hoc quod aliquid alterum ut sor. quod subiacet
albo est hoc. quod talis predicatio est quod ipsum albus est in alijs
utputa quod albus est in boie et in leone et quod ista alia utputa

hoc et leone altero. scilicet dicuntur ut de hoc boie particulari et de
leone et roe illius alterius particulari possunt talia accidentia
subiacere talibus subiectis ut de albo predicabitur hoc quod predicatur
de quodam altero. videlicet particulariter boie cui accidit esse albus.

Et quod in sursum ergo unum. Dicitur
dicebat.

non ostendit philosophus nisi ire predicatōes in infinitum ipse dicitur per se
Circa quod duo facit. quod primo proponit quod tales propositiones
non vadunt in infinitum nec in sursum nec in deorsum et declarat
quod non vadunt in infinitum deorsum. 2° declarat et probat
quod non vadunt in infinitum sursum ibi. (sed sursum.) Dicitur ergo (nec sur-
sum ergo unum de vno nec in deorsum) in infinitum su. (dicitur
esse) super. processus in predicatis per se quod probat. d. (de quibus
quidem. n. dicitur accidentia) su. per se (sunt illa subiecta quocumque
sunt in substantia). id est in subiecto diffinitioe (vniuersalibus)
. scilicet talium accidentium (hec autem non sunt infinita). quod d. quod diffini-
entia non sunt infinita. et quod in substantia diffinitioe non est
processus in infinitum id est predicatis per se in deorsum non est processus
in infinitum. Notandum autem quod illa predicata sunt per se de alijs
subiectis quocumque talia subiecta ponuntur in substantia
. id est in substantia diffinitioe quantumcumque talium accidentium non vniuersalibus
cuiusmodi talis accidentis. vult. n. hic philosophus probare quod non sit pro-
cessus in infinitum per se in predicatis per se quod sunt in 2° modo di-
cendi per se. nam de predicatis quod sunt in primo modo dicendi per se
quod non vadunt in infinitum probatum est. scilicet cum probatum fuit de pre-
dicatis subiectibus. Dicitur autem agitur de predicatis per se. cuiusmodi
sunt per se passiones. talia autem predicata sunt illa quae sunt subiecta. id est in
quod essentiali diffinitioe ponuntur subiecta. Notandum autem quod potest
contingere quod aliquid sit per se passio alicuius et illius per se pas-
sionis sit alia per se passio. utputa si color sit per se passio cor-
poris terminati. ipse etiam color habet per se passionem. nam non est
inconueniens quod aliquid sit per se passio vniuersalis et per se subiectum al-
terius. quod non est inconueniens quod accidens sit per se subiectum. ut tri-
angulus quod est accidens est per se subiectum de hinc tres. sed ergo non erit pro-
cessus in infinitum in deorsum in hoc per se predicatis si aliquid sit per
se subiectum vniuersalis. sicut corpus terminatum coloris et color per
se subiectum alterius rei. et illa alia res per se subiectum alterius
rei. et sic in infinitum. Notandum etiam quod oia forma ponuntur in
diffinitioe posteriorum. ut si corpus terminatum est per se sub-
iectum coloris et color per se subiectum alterius. proprietatis cor-
poris terminatum quod ingredi diffinitioe coloris ingredi
diffinitioe eius proprietatis coloris. si ergo sic per se predicatis
est processus in infinitum infinita ingrediatur diffinitioes
vniuersalis. ideo philosophus ait quod non est processus in infinitum nec in sur-
sum nec in deorsum. su. in per se predicatis. et quod non sit in ta-
libus processus in infinitum per quod illa sunt talia per se predicata
in quorum diffinitioibus ponuntur subiecta. bec autem quod sunt dif-
finitia aliquorum vel alicuius non possunt esse infinita. et quod non
potest esse quod sit processus in infinitum deorsum in per se passioibus
videlicet quod b. sit per se passio de. a. et c. per se passio de. b. et sic in in-
finitum nisi infinita ingrediatur diffinitioe alicuius cum
hoc sit impossibile. impossibile est in talibus in deorsum esse processum in in-
finitum. Dubitaret forte aliquis quod supinus cum auctore pro-
bavit statum de predicatis essentiali non fecit mentionem nisi
de sursum tamen dicens. sed quoniam neque infinita erunt sursum. hic
autem cum agitur de predicatis per se facit mentionem de sursum et de
orsum. Dicitur ergo quod predicata superius tacta sicut se habent sur-
sum ita se habent deorsum. ut si de subiecto predicatur quantitas et po-
stea qualitas. et sic deinceps. iste modus procedendi potest dici
et sursum et deorsum. nam si ire sursum est incipere a magis
magis iste modus procedendi est ire in sursum. nam substantia
est magis substantia quantitate. quantitas vero est subiectum qualitate.
Si vero ire sursum est incipere a magis formali tunc iste
modus non est ire sursum sed deorsum. nam hic non incipit a magis